

VLAAMSE RAAD

ZITTING 1992-1993

Nr. 12

BULLETIN VAN VRAGEN EN ANTWOORDEN

3 MEI 1993

INHOUDSOPGAVE

	Blz.
1. VRAGEN VAN DE LEDEN EN ANTWOORDEN VAN DE MINISTERS	
A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn (Regl. art. 74,3 en 4)	
L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen	637
N. De Batselier, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting	638
T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden	648
H. Weckx, Vlaamse minister van Cultuur en Brusselse Aangelegenheden	651
L. Van den Bossche, Vlaamse minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken	652
J. Sauwens, Vlaamse minister van Verkeer, Buitenlandse Handel en Staatshervorming	658
L. Detiège, Vlaamse minister van Tewerkstelling en Sociale Aangelegenheden	659
W. Demeester-De Meyer, Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin	660
B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn (Regl. art. 69,5)	
L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen	663
T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden	666
H. Weckx, Vlaamse minister van Cultuur en Brusselse Aangelegenheden	672
J. Sauwens, Vlaamse minister van Verkeer, Buitenlandse Handel en Staatshervorming	674
W. Demeester-De Meyer, Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin	677
II. VRAGEN WAAROP NIET WERD GEANTWOORD BINNEN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN (Regl. art. 69,5)	
L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen	681
T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden	681
H. Weckx, Vlaamse minister van Cultuur en Brusselse Aangelegenheden	684
J. Sauwens, Vlaamse minister van Verkeer, Buitenlandse Handel en Staatshervorming	685
REGISTER	688

1. VRAGEN VAN DE LEDEN EN ANTWOORDEN VAN DE MINISTERS

A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn (Regl. art. 74, 3 en 4)

L. VAN DEN BRANDE

MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING
VLAAMSE MINISTER VAN ECONOMIE, KMO, WETENSCHAPSBELEID, ENERGIE EN EXTERNE BETREKKINGEN

Vraag nr. 67
van 26 april 1993
van de heer L. BARBE

Expansiesteun op basis van ecologiecriterium — Vereenvoudiging van procedure

In zijn antwoord op de schriftelijke vraag nummer 1 van 27 oktober van de heer Lisabeth (Vragen en Antwoorden, Vlaamse Raad, 1992-1993, nr. 4 van 14 december 1992, blz. 150) inzake expansiesteun op basis van het ecologiecriterium, stelt de minister dat de behandelingsprocedure van de dossiers vereenvoudigd werd, onder meer door de aanpassing van de zwarte-lijststoffen uitgesloten van enige steun en door minder een beroep te doen op het VITO.

1. Kan de minister mij precies meedelen in welke mate de lijst van zwarte stoffen uitgesloten van enige steun, werd aangepast? Wat is de motivatie hiervan?
2. Sinds wanneer is deze lijst aangepast?
3. Bestaat het risico niet dat er verkeerde beslissingen worden genomen door minder een beroep te doen op de deskundigen van het VITO?

Antwoord

1. De aanpassing bestaat erin dat de lijst van zwarte stoffen behouden blijft, maar dat het toepassingsgebied veranderd is, namelijk :
  - zwarte-lijststoffen mogen niet voorkomen als actieve stof (d.w.z. als grondstof, halffabrikaat, hulpstof of eindprodukt) in het productieproces ;
  - vooreerst zal in de toekomst de weerslag van het gebruik van zwarte-lijststoffen beperkt worden tot de productie-afdeling waar deze zwarte-lijststoffen worden gebruikt. Dit om het bedrijf de mogelijkheid te laten tijdens de overschakeling bewuster naar nieuwe technieken te zoeken. Thans is gans het bedrijf uitgesloten van expansiesteun als het bedrijf gebruik maakt van een zwarte-lijststof.
2. De aanpassing inzake de zwarte-lijststoffen is nog niet in werking maar zal dit zijn binnen relatief korte termijn.

3. Het bestuur Natuurlijke Rijkdommen en Energie van de administratie Economie levert het advies over het ecologiecriterium. Verschillende ingenieurs van dit bestuur zijn door het VITO opgeleid voor deze taak.

Bij de opstart werden de dossiers gezamenlijk behandeld door het VITO en de administratie Economie. Hierbij speelde de technische en technologische kennis van het VITO een belangrijke rol. Geleidelijk aan werd ook op de administratie de methodologie ontwikkeld om de dossiers te behandelen. Bovendien zal de autonome behandeling door de administratie ook de behandelingstermijn enorm inkorten en het contact met de aanvrager bevorderen. Immers, wanneer vroeger een dossier door het VITO werd behandeld, gebeurde alle correspondentie van het dossier via de administratie (één-loketprincipe om het contact met de burger te verbeteren).

Dit betekent niet dat het VITO volledig is uitgesloten voor het verstrekken van advies. Het bestuur Natuurlijke Rijkdommen en Energie zal zeker de band die ontstaan is door deze samenwerking blijven behouden. Alleen de routinematige behandeling van dossiers — een taak die immers niet expliciet dient te worden gevoerd door een onderzoeksinstelling — wordt afgeschaft. Wel zal de administratie nog steeds een beroep doen op het VITO wanneer het gaat om een erg technische materie die niet noodzakelijk verband houdt met één specifiek dossier (in hoeverre is een bepaalde technologie bijvoorbeeld verantwoord als vervanging van een zwartelijststof).

Aan het ecologiecriterium, dat in werking is sinds 1990, werd concreet gestalte gegeven door een werkgroep bestaande uit vertegenwoordigers van de administratie Economie (vroeger Economie en Werkgelegenheid), de administratie Milieu Natuur en Landinrichting (vroeger Ruimtelijke Ordening en Leefmilieu), de Vlaamse Milieumaatschappij (vroeger Vlaamse Maatschappij voor Waterzuivering), het VITO (vroeger SCK), OVAM en het Vlaams Centrum voor Kwaliteitszorg. Ook deze werkgroep zal verder blijven functioneren.

Vraag nr. 69
van 2 april 1993
van de heer H. VAN DIENDEREN

Pluriformiteit pers — Instrumenten en resultaat

Volgens het regeerakkoord en volgens Vlaanderen-Europa 2002 wil de Vlaamse regering de pluriformiteit van de pers versterken. Behoort daartoe ook regulerend optreden tegenover fusies in de schrijvende pers?

1. Over welke instrumenten beschikt de minister om dit doel te realiseren?
2. Hoe heeft hij van elk van de instrumenten gebruik gemaakt?
3. Met welk resultaat?
4. Zijn de bestaande instrumenten toereikend of zijn er plannen om er nieuwe te ontwikkelen?

Antwoord

De versterking van de pluriformiteit in de geschreven pers zal niet worden nagestreefd via een regulerend optreden tegenover fusies, maar via de uitvoering van een aantal steunmaatregelen die door de Vlaamse regering reeds op 13 januari 1993 principieel werden goedgekeurd.

De sector van de dag- en weekbladen in Vlaanderen kampt sinds meerdere jaren met structurele en financiële moeilijkheden ingevolge :

- de oprichting van de commerciële televisie, wat resulteerde in een daling en verschuiving van de reclame-inkomsten voor de perssector ;
- de evolutie van lees- naar beeldcultuur, zodat nog amper 60 percent van de Vlaamse gezinnen dagelijks een krant leest.

In het regeerakkoord werd aangaande deze problematiek een beleid aangekondigd dat de nadruk zou leggen op een dubbel streefdoel :

- een economisch beleid, gericht op de versterking van de economische leefbaarheid van de **persbedrijven** via selectieve steun ;
- een maatschappelijk project met drie dimensies in samenwerking met de pers :
  - het versterken van de informatieopdracht van de pers met de publikaties van regeringsmededelingen met het oog op een betere communicatie met de burger ;
  - een pedagogisch omkaderde verbetering van de leescultuur, vooral bij jongeren ;
  - een opleidingsprogramma voor journalisten met het oog op kwaliteitsinformatie en -verslaggeving.

In nauw overleg met de sector werd in de loop van 1992 werk gemaakt van de uitwerking van een aantal steunmaatregelen. Vermits er praktisch een algemene consensus bestond tussen de gesprekspartners om de reeds bestaande directe steunverlening niet te verhogen, werd, naast de opwaardering van de opinieperssteun, vooral gezocht naar nieuwe klemtonen inzake selectieve steun aan de pers.

In het kader van de openbaarheid van bestuur en een betere communicatie met de Vlaamse bevolking, zal de Vlaamse regering in de komende jaren systematisch de genomen maatregelen publiceren in de Vlaamse schrijvende pers. Hiervoor wordt de komende 5 jaar jaarlijks 140 miljoen frank uitgetrokken in de begroting van de Vlaamse Gemeenschap.

Verder is in het pakket uitgewerkte selectieve steunmaatregelen nog budgettaire ruimte voorzien voor de verbetering van de pedagogische omkadering van de leescultuur, een kwalitatief hoogstaande voortgezette vorming van journalisten en de opleiding van stagiairs. Globaal genomen zal de **Vlaamse** regering voor de honorering van deze steunmaatregelen een jaarlijks bedrag van maximaal 250 miljoen frank vrijmaken.

Met de Vlaamse geschreven-perssector zal een overeenkomst voor een periode van 5 jaar worden afgesloten met een optie voor een verlenging met nog 5 jaar.

Jaarlijks zal een inhoudelijke evaluatie van de overeenkomst worden verricht en dit verslag zal aan de Vlaamse regering worden voorgelegd. Op basis van deze evaluatie kan een bijsturing plaatsvinden zonder dat de budgettaire engagementen in vraag worden gesteld.

N. DE BATSELIER

MINISTER VICE-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING
VLAAMSE MINISTER VAN LEEFMILIEU EN HUISVESTING

Vraag nr. 132
van 25 maart 1993
van de heer J. VAN LOOY

Vlaams reglement inzake milieuvoorwaarden voor hinderlijke inrichtingen — Toepassing

Het besluit van de Vlaamse Executieve van 7 januari 1992 houdende vaststelling van het Vlaams reglement inzake milieuvoorwaarden voor hinderlijke inrichtingen, aangepast bij besluit van de Vlaamse Executieve van 31 juli 1992, roept bij de toepassing vragen op.

Valt de uitbreiding van een bestaande inrichting ook onder de toepassing van de verbods- en afstandsregels ? Zo ja, is dit dan het geval voor het totaal aantal dieren dat na de uitbreiding verkregen wordt of enkel voor het aantal dieren waarmee de **inrichting** wordt uitgebreid ?

De hernieuwing van een milieuvergunning moet worden aangevraagd tussen de 18e en 12e maand voor het verstrijken van de lopende vergunning.

Wanneer voor een inrichting de hernieuwing te laat wordt aangevraagd, gelden dan ook de verbods- en afstandsregels ?

Is het mogelijk dat naar aanleiding van een aanvraag van een milieuvergunning tot uitbreiding, de hernieuwing gevraagd wordt van de milieuvergunning voor het ganse bedrijf ?

Vele bestaande familiale veebedrijven waren en zijn gedeeltelijk niet in orde met hun exploitatievergunning volgens de ARAB-reglementering, deels uit onwetendheid maar ook zeer dikwijls omdat de plaatselijke overheden hen steeds voorhielden dat hiervoor geen exploitatievergunning nodig was. Ze verleenden wel **bouwvergunningen**, maar zelden werd er door de gemeentebesturen op gewezen dat ook een exploitatievergunning noodzakelijk is. Vandaag nog stellen we vast dat wanneer veehouders bij hun gemeente om inlichtingen vragen, de ambtenaren hun koudweg zeggen dat ze het niet weten.

Wanneer er nu voor een dergelijke inrichting een milieuvergunningsaanvraag gebeurt ter regularisatie, zijn dan ook de verbods- en afstandsregels van toepassing ?

Antwoord

Vooreerst **weze** verduidelijkt dat de definitie van bestaande inrichting op algemene wijze wordt gegeven in artikel 814 van titel II van het Vlarem. In artikel 815 van titel II van het Vlarem is vervolgens de **overgangs-**regeling bepaald die geldt voor deze bestaande inrichtingen. Met betrekking tot de verandering van bestaande inrichtingen bepaalt paragraaf 2 van artikel 815 dat, tenzij anders in de desbetreffende hoofdstukken van Vlarem II vermeld, de overgangsregeling voor bestaande inrichtingen niet geldt in de volgende gevallen :

- wanneer de verandering, een toevoeging betreft : wordt onder toevoeging verstaan het vergroten in opslagcapaciteit, in drijfkracht of in oppervlakte op percelen waarop de geldende vergunning geen betrekking heeft ;
- wanneer de verandering een uitbreiding betreft met meer dan 100 percent ten aanzien van de vergunde situatie ; onder uitbreiding wordt verstaan het vergroten in capaciteit, in drijfkracht of in oppervlakte op percelen waarop de geldende vergunning betrekking heeft.

In afwijking van voormelde algemeen geldende overgangsregeling geldt voor bestaande stallen en metslagplaatsen waarvoor vóór 1 december 1989 een definitieve bouwvergunning is verleend, de specifieke overgangsregeling zoals bepaald in artikel 372 van Vlarem II. Deze specifieke overgangsregeling is niet van toepassing op veranderingen van vergunde bestaande **inrichtingen**.

Met betrekking tot de verandering van bestaande veehouderijen zijn wel bijkomende specifieke beperkingen opgelegd in artikel 357 van Vlarem II.

Overeenkomstig de voormelde reglementaire bepalingen kan het volgende geantwoord worden op de concrete vragen van het lid.

Onverminderd de specifieke bij komende beperkingen vervat in artikel 357 van Vlarem II valt de verandering van een bestaande veehouderij onder de toepassing van de verbods- en afstandsregels in zoverre deze ofwel een toevoeging betreft ofwel een uitbreiding van het vergunde aantal dieren met meer dan 100 percent. Voor de andere veranderingen van bestaande inrichtingen met name, wijzigingen en uitbreidingen van het aantal dieren tot maximum 100 percent, gelden de verbods- en afstandsregels bijgevolg niet.

In de gevallen dat de verbods- en afstandsregels wel van toepassing zijn dient voor de nieuwe bijkomende stallen het aantal dieren van de hele inrichting in aanmerking genomen behoudens wanneer het gaat om uitbreidingen van varkenshouderijen als bedoeld in artikel 357 paragraaf 4 van Vlarem II. In deze gevallen dient alleen het aantal varkens dat het voorwerp van de uitbreiding uitmaakt in aanmerking te worden genomen.

Het laattijdig indienen van de hernieuwing van de vergunning voor een inrichting die als bestaand moet worden beschouwd, heeft geen invloed op het bestaande karakter van de inrichting.

Op de vraag naar de mogelijkheid om ter gelegenheid van een vergunningsaanvraag voor een verandering, tevens een aanvraag tot hernieuwing van de **milieuver-**gunning voor de gehele inrichting aan te vragen, kan geantwoord worden dat als algemeen principe geldt dat de vergunningen voor de gevraagde veranderingen maximaal kunnen worden verleend voor een termijn die verstrijkt met de lopende milieuvergunningen. Het staat de exploitant evenwel vrij in verantwoorde gevallen bij de indiening van een vergunningsaanvraag voor de verandering van een bestaande inrichting de opheffing te vragen van de lopende vergunningen en de milieuvergunning te vragen voor het geheel van de inrichting. De exploitant moet in dat geval echter rekening houden met de mogelijkheid dat de aanvraag van de milieuvergunning voor het geheel van de inrichting kan leiden tot een negatieve beslissing.

Wat de gedeeltelijk of geheel zonder vergunning in exploitatie zijnde inrichtingen betreft, zijn de verbods- en afstandsregels eveneens van toepassing aangezien zij niet als bestaande inrichting beschouwd kunnen worden.

Vraag nr. 133 van 25 maart 1993 van de heer F. VERMEIREN

Koevoetmolenbeek in Londerzeel — Vervuiling

Reeds jaren is er in Londerzeel het probleem van de vervuiling van de Koevoetmolenbeek, meestal Molenbeek genoemd. Meer dan twintig jaar geleden bestonden al plannen voor een zuiveringsstation. Het is echter bij een schrijven van de gemeente en bij plannen gebleven. Enige verbetering trad in wanneer een bedrijf dat olievaten reinigde over kop ging.

Toch werden de bewoners van de Koetvoetmolen, een gebied op de grens van Breendonk en Londerzeel, nog steeds met stank- en vervuilingshinder geconfronteerd. Waarschijnlijk heeft dit te maken met de aanleg van een rioleringsnet in een stroomopwaarts gelegen gedeelte van de Molenbeek. Hier wordt het water door het ontbreken van een zuiveringsstation afkomstig van dit rioleringsnet, geloosd in de Molenbeek. De bewoners stellen vast dat eenmaal per week het water van deze beek praktisch inktzwart is. Verondersteld wordt dat dit te maken heeft met een lozing van industriële aard.

In een schrijven van de Vlaamse Milieumaatschappij wordt erkend dat zij op de hoogte is van deze vervuiling, die aangetoond wordt door de waterkwaliteitsmetingen. De vervuiling wordt toegeschreven aan de permanente lozing van huishoudelijk afvalwater door de gemeenten Wolvertem en Londerzeel. Tevens wordt erop gewezen dat in deze regio geen collectoren of zuiveringsinstallaties werden goedgekeurd.

1. Welke maatregelen worden er in het vooruitzicht gesteld om een einde te maken aan het probleem van de vervuiling van de Molenbeek in de genoemde gemeenten ?
2. Beschikt de administratie over wettelijke middelen om deze gemeenten ertoe te verplichten over te gaan tot het nemen van een eerste reeks maatregelen om de afvallozingen te beperken ?

3. Wat zijn de vooruitzichten voor de bouw van zuiveringsstations door Aquafin in het betrokken gebied? Het blijkt trouwens dat ook het industrieterrein van Londerzeel aanleiding geeft tot ergerlijke vervuilingverschijnselen.
4. Kan nu reeds een planning worden vooropgesteld voor de bouw van deze zuiveringsstations in noord-west-Brabant?
5. Welke kredieten zullen de komende jaren worden toegewezen voor de bouw van zuiveringsstations in het betrokken gebied?

Antwoord

Ingevolge haar decretale opdrachten maakt de Vlaamse Milieumaatschappij momenteel enerzijds het Algemeen Waterzuiveringsprogramma — niveau II van het hydrografisch bekken van de Vliet op, en bereidt zij anderzijds in overleg met Animal, de n.v. Aquafin en de provinciale technische diensten het rollend Investeringsprogramma 1995-1999 voor het hele Vlaamse Gewest voor.

In de betrokken AWPII-studie worden naast saneringsvoorstellen eveneens, in functie van het vergunningen- en heffingenbeleid, maatregelen ten aanzien van de industrie en de landbouw geformuleerd. Ter zake worden RWZI's gepland in Merchtem en Londerzeel, als ook de aansluitende collectoren vertrekkend vanuit de stroomopwaartse gebieden Asse en Meise en eventueel aangevuld met plaatselijke kleinschalige zuiveringsinstallaties.

Aan de hand van een kosten-effectiviteitsanalyse zal ik in de loop van 1993, met betrekking tot het IP 1995 en 1996, een aantal ecologisch en economisch verantwoorde relevante projecten goedkeuren en voor uitvoering opdragen aan de n.v. Aquafin.

De gemeenten kunnen wettelijk niet verplicht worden maatregelen te nemen ter beperking van afvalwaterlozingen, maar dienen wel hun verantwoordelijkheid op te nemen in toepassing van het Vlarem en het Mestdecreet, en bij de verdere uitbouw van het gemeentelijk rioleringsstelsel volgens het Totaal Rioleringsplan.

Vraag nr. 134 van 25 maart 1993 van de heer L. BARBE

Vlarem I — Stilzwijgende weigering of toestemming van vergunningsaanvragen

Artikels 34 en 35 van Vlarem 1 houden onder meer in dat de aangevraagde vergunning geacht wordt te zijn geweigerd indien binnen een bepaalde termijn respectievelijk de gemeenschapsminister of de bestendige deputatie geen uitspraak gedaan heeft inzake de milieuvergunningsaanvraag.

Artikels 50 en 54 van Vlarem 1 houden in dat de aangevraagde vergunning geacht wordt te zijn verkregen

voor een termijn van 20 jaar indien binnen een bepaalde termijn geen uitspraak is gedaan in de behandeling van een beroep door respectievelijk de bestendige deputatie of de gemeenschapsminister.

1. Hoeveel milieuvergunningsaanvragen zijn in 1991, 1992 en 1993 gevolgd door een stilzwijgende weigering? (Graag gegevens voor de minister en per bestendige deputatie).
2. Hoeveel milieuvergunningsaanvragen zijn in 1992 en 1993 gevolgd door een stilzwijgende toestemming? (Graag gegevens voor de minister en per bestendige deputatie) Kan de minister meedelen om welk soort inrichtingen het hier gaat? (nummer indelingslijst)

Antwoord

In antwoord op zijn vragen kan ik het lid meedelen dat door mijn ambt werd uitspraak gedaan

- in 1991 : over 64 ontvankelijk en volledig bevonden Vlarem-dossiers ;
- in 1992 : over 194 ontvankelijk en volledig bevonden Vlarem-dossiers ;
- in de maanden januari en februari 1993 : over 107 ontvankelijk en volledig bevonden Vlarem-dossiers .

Wat de Vlarem-dossiers betreft waarover door mijn ambt uitspraak dient te worden gedaan, is tot 1 maart 1993 nog geen enkele stilzwijgende uitspraak te noteren, noch in eerste aanleg-, noch in beroepdossiers.

Vraag nr. 135 van 25 maart 1993 van de heer J. VAN LOOY

Waterwingebieden en hun beschermingszones — Afbakening

Kan de minister per provincie een opsomming geven van de volgende waterwingebieden en hun beschermingszones zoals geregeld door het decreet houdende het grondwaterbeheer, met telkens hun oppervlakte?

1. Van de waterwingebieden en beschermingszones die zijn afgebakend door een besluit van de Vlaamse regering. Is het mogelijk om telkens de datum van het besluit te vermelden?
2. Van de waterwingebieden en de beschermingszones waarvan de afbakening gepland wordt in toekomst?

Antwoord

Hieronder volgt een lijst met alle waterwinningen per provincie, waarvan het waterwingebied en de beschermingszones vastgelegd zijn bij besluit van de Vlaamse regering, met de datum van het besluit en de oppervlakte van de afgebakende zones.

Provincie	Waterwinning	Datum besluit (Belgisch Staatsblad)	Oppervlakte afgebakende zones
West-Vlaanderen	Avelgem-Waarmaarde Kerkhove	03.12.1991 (25.02.1992)	1.106 ha 16 are
	Spiere D10-11-12	05.05.1992 (04.07.1992)	41 ha 28 are
	Spiere D13	02.04.1992 (04.07.1992)	1 ha 71 are
	Koogem D9	12.10.1988 (08.12.1988)	3 are
	Beemem	18.12.1991 (10.04.1992)	858 ha 95 are
Oost-Vlaanderen	Berlare-Zele	03.12.1991 (25.02.1992)	1.657 ha 54 are
	Eeklo : Waai-straat, Moer-straat en Aalst-goed	03.12.1991 (25.02.1992)	1.049 ha 25 are
	Moerbeke-Wachtebeke	03.12.1991 (25.02.1992)	780 ha 45 are
Brabant	Zemst	12.10.1988 (08.12.1988)	807 ha 93 are
	Winksele Kastanjebos	12.10.1988 (08.12.1988)	763 ha 87 are
	Herent Bijlok-straat	03.12.1991 (25.02.1992)	356 ha 31 are
	Londerzeel Koevoet	03.12.1991 (25.02.1992)	416 ha 63 are
	Overijse Nellebeek	03.12.1991 (25.02.1992)	527 ha 79 are
	Overijse Venusberg	03.12.1991 (25.02.1992)	367 ha 35 are
	Nieuwrode Het Rot	11.12.1992 (14.12.1993)	459 ha 90 are
Limburg	Eisden en Meeswijk	03.12.1991 (25.02.1992)	2.203 ha 87 are
	As	03.12.1991 (25.02.1992)	836 ha 66 are
	Tessenderlo	03.12.1991 (25.02.1992)	345 ha 57 are

Provincie	Waterwinning	Datum besluit (Belgisch Staatsblad)	Oppervlakte afgebakende zones
West-Vlaanderen	Lommel	03.12.1991 (25.02.1992)	787 ha 67 are
	Diets-Heur	03.12.1991 (25.02.1992)	355 ha 83 are
	Lauw	18.12.1991 (10.04.1992)	319 ha 55 are
	Aalst St.-Truiden	18.12.1991 (10.04.1992)	651 ha 29 are
	Montenaken Klein vorsen	11.12.1991 (04.02.1992)	297 ha 54 are
	Montenaken Zeven Bronnen	11.12.1992 (04.02.1992)	196 ha 30 are
	Wellen	05.05.1992 (04.07.1992)	2 ha 84 are
	Hoepertingen	22.09.1992	9 ha 69 are
	Nieuwerkerken	11.12.1992 (04.02.1993)	1 ha 93 are
	Hasselt	12.10.1988	25 ha 5 are
West-Vlaanderen	Heusden-Zolder	06.05.1987	4 ha 3 are
	Provincie	Waterwinning	Oppervlakte afgebakende zones
	West-Vlaanderen	Bredene	183 ha 30 are
West-Vlaanderen	Snellegem	1.038 ha 49 are	
	Spiere D1 tot D8	2 ha 49 are	
	Knokke-Heist, Veurne, Ursel		
Oost-Vlaanderen	Lembeke Oost-Eeklo	1.399 ha 67 are	
	Ronse-Tribury, Oudenaarde en Zigem		

2. Hierna volgt een lijst met alle waterwinningen per provincie waarvan de aanvraag tot afbakening van waterwingebied en beschermingszones momenteel in behandeling is bij de Vlaamse administratie, met de oppervlakte van de afgebakende zones.

Provincie	Waterwinning	Oppervlakte afgebakende zones
Brabant	Aarschot : Schoonhoven Weerderlaak	691 ha 80 are
	Knessel-Lo Vlierbeek	441 ha 45 are
	Korbeek-Lo Huiskens	650 ha 30 are
	Leefdaal Puttebos	646 ha
	Leefdaal Dispatching en Veronica	716 ha 55 are
	Eigenhoven Oost-West	762 ha 18 are
	Heverlee Abdij Cadol	698 ha 40 are
	Korbeek-Dijle Ommendaal Noord-Zuid Het Broek	1.076 ha 59 are
	Zichem Vinkenbergh	495 ha 15 are
	Scherpenheuvel	284 ha 49 are
	Kumtich Menebeek	406 ha 85 are
	Haacht	670 ha 77 are
	St.-Agatha-Rode Veeweyde	110 ha 61 are
	St.-Agatha-Rode Geuzenhoek	2 ha 69 are
	Tienen Overlaar	640 ha 21 are
Vilvoorde Drie Fonteinen Belgo-Suisse en Gieterij	20 are	
Hoegaarden Brouwerij Loriers	197 ha 13 are	

Provincie	Waterwinning	Oppervlakte afgebakende zones	
	Overijse Tombeek Sana	29 ha 44 are	
	Zoutleeuw	6 ha 75 are	
	Nerm	385 ha 93 are	
	Testelt	328 ha 1 are	
	Beersel , Hoeilaart en Machelen		
	Limburg	Bree	1ha5are
		Bovelingen	299 ha 45 are
		Zepperen	1ha99are
		Vliermaal	2 ha 77 are
		Wintershoven	1 ha 70 are
	Vliemaalroot	2ha6Oare	
	Waltwilder	7ha13are	
	Neerharen	235 ha	
	voort	423 ha 4 are	
	Neerpelt	346 ha 62 are	
	Maaseik Vlakenhof	1 ha9Oare	
	Leopoldsburg, Tongeren en Hasselt		

**Vraag nr. 136
van 26 maart 1993
van de heer M. MAERTENS**

De 24 uur van Ieper — Toepassing van de Vlarementering

Op 25,26 en 27 juni vindt in Ieper opnieuw de jaarlijkse autorally 24 uur van Ieper plaats. De route volgt in principe volledig de openbare weg en wordt daardoor onder de toepassing gerangschikt van artikel 9 van de politie op het wegverkeer, gecoördineerd bij koninklijk besluit van 16 maart 1968. Nochtans worden delen van het circuit tijdelijk volledig voor het publiek en het verkeer gesloten, zodat zij hun openbaar karakter verliezen.

Dit blijkt uit :

— het feit dat de bewoners van deze delen hun huis

niet meer kunnen verlaten of bereiken per wagen, of zelfs te voet daarbij gehinderd worden ; wie dringend medische verzorging nodig heeft kan die enkel krijgen na telefonisch contact met de organisatoren, die dan de wedstrijd doen stilleggen ;

- de jurisprudentie ter zake, met name van de correctionele rechtbank in Ieper, Ie kamer, op 5 maart 1970 (J.T., 1970, blz. 284) en van de rechtbank in Luik op 8 februari 1988 (Verkeersrecht, 1988, blz. 186) ;
- het feit dat piloten daarbij gedeeltelijk op **privé-terrein** rijden, onder meer bij het afsnijden van bochten.

Ook loopt de route over het als monument beschermde landschap van de Kemmelberg-Monteberg, waarover de minister van Monumenten en Landschappen op mijn actuele vraag nummer 46 van 22 juni 1992 antwoordde dat zijn toelating om over de Kemmelberg te rijden een afbouwend karakter bezat, en dat de situatie daar dubbelzinnig is. Op vele plaatsen wordt ook de 500-meterregel ten opzichte van de stiltebehoevende inrichtingen niet gerespecteerd.

Graag had ik van de minister vernomen :

1. of de 24 uur van Ieper al dan niet valt onder de toepassing van artikel 76 van Vlarem I van 6 februari 1991, en om welke redenen ;
2. of de 24 uur van Ieper al dan niet valt onder de toepassing van de subrubriek 32.9 van de Vlarem-indelingslijst, en de artikelen 755 van Vlarem II, en om welke redenen ;
3. of voor deze rally derhalve een milieuvergunning verplicht is en zo ja, welke rechtsmiddelen de benadeelden ter beschikking staan om de rally te verhinderen ;
4. of het uit oogpunt van natuurbehoud en leefmilieu nog verantwoord is de rally op de huidige omloop toe te laten ;
5. of hij met zijn federale en regionale collega's die ter zake bevoegd zijn, reeds contact heeft opgenomen, en wat de resultaten daarvan zijn.

Antwoord

Bedoelde autorally wordt inderdaad uitsluitend gereden op openbare wegen. Dit betekent dat de activiteit buiten het toepassingsgebied valt van zowel het koninklijk besluit van 10 juni 1976 houdende maatregelen tot inrichting van wedstrijden, test- en oefenritten met motorvoertuigen als van de Vlarem-indelingsrubriek 32.9. Om die reden zijn artikel 76 van titel I van het Vlarem en de artikelen 755 tot 759 van titel II van het Vlarem evenmin van toepassing.

Een volledig op de openbare weg gelegen omloop is niet als hinderlijke inrichting gerangschikt en moet bijgevolg niet het voorwerp van een milieuvergunning uitmaken.

Het al of niet toelaten van dergelijke rally op openbare wegen valt, zoals het lid zelf terecht stelt, onder de

politie op het wegverkeer. Daar deze aangelegenheid niet tot mijn bevoegdheid behoort, wens ik geen standpunt in te nemen omtrent de opportuniteit van het al of niet toestaan van de activiteit.

Vraag nr. 137 van 30 maart 1993 van de heer J. PEETERS

Ruimingswerken in de Kleine Nete — Vervuiling van dijk

In de loop van de voorbije weken werden er ruimingswerken uitgevoerd in de Kleine Nete, tussen Herentals en Grobbendonk. Daarbij werd niet alleen het slib op de oever gestort, maar ook het afval dat werd bovengehaald : fietsen, bouwafbraakmateriaal, plastic, glas... De dijk, onderdeel van een uniek natuur- en wandelgebied, wordt daardoor zeer ernstig vervuild. Op een aantal plaatsen werd de dijk trouwens beschadigd door de rupsbanden van de baggerkraan.

1. Werden er in het contract met de aannemer bij de ruimingswerken schikkingen opgenomen voor de afvoer van slib en afvalmaterialen ?
2. Kan de betrokken dienst geen initiatieven nemen om de dijkvervuiling op te ruimen ?
3. Moeten de betrokken gemeentebesturen betrokken worden bij of in kennis gesteld worden van die grootscheepse ruimingswerken, en is dit ook effectief gebeurd ?
4. Wie draait er op voor de opruimingswerken en voor de kosten ?

Antwoord

1. De werken die onlangs aan de Kleine Nete in Herentals werden uitgevoerd behoren tot de gewone onderhouds-, ruimings- en herstellingswerken — Dienstjaar 1992 — lot 3 van de Landelijke Waterdienst. Bij deze werken worden enkel daar waar nodig de aanzandingen die de waterlopen belemmeren weggenomen. Dat hierbij ook allerlei afval, dat normalerwijze niet in de waterloop thuishoort, zoals fietsen, afbraak van metselwerk en plasticfolie wordt bovengehaald, is niet te vermijden.

Het bijzonder bestek dat op deze werken van toepassing is, bepaalt dat de aannemer op sommige plaatsen de ruimingsprodukten moet wegvoeren en dat hij deze produkten overal moet ontdoen van alle vaste stoffen die als afbraakmateriaal of afval worden beschouwd.

2. De Landelijke Waterdienst heeft reeds het nodige gedaan, om in uitvoering van de voornoemde bestekbepalingen de vaste stoffen (6 fietsen en afbraak van metselwerk) te laten wegvoeren. Het zand dat werd bovengehaald, werd gebruikt om de putten in de dijk, die ontstaan zijn door het berijden met fietsen en bromfietsen, te dichten.
3. De bovengenoemde werken werden uitgevoerd in

opdracht en op kosten van het Vlaamse Gewest aangezien de Kleine Nete in Herentals bij de onbevaarbare waterlopen van de eerste categorie is gerangschikt.

Tot nu toe was het niet gebruikelijk dat de gemeenten op de hoogte werden gebracht van de uitvoering van gewone onderhouds- en ruimingswerken aan de onbevaarbare waterlopen van eerste categorie. Via het gestructureerd overleg dat ik in het kader van de werking van de bekkencomité's tot stand wil brengen, zal hierin verandering komen. De programma's van werken zullen immers het voorwerp uitmaken van voorafgaand overleg waarbij de gemeenten betrokken worden.

- 4 Zoals reeds boven gezegd is het in orde brengen van de strook waarop de ruimingsprodukten werden gestort een onderdeel van de aanneming en is de uitgave hiervoor in de kostprijs der werken begrepen. Uiteindelijk worden deze kosten dus door het Vlaamse Gewest betaald.

**Vraag nr. 138
van 31 maart 1993
van de heer M. CAPOEN**

Waterzuivering — Plannen voor aanleg van rietvelden

De Vlaamse Landmaatschappij heeft het stadsbestuur van Veurne het interessante voorstel voorgelegd om in de dorpen Eggewaartskapelle en Avekapelle een waterzuiverend rietveld aan te leggen in plaats van in persleidingen te voorzien die het afvalwater naar het waterzuiveringsstation van Wulpen loodsen. De voorstellen zijn in de onderzoeksfase.

Voor Eggewaartskapelle wordt specifiek gedacht aan een vloerrietveld waarbij het water doorheen het zuiverende riet naar een poldergracht vloeit.

Voor Avekapelle gaat het om een percolatierietveld, waarbij het afvalwater, gezuiverd door het riet, in de bodem sijpelt.

In het verleden werd dergelijk voorstel ook besproken voor de zuivering van de afvalwaters van Beauvoorde, maar uiteindelijk zag men ervan af.

Niettemin komt het mij voor dat deze wijze van zuivering wellicht oplossingen kan bieden voor de zuivering van de afvalwaters van kleinere, nogal afgelegen dorpen in plaats van het aanleggen van dure persleidingen naar een waterzuiveringsstation.

1. Wat zijn de voor- en nadelen van rietveldzuivering tegenover de aanleg van collectoren en doorstuwing naar een zuiveringsstation op het vlak van kostprijs, milieuhinder (geur) en effectieve resultaten ?
2. Waar in Vlaanderen zijn er al rietvelden ter zuivering van afvalwaters in gebruik ? Hoe evalueert men de resultaten ?
3. Wat zijn de concrete plannen voor Eggewaartskapelle en Avekapelle ? Worden ze effectief gerealiseerd ?
4. Vindt het systeem van rietveldzuivering meer en

meer ingang ? Zijn er gelijksoortige plannen voor andere Vlaamse gemeenten in de maak ? Voor welke gemeenten ?

Antwoord

Voor landelijke gebieden zijn er een aantal zones waar het TRP in geen oplossing voorziet voor het afvalwaterprobleem, of waar op basis van een kosten-effectiviteitsstudie van de grootschalige TRP-visie moet worden afgestapt ten voordele van kleinschalige zuivering. Eggewaartskapelle en Avekapelle zijn dergelijke landelijke gemeenten, zodat plaatselijke zuivering hier aangewezen lijkt.

Aan de Vlaamse Milieumaatschappij werd de opdracht toevertrouwd om de investeringsprogramma's die ter uitvoering aan de n.v. Aquafin worden opgedragen, voor te bereiden en daarbij ook de nodige aandacht te besteden aan de inplanting van kleinschalige alternatieve zuiveringssystemen.

In het goedgekeurd investeringsprogramma 1994 zijn een aantal projecten opgenomen die qua inplanting en qua voorgestelde capaciteit in aanmerking komen om onder de vorm van alternatieve zuivering te worden uitgevoerd.

In uitvoering van de overeenkomst tussen het Vlaamse Gewest en de n.v. Aquafin heeft Aquafin echter de volledige vrijheid inzake conceptkeuze voor de investeringsprojecten die door mij worden opgedragen. Aquafin dient daarbij rekening te houden met de effluenteisen, opgelegd in Vlarem. Het toepassen van alternatieve zuivering geeft echter in veel gevallen onvoldoende garanties om aan deze effluenteisen te kunnen voldoen.

Op het vlak van de kostprijs kunnen rietvelden voor kleinschalige toepassing van alternatief zijn. Het ruimtebeslag wordt op 5 à 10 vierkante meter per te zuiveren inwonersequivalent geraamd. De investeringskosten worden in hoge mate bepaald door de beoogde zuiveringsdoelstelling en door plaatsgebonden factoren zoals grondverwervingskosten, de oorspronkelijke begroeiing, de topografie, het grondverzet en de grondstructuur. Globaal genomen wijzen de ervaringen in de richting van aanzienlijke kostenbesparingen door rietveldzuivering wanneer het aantal te behandelen inwonersequivalenten klein is, wanneer secundaire effluentwaarden worden nagestreefd en als de lokatiekeuze gunstig is.

Bij rietveldzuivering kunnen inderdaad in sommige onstandigheden milieuhygiënische bezwaren opduiken met betrekking tot periodieke geurhinder. Dit is met name het geval bij zuurstofgebrek.

Er bestaat voornamelijk bij rietinfiltratiesystemen ook de kans op grondwaterverontreiniging. Na zekere tijd kan als gevolg van accumulatieprocessen verzadiging van de adsorptiecapaciteit van een bodemlaag optreden, gevolgd door neerwaartse uitspoeling van bepaalde stoffen. Dit kan onder meer het geval zijn voor fosfaten en nitraten.

In Vlaanderen zijn er reeds op diverse plaatsen ervaringen met rietvelden voor de zuivering van afvalwaters.

Met proefrietveldjes is er geëxperimenteerd bij het slachthuis van Geel, bij het fruitsappenproducerend bedrijf in Borgloon en bij een aantal industrieën (voornamelijk in de conservensector).

In Bokrijk, Sint-Martens-Latem en Deurle zijn onder leiding van de voormalige Vlaamse Maatschappij voor Waterzuivering kleine rietvelden verwezenlijkt. De Vlaamse Landmaatschappij werkte een rietveldproject uit in het kader van de ruilverkavelingen Huise en Kruishoutem en opteert ook voor de andere plaatsen in het landelijk gebied voor een dergelijke aanpak. Op nog andere plaatsen zijn kleinere alternatieve waterzuiveringsprojecten gestart of gebeuren in dit verband voorstudies.

De ervaringen op de verschillende lokaties in Vlaanderen bevestigen de eerder vermelde voor- en nadelen van rietveldzuivering. Specifiek wat het zuiveringseffect betreft lijken de resultaten eerder situatiegebonden.

De concrete plannen voor Eggewaartskapelle bestaan uit een lineair vloeirietveld langs de Knollestraat van de dorpskom tot de Krommegracht, parallel aan een bestaande sloot. De zuiveringscapaciteit is berekend op een aansluiting van 100 inwonersequivalenten. Het afvalwater wordt verzameld in een bezinkpunt en wordt in de rietsloot gepompt. Het effluent vloeit dan verder gravitair af in de Krommegracht.

Te Avekapelle zou een percolatierietveld worden aangelegd aan de rand van de dorpskom ter hoogte van de brug over de Krommegracht. De afgraving van de bodem is gepland tot op een doorlatende, zandige laag. De aanvoer van afvalwater gebeurt voor een gedeelte van het aan te sluiten gebied via een bestaande waterloop van 3e categorie. Voor het aankoppelen van het overige deel van de dorpskom is in een latere fase de aanleg van een persleiding nodig. Het effluent van het percolatieveld stroomt zoals bij het rietveld in Eggewaartskapelle gravitair in de Krommegracht.

De voorstellen voor de rietvelden in Eggewaartskapelle en Avekapelle zijn momenteel opgenomen in het ontwerp-structuurplan van de ruilverkaveling Eggewaartskapelle. Dit ontwerpstructuurplan zal volgens de geëigende procedures worden voorgelegd aan het ruilverkavelingscomité en de commissie van advies, die kunnen beslissen dat de rietveldzuivering voor realisatie in aanmerking komt.

Het systeem van rietveldzuivering vindt momenteel niet op grote schaal ingang. Het valt te verwachten dat meer natuurlijke systemen van waterzuivering in de toekomst vooral onderzocht zullen worden voor kleinere entiteiten in landelijke gebieden waar verspreide, kleine en periodieke lozingen een niet te veronachtzamen milieu-impact hebben. De lokale behandeling van afvalwaters door middel van rietvelden kan immers vooral daar bijdragen tot de kwaliteitsverbetering van oppervlaktewaters.

Vraag nr. 139
van 1 april 1993
van de heer L. VAN NIEUWENHUYSEN

Zuiveringsstation — Vlaggebruik

Het valt me op dat het zuiveringsstation in mijn eigen gemeente geregeld vlagt met een vertikaal gestreepte zwart-geel-rode vlag. Het is niet altijd duidelijk wat daartoe de aanleiding is.

Zijn er bepaalde voorschriften inzake bevlagging van zuiveringsstations ?

Meent de minister niet dat het veeleer aangewezen is dat instellingen die afhangen van de Vlaamse Gemeenschap, ook de vlag van die Gemeenschap zouden gebruiken bij speciale aangelegenheden ?

Bestaan er ter zake richtlijnen ?

Antwoord

De rioolwaterzuiveringsinstallatie van de gemeente Sint-Amands wordt beheerd door de Vlaamse Milieu-maatschappij. In deze instelling zijn geen uitdrukkelijke richtlijnen van kracht met betrekking tot de bevlagging van de dienstgebouwen bij feestdagen of speciale aangelegenheden.

Indien dergelijke speciale aangelegenheden (bezoek van hoogwaardigheidsbekleders, inhuldigingen en dergelijke) zich voordoen wordt erop gewaakt dat zowel de Belgische nationale driekleur, de vlag van de Vlaamse Gemeenschap, de vlag van de betrokken gemeente en de vlag van de VMM wordt gehesen.

Vraag nr. 140
van 1 april 1993
van de heer E. VAN VAERENBERGH

Huisvuilverwerking in Vlaams-Brabant — Stand van zaken

Uit een studie blijkt dat de inwoners van Vlaams-Brabant, op de Antwerpenaars na, het meest huishoudelijk afval produceren.

Met 332 kilogram afval per inwoner zit Halle-Vilvoorde boven het Vlaamse gemiddelde.

In het Pajottenland ligt deze waarde iets lager, namelijk 290 kilogram per inwoner. Het zijn vooral de gemeenten met veel industrie en diensten (Vilvoorde, Zaventem, Machelen, Drogenbos) en de welstellende residentiële gemeenten (Dilbeek, Asse, Meise, Sint-Genesius-Rode) die hoog scoren.

De huisvuilophaling en -verwerking is de jongste jaren één van de snelst stijgende uitgaveposten op de begrotingen.

Het meest ophefmakende deel in de afvalproblematiek is de verwerking van de afvalstoffen. Als gevolg van een protocolakkoord kan het arrondissement Halle-Vilvoorde nog tot midden 1993 met haar huishoudelijk afval terecht op de Waalse stortplaatsen.

Intussen is men koortsachtig op zoek naar een vestigingsplaats voor een eigen Brabantse verbrandingsoven.

1. Hoever het staat met de oprichting van het geplande afvalsorteercentrum voor de droge fractie ?
2. In welke gemeente zal dit afvalsorteercentrum worden opgericht ?
3. Hoever staat het met de vestigingsplaats voor de verbrandingsoven in Vlaams-Brabant ? Graag een stand van zaken.

Antwoord

Op de concrete vragen wens ik de meest recente stand van zaken mee te delen.

Reeds jaren wordt er naar een oplossing gezocht en elk voorstel bleek tot op heden maatschappelijk op onvoldoende steun te kunnen rekenen. Intussen blijft Vlaams-Brabant, inzonderheid het arrondissement Halle-Vilvoorde, het huisvuil naar het Waalse Gewest afvoeren.

Ik heb de vaste wil om het probleem op te lossen. Vooreerst nam ik het initiatief om via een enquête georganiseerd door de OVAM de gemeenten zelf hun standpunt met betrekking tot een aantal door het lid opgesomde projecten te laten kennen.

Op 3 maart jongstleden heeft de OVAM deze enquête voorgelegd aan alle gemeenten in het arrondissement Halle-Vilvoorde. Op 25 maart jongstleden hebben 20 van de 36 gemeenten het enquêteformulier ingevuld en terugbezorgd aan de OVAM. Diezelfde dag heb ik besloten een herinneringsbrief te verzenden aan alle gemeenten die nog niet hebben geantwoord.

Op basis van de verwerkte gegevens zal ik in de tweede helft van mei of begin juni een overlegvergadering met alle gemeenten uit het arrondissement Halle-Vilvoorde organiseren. Daarna zal ik mijn besluit en beslissing kenbaar maken.

Vraag nr. 141
van 2 april 1993
van de heer H. VAN DIENDEREN

Heffing ter bescherming van de oppervlaktewateren — Verzenden van aanslagbiljetten aan verhuurders

De Vlaamse Milieumaatschappij (VMM) stuurt aanslagbiljetten voor heffingen ter bescherming van de oppervlaktewateren tegen verontreiniging (decreet van 21 december 1990). Ik verneem dat (in sommige gevallen ?) het aanslagbiljet naar de verhuurder wordt gestuurd in plaats van naar de huurder. Toch is de huurder de vervuiler en daarom verplicht de heffing te betalen.

Waarom stuurt de VMM aanslagbiljetten naar de verhuurder ? Doet ze dat altijd ? In sommige gevallen ? In welke gevallen ?

Die werkwijze verplicht de verhuurder op te treden als belastingontvanger bij zijn huurders. Is dat normaal ? Wordt hij voor dat werk vergoed ? Soms moet hij het geld recupereren bij huurders die intussen verhuurd zijn. Huurders hebben op die manier geen of weinig controle op de heffing. Elk gezin heeft toch recht op een minimum van 30 kubieke meter water. Voor een derde kind is er een vermindering. Hoe wordt daarmee rekening gehouden ? Wat is de verklaring voor dit soort geklungel ?

Ik verneem dat verhuurders buiten een ontvangstmelding geen reactie krijgen op bezwaarschriften tegen deze handelwijze en dat, ondanks een bezwaarschrift, dezelfde procedure het jaar nadien weer wordt gevolgd. Welke maatregelen neemt de minister opdat de VMM vlugger zou reageren ? Is de minister er zich van bewust dat de beschreven handelwijze veel kwaad bloed zet bij de mensen en de overheid (en de politiek) in een kwaad daglicht plaatst ? Wanneer zal die situatie rechtgetrokken zijn ?

Antwoord

De Vlaamse Milieumaatschappij stuurt heffingsbiljetten naar de verhuurder en dit in uitvoering van de wet van 26 maart 1971. Meer bepaald stelt artikel 35bis wat volgt : „Voor de toepassing van dit decreet wordt de persoon waaraan een openbare watervoorzieningsmaatschappij waterverbruik in het Vlaamse Gewest factureert betreffende het jaar voorafgaand aan het heffingsjaar, onweerslegbaar vermoed de heffingsplichtige te zijn terzake van het aan hem gefactureerde waterverbruik afgenomen van een openbare watervoorzieningsmaatschappij, onverminderd diens verhaal op de werkelijke verbruiker van het water”.

De wet van 26 maart 1971 spreekt nergens van een vergoeding voor de verhuurder. Tevens dient te worden vermeld dat de verhuurder evengoed alle waterfacturen betaalt en deze dan verder doorrekent aan zijn huurders.

De controle van de huurder ten opzichte van de verhuurder in verband met de heffing bevindt zich op hetzelfde niveau als elke andere onkostenverrekening zoals water, elektriciteit, enzovoort tussen huurder en verhuurder.

Vanaf het heffingsjaar 1992 zijn in geen specifieke afrekken meer voorzien. De heffingsvrijstelling voor de eerste dertig kubieke meter waterverbruik en de vermindering van 250 frank vanaf het derde kind zijn afgeschaft. In de plaats daarvan werd een getrap correctiesysteem ingevoerd gekoppeld aan de omvang van het waterverbruik.

Wat betreft de behandeling van de bezwaarschriften wordt volgende procedure gevolgd. Na ontvangst van een bezwaarschrift wordt aan de bezwaarindiener een ontvangstmelding bezorgd. Naargelang de aangehaalde problematiek is de onderzoeksperiode langer of korter. Toch kan gesteld worden dat elke **bezwaarindiener** binnen een redelijke termijn een antwoord op zijn bezwaarschrift krijgt.

Vraag nr. 142
van 2 april 1993
van de heer M. OLIVIER

Tegemoetkoming in de last van hypothecaire leningen
— Wijze van betaling

In het Belgisch Staatsblad van 31 maart 1993 is het besluit van de Vlaamse Executieve van 3 februari 1993 verschenen houdende instelling van een tegemoetkoming in de last van hypothecaire leningen, aangegaan om een woning te bouwen, te kopen of te renoveren.

De nieuwe tegemoetkoming in de last van de hypothecaire leningen wordt, volgens het nieuwe stelsel, uitbetaald over een periode van maximum 6 jaar, in maandelijkse schijven van elk 1/72 en gestort op de rekening van de aanvrager.

Deze maandelijkse schijven komen niet rechtstreeks in mindering van de maandelijkse afbetalingen van de aanvrager bij de kredietinstelling. Hij beschikt volledig vrij over deze maandelijkse schijven en kan ze tot gelijk welke doeleinden aanwenden.

Kan de minister mij meedelen waarom werd geopteerd voor uitbetaling in maandelijkse schijven in plaats van een minder omslachtig systeem van jaarlijkse schijven, aangezien de maandelijkse schijven toch niet in mindering komen van de maandelijkse afbetalingen van de aanvrager bij zijn kredietinstelling ?

Antwoord

In de krachtlijnen en prioriteiten van het beleid van de Vlaamse regering van 29 januari 1992 werd vooropgesteld dat de doelmatigheid van de premiestelsels zou geëvalueerd worden met het oog op een eventuele hervorming.

Uit dit onderzoek is gebleken dat een van de zwaarste kritieken van de premieaanvragers de laattijdige uitbetaling van de tegemoetkomingen van het gewest was.

Tussen de aanvraag en de werkelijke uitbetaling van de huisvestingspremies verliep een periode van 1,5 jaar tot 6 jaar.

Om deze redenen werd gezocht naar een systeem van uitbetaling dat zo veel mogelijk aan de wensen van de gebruikers zou voldoen.

Daarom werd een systeem ontwikkeld dat aan de aanvrager van een tegemoetkoming, de uitbetaling moest verzekeren zo spoedig mogelijk na zijn aanvraag, zonder daarbij het risico te lopen dat het gewest de te veel betaalde bedragen diende terug te vorderen.

Het werken met jaarlijkse betalingen zou met zich meebrengen dat er tussen de aanvraag en de eerste uitbetaling minstens 15 maanden zou verlopen (3 maanden voor de afhandeling en betaling na 1 jaar). Derhalve werd gekozen voor een klantvriendelijke methode van uitbetaling om de maand.

Daarom werd de optie genomen om in het systeem te voorzien van maandelijkse tegemoetkomingen in de aflossing van de hypothecaire lening, die rechtstreeks

op de zichtrekening van de aanvragers worden gestort. De eerste betaling kan in dit geval reeds zes maanden na de aanvraag gebeuren, voor zover een volledig aanvraagbundel wordt ingediend.

Vraag nr. 143
van 2 april 1993
van mevrouw M. AELVOET

Gifbelten in Kessel-Lo — Maatregelen

De gifbelten aan de Dijledreef in Kessel-Lo werden ontdekt in 1989 en vormen een black point in de ware zin van het woord. Ze zijn afkomstig van een verffabriek aan de andere kant van de vaart. Cadmium (Cd) en lood (Pb) zijn in ontstellende hoeveelheden aanwezig (bijvoorbeeld Pb 50.000 ppm).

OVAM heeft beloofd dit stort af te graven en af te voeren naar een klasse-1 stort, namelijk Remo-Houthalen. De enige weg die er naar toe leidt loopt over een brug in slechte staat, namelijk de brug over de Dijle tussen de Kesselstraat en de Dijledreef die niet meer geschikt is om er zware vrachtwagens over te laten rijden. Deze brug wordt nu vervangen.

OVAM heeft het idee opgevat om met een emmerketting vanuit de Aarschotse steenweg te werken om zo het stort leeg te halen. Volgens de milieudienst van Leuven is er al een aanbesteding gebeurd en werd een aannemer aangeduid, maar wordt de start van de werken maar niet gegeven. Volgens OVAM is dit te wijten aan het feit dat het stort in Houthalen deze vracht afwijst.

In de beleidsbrief van oktober 1992 stond de gifbelt geklasseerd bij de ambtshalve verwijderingen.

Kan de minister bevestigen of klasse-1 stort Remo-Houthalen de vracht weigert ? Indien ja, zijn er andere mogelijkheden ?

Tegen welke datum zal OVAM de klus, die bijna 4 jaar aansleept, klaren ?

Antwoord

1. Zowel voor het opladen en het transport als voor het storten werden door de OVAM de nodige prijs-offertes uitgeschreven.

2. Een toewijzing is op heden niet gebeurd omdat de laagste inschrijver voor het storten, met name de n.v. Remo uit Houthalen, uiteindelijk stelde dat ze deze afvalstoffen niet wensten te aanvaarden.

De OVAM onderzoekt of deze afvalstoffen giftig zijn in toepassing van artikel 2 van het koninklijk besluit houdende het algemeen reglement op de giftige afval. Daartoe worden, in opdracht van OVAM, opnieuw monsters genomen en onderzocht door een erkend labo.

Uit gronde van deze resultaten zal OVAM dit dossier opnieuw evalueren en daarbij de meest efficiënte aanduiding geven welke behandeling en bestemming deze afvalstof kan en moet krijgen.

T. KELCITERMANS

VLAAMSE MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, RUIMTELIJKE ORDENING EN BINNENLANDSE AANGELENGHEDEN

Vraag nr. 200
van 24 maart 1993
van de heer L. VAN NIEUWENHUYSEN

Sint-Romboutstoren en -kerk in Mechelen — Bijdrage Vlaamse Gemeenschap aan restauratie

Aan de Sint-Romboutstoren en de Sint-Romboutskerk in Mechelen worden ik meen, mede met middelen van de Vlaamse Gemeenschap restauratiewerken uitgevoerd.

1. Kan de minister mij meedelen hoeveel de Vlaamse Gemeenschap hiervoor reeds heeft uitgetrokken ?
2. Wie ontvangt de subsidies ?
3. Wie is de feitelijke eigenaar van deze monumenten ?

Antwoord

Het lid wordt verzocht deze vraag te richten tot de heer J. Sauwens, Vlaamse minister van Verkeer, Buitenlandse Handel en Staatshervorming, vermits bedoeld kerkgebouw een beschermd monument is.

Vraag nr. 207
van 31 maart 1993
van de heer E. VAN VAERENBERGH

Autosnelweg A 2 Kessel-Lo-Aarschot — Afwezigheid van verlichting

Ik meen dat het stuk van de autosnelweg A 2 ongeveer vanaf de gemeente Kessel-Lo in de richting van Aarschot niet verlicht wordt en dit in flagrante tegenstelling tot de overvloedige verlichting op andere delen van onze snelwegen.

Bestaan er statistieken of andere gegevens waaruit blijkt dat deze afwezigheid van verlichting aanleiding geeft tot een verhoogd aantal ongevallen in vergelijking met de snelwegen waar wel overvloedig verlicht wordt ?

Antwoord

Mijn departement beschikt niet over voldoende gegevens om statistisch relevante conclusies te trekken over het mogelijke verband tussen de afwezigheid van de continu-doorlopende verlichting en een verhoogd aantal ongevallen op het betrokken vak van de A 2 tussen Kessel-Lo en Bekkevoort.

Wel is bij een doving van de verlichting op een deel van de autosnelwegen in België in de periode 1980-1982 een stijging van het aantal ongevallen bij duisternis vastgesteld (ca. 6 percent).

Een aantal studies uitgevoerd in het buitenland duiden op een positief effect van de verlichting op een aantal ongevallen van ongeveer dezelfde grootte-orde.

Vraag nr. 209
van 1 april 1993
van de heer J. CAUDRON

Oud Vliegveld Waasmunster — Paardenfokkerij

In 1978 kreeg het Oud Vliegveld van Waasmunster van de nationale regering de omschrijving landschappelijk waardevol landbouwgebied mee.

Dit 50 hectaren groot gebied langs de Durmevallei wordt al tientallen jaren gebruikt als wandel- en fietsoase gelegen tussen de oude baan Gent-Antwerpen en de E 17.

Het college van burgemeester en schepenen van Waasmunster verleende aan een n.v. een vergunning om in het gebied dat vele wandelaars, fietsers en natuurliefhebbers aantrekt een paardenfokkerij en een enorme villa te bouwen. Hiertoe zou zelfs een buurtweg die dwars over het Oud Vliegveld loopt, moeten wijken. Het domein dreigt dus een privé-park te worden.

1. Kan het bestuur van een gemeente een erkend waardevol landbouwgebied aan een vennootschap verkopen in de wetenschap dat er een paardenfokkerij zal worden gebouwd onder het mom van vestiging als landbouwer ?
2. Kan de minister zijn goedkeuring verlenen aan een maneuver dat een groot deel van de bevolking zal weren uit een natuurgebied dat door een kapitaalkrachtig privé-persoon zal worden gebruikt als woon- en winstdomein ?

Antwoord

1. De verkoop van eigendommen of percelen en de aanwijzing van kopers van gronden zijn aangelegenheden die niet worden geregeld door de wet op de Ruimtelijke Ordening.
2. De bouwaanvraag betreft het oprichten van een paardenfokkerij met woning voor de bedrijfsleider in het agrarisch gebied. De gemachtigde ambtenaar heeft geoordeeld dat het een aanvraag tot oprichting van een para-agrarisch bedrijf in een reeds structureel aangetast agrarisch gebied betreft, zodat volgens zijn mening het project verenigbaar is met de goede ruimtelijke ordening van de plaats. Uit een advies van het ministerie van Landbouw blijkt dat destijds op het betrokken terrein reeds een paardenfokkerij gevestigd was. Het verder gebruik van het gebied door wandelaars, fietsers en natuurliefhebbers wordt niet in het gedrang gebracht, aangezien de buurtweg behouden blijft en verlegd wordt, door rond het eigendom een volledige wandelweg aan te leggen en te ontsluiten.

Vraag nr. 211
van 2 april 1993
van de heer H. VAN DIENDEREN

Reclame langs gewestwegen — Stand van zaken

In antwoord op mijn parlementaire vraag nummer 160 van 3 april 1990 (Vragen en Antwoorden, Vlaamse

Raad, 1989-1990, nr. 13 van 14 mei 1990, blz. 702) verklaart minister Sauwens dat hij gevraagd had aan de toenmalige minister van Ruimtelijke Ordening om de problematiek van de reclame langs de gewestwegen aan te pakken. Er is sprake van een werkgroep die het koninklijk besluit van 14 december 1959 over deze materie zou herzien.

Is er een aanpassing van het koninklijk besluit gekomen ?

Waarin verschilt het eventueel van het vorige ? Waarom is die aanpassing er eventueel nog niet ?

Wordt er strenger opgetreden tegen overtredingen van het koninklijk besluit dat van kracht is ?

Antwoord

— Teneinde een concrete actie tegen de visuele vervuiling langs de gewestwegen te ondernemen, gaf ik de administratie opdracht alle niet-reglementaire reclameborden die vallen onder de toepassing van het koninklijk besluit van 14 december 1959 te inventariseren.

Deze inventaris werd doorgegeven aan de administratie Ruimtelijke Ordening om per provincie proces-verbaal op te stellen in een aantal flagrante type-gevallen waar nog geen maatregelen werden genomen.

— Intussen is een verzoek gericht tot de minister van Justitie met de bedoeling een overleg te realiseren met de procureurs-generaal van de hoven van beroep. Eén van de elementen van dit overleg zal de beteugeling van de niet-reglementaire reclameborden behelzen.

Het opstellen van een proces-verbaal heeft maar zin als er daadwerkelijk tot vervolging wordt overgegaan.

— In het nieuwe voorontwerp van decreet inzake de stedenbouwkundige vergunningen dat eerstdaags zal worden ingediend bij de Vlaamse regering, wordt duidelijk bepaald dat reclameborden en panelen aan een vergunning zullen worden onderworpen.

Dit betreft dan niet alleen de reclame langs de gewestwegen maar alle soorten borden, **aanplakkingen** enzovoort, waar deze zich ook bevinden.

De uitzonderingen hierop zullen limitatief worden vastgelegd.

Vraag nr. 212
van 2 april 1993
van mevrouw M. AELVOET

Kap- en aanplantingsreglement van Leuvense gemeenteraad — Uitstel goedkeuring van minister

De Leuvense gemeenteraad keurde op 17 februari 1992 een kap- en aanplantingsreglement goed. Dat werd naar de minister gestuurd in zijn hoedanigheid van minister van Ruimtelijke Ordening. Dat blijkt al een jaar te wachten op zijn goedkeuring.

In het reglement is rekening gehouden met de Groene Hoofdstructuur voor Vlaanderen en ruimte gelaten voor een gemeentelijk natuurontwikkelingsplan.

Waarom aarzelt de minister om het reglement goed te keuren ?

Antwoord

Tot op heden heeft mijn administratie nog geen reglement ter goedkeuring doorgegeven.

Inzake de redenen voor de vertraging bij de goedkeuring van bouwverordeningen kan ik ook verwijzen naar het antwoord op de vraag nummer 149 van 10 januari 1993 van de heer H. Lauwers.

De personeelsproblematiek van het bestuur van de Ruimtelijke Ordening is sinds geruime tijd gekend en werd ook reeds uitvoerig ter sprake gebracht in de jaarverslagen van het bestuur. Verwezen kan worden naar de jaarverslagen 1989 en 1990 die gepubliceerd zijn door de Vlaamse Raad, respectievelijk onder stuknummer 446 van 9 januari en 561 van 11 oktober 1991.

In afwachting van een fundamentele herschikking van het bestuur Ruimtelijke Ordening heb ik ook maatregelen genomen om de behandeling van de bouwverordeningen te bespoedigen.

Zo zijn ook richtlijnen verstrekt om het kapreglement van Leuven binnen afzienbare tijd ter beslissing voor te leggen.

Vraag nr. 213
van 2 april 1993
van de E. VAN VAERENBERGH

Nieuw ziekenhuis in Halle — Gehele of gedeeltelijke weigering bouwvergunning

De bouw van het nieuwe ziekenhuis van de v.z.w. Mariakliniek op de Grote Weide in Halle blijft de gemoederen in Halle en omgeving verhitten.

Er is een discussie waaruit zou blijken dat de gemachtigde ambtenaar van stedenbouw de bouwvergunning zou hebben geweigerd, niet alleen voor de technische ruimte van de kliniek maar ook voor het hoofdgebouw zelf.

Anderen zeggen dat alleen de technische ruimte door de gemeentelijke ambtenaar zou zijn geweigerd.

Kan de minister mij meedelen wat nu de juiste toedracht is en wat al dan niet werd vergund ?

Antwoord

De v.z.w. Sint-Maria-Ziekenhuis beschikt over een initiële bouwvergunning, evenwel zonder technisch gebouw, van 16 september 1991. De stad Halle heeft deze bouwvergunning op 14 september 1992 verlengd met één jaar.

De aanvrager heeft op 21 september 1992 een aanvraag ingediend tot het oprichten van een technisch lokaal.

Dit werd zo ingevuld op het aanvraagformulier. De bijgevoegde plannen lieten evenwel behoudens het project voor een technisch gebouw ook een grondig gewijzigd project voor de kliniek zien.

Deze nieuwe bouwaanvraag werd door de gemachtigde ambtenaar ongunstig geadviseerd. Deze bouwaanvraag werd op 11 januari 1993 door de stad Halle geweigerd op basis van het door de gemachtigde ambtenaar uitgebracht ongunstig advies. Deze weigering doet echter geen afbreuk aan de initieel verleende bouwvergunning die nog geldig blijft tot 14 september 1993.

Vraag nr. 214
van 5 april 1993
van de heer M. LOGIST

Verkoop van militaire domeinen in Tienen — Wijziging bestemming op gewestplan

Ingevolge de herstructurering van de Belgische Krijgsmacht zullen verscheidene militaire domeinen verlaten worden. Wat het grondgebied van Tienen betreft zijn er twee militaire domeinen die in aanmerking komen om opgeheven te worden, namelijk het vliegveld in Goetsenhoven en het depot in Vissenaken.

Op het gewestplan Tienen-Landen werden deze beide domeinen bestemd als militair domein (wit ingekleurd, met vermelding van de hoofdletter M). Dit betekent dat deze domeinen uitsluitend kunnen worden gebruikt voor militaire doeleinden, tenzij de bestemming in het gewestplan gewijzigd wordt.

Een aantal zaken zijn nog zeer onduidelijk. Daarom had ik graag van de minister het volgende vernomen.

1. Kan er worden verwacht dat de bestemming van het gewestplan zal worden gewijzigd vooraleer men overgaat tot verkoop ?
2. Welke procedure zal men hiervoor hanteren ? Kan dit via een bijzonder plan van aanleg dat opgesteld wordt door de gemeente of dient dit te gebeuren via een procedure van gewestplanwijziging ?
3. Krijgen de respectievelijke gemeenten waarin de domeinen gelegen zijn een recht van voorkoop, en indien dit zo is, aan welke waarde ?
4. Welke criteria zal de minister hanteren om een geschikte herbestemming te verkrijgen ?

Antwoord

Het probleem van de verkoop van sommige militaire domeinen houdt reeds geruime tijd mijn aandacht gaande. Het is duidelijk dat nieuwe bestemmingen hun beslag moeten krijgen in de gewestplannen, en liefst vóór de verkoop van de terreinen. Of deze bestemmingswijzigingen doorgang kunnen vinden vóór de verkoop van de gronden hangt niet alleen van mij af maar ook van de overheid die overgaat tot de verkoop.

De gewestplanwijziging dient te gebeuren via de geëigende procedure, namelijk een wijziging van het ge-

westplan zelf en dus niet via de procedure van de afwijking van het gewestplan met een bijzonder plan van aanleg.

Het bepalen van een recht van voorkoop van de gemeenten behoort niet tot mijn bevoegdheid.

De herbestemming van de terreinen zal gebeuren rekening houdend met de bestemming van de omgevende of aangrenzende terreinen, met de huidige bodembe-zetting en met de intrinsieke waarde van de gronden en de eventuele bebouwing. Daarenboven zal de gehele operatie moeten kaderen in de beleidsverklaring van de Vlaamse regering alsmede in mijn beleidsopties inzake ruimtelijke ordening, zoals deze verwoord zijn in de oriëntatienota over het Structuurplan Vlaanderen, die door de Vlaamse regering werd goedgekeurd op 18 november 1992.

Vraag nr. 215
van 5 april 1993
van de heer L. BARBE

Maalderij n.v. Immo in Lennik — Uitbreiding in agrarische zone

De belangrijkste industriële vestiging in Lennik is de maalderij n.v. Immo van Diest (of n.v. Vadigran). Al jaren zorgt dit bedrijf voor stof- en lawaaihinder in de dorpskom van Lennik. Het bedrijf breidt steeds verder uit, blijkbaar ook in de achterliggende agrarische zone, waarbij zowel de wetgeving inzake de ruimtelijke ordening als Vlareem overtreden zouden worden.

1. Hebben de bevoegde diensten de laatste 3 jaar inspecties uitgevoerd ? Wanneer ?
2. Werden er processen-verbaal opgemaakt tegen overtredingen ? Wanneer ?
3. Welke maatregelen heeft de minister genomen om een einde te maken aan de overtredingen van het bedrijf ?

Antwoord

Aangezien zijn vraag betrekking heeft op een particuliere aangelegenheid, en het niet tot de parlementaire gewoonten behoort deze in openbare documenten te behandelen, zal inhoudelijk rechtstreeks aan het lid worden geantwoord.

Vraag nr. 217
van 8 april 1993
van de heer L. APPELTANS

Infrastructuur voor zuurstofleidingen — MER

In antwoord op mijn vraag nummer 312 van 1 oktober 1992 (Vragen en Antwoorden, Vlaamse Raad, 1992-1993, nr. 1 van 3 november 1992, blz. 29) met betrekking tot de zuurstofvervoerinstallatie door middel van leidingen op grondgebied van diverse gemeenten in Limburg stelde de minister dat :

- een MER werd opgesteld voor de gebieden waarvoor dit volgens de desbetreffende reglementering opgelegd wordt ;

- in de gemeenten waar zich dergelijke gebieden bevinden, dit MER ook was toegevoegd ;
- dat in het kader van Vlarem de gemeenten hoorzittingen moeten organiseren voor inrichtingen die onderworpen zijn aan de reglementering op de milieuvergunningen waarvoor tevens een MER nodig is. Die aangelegenheid valt echter buiten de bevoegdheid van de ruimtelijke ordening.

Tevens stelde de minister dat in toepassing van artikel 20 een nieuwe richtlijn werd opgesteld en doorgegeven aan het bestuur Ruimtelijke Ordening.

Aangezien dit antwoord onvoldoende duidelijkheid geeft over de gestelde problematiek vernam ik graag het volgende van de minister :

1. Voor welke gebieden werd, in het kader van de vergunningsaanvraag van de n.v. Corenox in Luik, een MER opgesteld ? Graag ontving ik de lijst van de gebieden en de gemeenten waarin ze gelegen zijn.
2. Infrastructuurwerken vallen buiten de Vlarem-wetgeving. MER's in het kader van infrastructuurwerken vallen onder het ministerieel besluit van 6 februari 1971, aangevuld met onder andere het besluit van de Vlaamse Executieve van 23 maart 1989. De wettelijke bepalingen inzake de volledigheid van een aanvraag voor de oprichting van de infrastructuur en het toezicht hierop vallen dus onder de bevoegdheid van de Vlaamse minister voor ruimtelijke ordening. Vandaar dat ik graag van de minister vernam voor welke gemeenten een MER werd ingediend. Werd in die gemeenten eveneens een openbaar onderzoek ingesteld ? Zo ja, vernam ik graag de periode per gemeente.
3. Tot slot ontving ik graag afschrift van de richtlijn inzake artikel 20 in verband met de voorschriften bij de gewestplannen met betrekking tot infrastructuurwerken. Die richtlijn zou op 22 september 1992 zijn doorgegeven aan het bestuur Ruimtelijke Ordening, maar werd niet gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad.

Antwoord

Aangezien het tracé van de Corenox-leiding gedeeltelijk door natuurgebied, natuurreservaat en een vogelrichtlijngebied (niet opgenomen in de gewestplannen) liep, werden in een MER-rapport de mogelijke effecten van het gehele tracé van deze pijpleiding onderzocht.

Het MER had derhalve betrekking op het grondgebied van volgende gemeenten :

- Maasmechelen
- Dilsen-Stokkem
- Maaseik
- Opglabbeek
- Meeuwen-Gruitrode
- Peer
- Houthalen-Helchteren
- Heusden-Zolder
- Beringen
- Ham
- Tessenderlo

Openbare onderzoeken werden gehouden in de gemeenten :

- Meeuwen-Gruitrode van 19 november 1991 tot 15 januari 1992 ;
- Opglabbeek van 4 januari 1992 tot 4 februari 1992 ;
- Dilsen-Stokkem van 15 januari 1992 tot 15 februari 1992 ;
- Houthalen-Helchteren van 6 januari 1992 tot 6 februari 1992 ;
- Beringen van 15 januari 1992 tot 15 februari 1992 ;
- Heusden-Zolder van 15 januari 1992 tot 15 februari 1992 ;
- Peer van 15 januari 1992 tot 15 februari 1992 ;
- Maaseik van 4 januari 1992 tot 4 februari 1992.

Met een afzonderlijk schrijven wordt het lid een kopie bezorgd van mijn richtlijn van 22 september 1992 aan mijn administratie, betreffende de toepassing van artikel 20 van het koninklijk besluit van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en de gewestplannen. Deze richtlijn is niet gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad, aangezien het hier niet om een omzendbrief gaat, maar om een inwendige nota, waarin mijn standpunt in verband met artikel 20, ten behoeve van mijn administratie, kenbaar wordt gemaakt.

H. WECKX

VLAAMSE MINISTER VAN CULTUUR EN BRUSSELSE AANGELEGENHEDEN

Vraag nr. 104
van 31 maart 1993
van de heer H. LAUWERS

Late uitbetaling van subsidies voor de culturele instellingen en verenigingen — Gevolgen

Tijdige uitbetaling van de subsidies is voor culturele instellingen en verenigingen een absolute voorwaarde voor een gezond financieel beheer.

Zo werd het Ballet van Vlaanderen door de te late uitbetaling van de subsidies voor 1992 genoodzaakt een kaskrediet op te nemen wat een interestrekening van 6 miljoen frank tot gevolg had (tegen slechts 262.159 frank in 1991).

1. Moeten deze meerkosten door de instelling gedragen worden of zal de Vlaamse regering, die verantwoordelijk is voor deze meeruitgaven, de gevolgen daarvan op zich nemen ?
2. Welke maatregelen neemt de regering om dergelijke anomalieën in de toekomst te vermijden ?

Antwoord

1. Bij besluiten van de directeur-generaal van de administratie Kunst van 21 januari 1992, 13 april 1992 en 1 juli 1992 werden aan het Koninklijk Ballet van Vlaanderen drie voorschotten van elk 48.397.500 frank op de werkingssubsidie 1992 toegekend. De vierde schijf van 49.027.500 frank en het saldo van 21.580.000 frank werden toegekend bij ministerieel

besluit van 19 oktober 1992. De drie voorschotten werden respectievelijk uitbetaald op 19 maart 1992, 11 juni 1992 en 24 augustus 1992. Deze late uitbetalingen zijn te wijten aan het feit dat het financieel systeem bij de vereffening geen rekening heeft gehouden met de begrotingsbepaling die stelt dat voorschotten aan onder meer het Koninklijk Ballet van Vlaanderen worden vrijgesteld van het voorafgaand visum van het Rekenhof. De verantwoordelijkheid voor de late uitbetaling van de voorschotten ligt derhalve niet bij de administratie Kunst.

2. Het voorschot voor het eerste trimester werd derhalve betaald in de loop van de derde maand, dat voor het tweede trimester tegen de helft van de derde maand en het voorschot voor het derde trimester — correct — tegen het midden van de tweede maand. Zodoende kan hoogstens van vertragingen van respectievelijk anderhalve en één maand worden gesproken. Overigens werd de vierde schijf voor 1992 correct in het midden van het vierde trimester in vereffening gesteld. Dat een vertraging in de uitbetaling van maximum twee en een halve maand en dit voor een beperkt deel van de werkingssubsidie, kan resulteren in een intrestrekening van 6 miljoen frank, blijft mij een raadsel.
3. Wat de voorschotten op de subsidie 1993 betreft, wens ik mee te delen dat deze telkens op de eerste dag van het betrokken trimester worden uitbetaald. Niets belet het Koninklijk Ballet deze bedragen uit te zetten en hierop interesten te innen. Het is weinig waarschijnlijk dat hierover een gelijksoortige klacht zal worden geformuleerd.

Vraag nr. 107
van 5 april 1993
van de heer F. VAN DEN EYNDE

BRTN Radio 1-nieuwsuitzending — Front National

In de nieuwsuitzending van 7.30 uur van maandag 29 maart 1993 deelde Radio 1 van de BRTN mee dat Jean-Marie Le Pen tengevolge van de verkiezingen die op zondag 28 maart plaatsvonden zijn parlementszetel verloren had. Het is wel zo dat het Front National, de politieke partij waarvan Jean-Marie Le Pen voorzitter is, ondanks flinke vooruitgang in aantal stemmen, toch ten gevolge van het Franse kiessysteem zijn enige parlementszetel kwijtspeelde. Jean-Marie Le Pen zelf zette echter niet tijdens de vorige zittingsperiode en kon dus moeilijk een parlementair mandaat verliezen dat hij niet had.

Is de minister niet van mening dat door de zaken op deze wijze te brengen de BRTN in haar informatieopdracht tekortgeschoten is ?

Antwoord

De BRTN deelt mij mee dat de hiërarchie van de bestuursdirectie Informatie dezelfde dag nog (29 maart 1993) een opmerking heeft gemaakt aan de betrokken journalist.

De heer Le Pen werd in het bericht voorgesteld als de emanatie van het Front National, maar dit zorgde alleen maar voor nodeloze verwarring.

Vraag nr. 108
van 5 april 1993
van de heer F. VAN DEN EYNDE

BRTN-televisienieuws — Partijdigheid

De BRTN bracht op 23 maart 1993 in haar TV-nieuwsuitzending van 18 uur de reactie van al de oppositiepartijen op de regeringscrisis die toen aan de gang was. De persmededeling die het Vlaams Blok enkele uren tevoren omtrent hetzelfde onderwerp uitgegeven had en die onder meer in het radionieuws van 18 uur werd vermeld, kwam echter helemaal niet aan bod.

Is de minister niet van mening dat de BRTN, ten minste wat de televisienieuwsdienst betreft, blijkt gegeven heeft van partijdigheid ?

Antwoord

Het TV-journaal van 18 uur op 23 maart 1993 heeft naar aanleiding van de regeringscrisis alleen maar een rechtstreeks verslag gebracht van S. Bracke aan de poort van Hertoginnedal. Uit het bericht blijkt dat hij alleen een feitenrelaas heeft gegeven over de spanningen binnen het kabinet. Een reactie van de oppositiepartijen zat er op dat ogenblik nog niet in. De volgende dag, 24 maart 1993, heeft het TV-Journaal wel de reacties van de oppositie gebracht, ook die van het Vlaams Blok.

Ik stuur het lid het bericht van 23 maart en het journaalverslag van 24 maart jongstleden.

L. VAN DEN BOSSCHE

VLAAMSE MINISTER. VAN ONDERWIJS EN
 AMBTENARENZAKEN

Vraag nr. 132
van 30 maart 1993
van de heer L. STANDAERT

Onderwijsinspectie basisonderwijs — Bevoegdheden

In aansluiting op mijn vraag nummer 88 van 15 februari 1993 (Vragen en Antwoorden, Vlaamse Raad, 1992-1993, nr. 9 van 8 maart 1993, blz. 432) had ik enkele aanvullende vragen willen stellen inzake de onderwijsinspectie basisonderwijs.

De bevoegdheden, opdrachten en taken van de gemeenschapsinspectie worden bepaald bij artikel 3 paragraaf 2 en 5 van het decreet betreffende inspectie en pedagogische begeleiding van 17 juli 1991.

Toch stel ik vast dat de inspectie basisonderwijs zich bij het uitvoeren van haar opdracht taken toebedeelt die niet tot haar bevoegdheid behoren. Uit de door haar opgemaakte verslagen blijkt dat ze controle uitoefent en — vooral — kritiek uitbrengt op onder meer :

- de manier van invullen van het klasseboek door de leerkrachten ;
- het bijhouden van observaties en evaluatiegegevens van kleuters ;
- het bijhouden van de begeleidingsdossiers in de kleuterschool ;
- het pedagogisch leiderschap van de directeurs ;
- het organiseren van de personeelsvergaderingen op school ;
- de klassebezoeken afgelegd door de directeurs ;
- de formulering van het schoolwerkplan ;
- de soorten activiteiten in de kleuterschool ;
- het al dan niet gedifferentieerd werken ;
- het formuleren van doelstellingen ;
- de methode van belangstellingspunten en totaliteitsonderwijs ;
- enzovoort.

Dit zijn pedagogische aangelegenheden die onder de bevoegdheid vallen van de inrichtende machten en die door de pedagogische adviseurs begeleid worden. Die vormen van controle en kritiek hebben evenmin iets te zien met het al dan niet bereiken van de eindtermen.

Mag ik van de minister vernemen of hij eveneens van mening is dat hier inderdaad sprake is van bevoegdheidsoverschrijding en zo ja, welke stappen hij denkt te ondernemen om de bevoegdheden van inspectie en pedagogische adviseurs beter te omlijnen ?

Antwoord

De inspectie basisonderwijs heeft, zoals alle leden van de inspectie, als opdracht te waken over de kwaliteit van het onderwijs. Ze heeft geen enkele opdracht om de onderwijsmethodes te inspecteren maar dient zich wel een oordeel te vormen over de optimale aanwending van de gelden van de gemeenschap en over de degelijkheid van het onderwijs.

Over het bepalen van de kwaliteit van het onderwijs bestaan veel opinies, maar het zou niet opportuun zijn om de kwaliteit van het onderwijs na te gaan zonder inzage van de klasseboeken, zonder inzage van de evaluatiegegevens van de kinderen, zonder een oordeel over het pedagogisch leiderschap van de directeur, zonder kennis te hebben van de personeelsvergaderingen, zonder na te gaan welke differentiatie-activiteiten succesvol worden aangewend of zonder vast te stellen of de leraren bewust doelstellingen nastreven.

Alle elementen die meespelen om het bereikte onderwijspeil te bepalen zijn voorwerp van inspectie en in deze zin is er geen sprake van bevoegdheidsoverschrijding door de inspectie.

Eerlang zal ik, in uitvoering van het decreet van 17 juli 1991 betreffende inspectie en pedagogisch begeleidingsdiensten, een werkingscode voor beide geledingen aan de Vlaamse regering voorleggen. Hierin zal de werking en het overlegplatform tussen beide groepen worden omschreven.

Vraag nr. 133 van 30 maart 1993 van de heer L. STANDAERT

Spijbelen op school — Vragen

De minister heeft begin 1992 maatregelen genomen om het spijbelen tegen te gaan. De omzendbrief van 12 februari 1992 bepaalde onder meer dat leerlingen na vier afwezigheden elke volgende afwezigheid dienen te staven door een doktersattest.

In de praktijk blijken heel wat scholen dit wapen wel degelijk nauwgezet aan te wenden. Ze gebruiken zelfs de schoolrapporten om het aantal gewettigde en ongewettigde afwezigheden aan de ouders kenbaar te maken. Toch blijken een aantal scholen de omzendbrief nauwelijks of helemaal niet toe te passen.

1. Nu het schooljaar 1992-1993 stilaan ten einde loopt en nogal wat leerlingen reeds hun "quorum" bereikt hebben, zijn er ook controles in de scholen gepland om toe te zien op de toepassing van de omzendbrief ?
2. Het spijbelen van volledige dagen is slechts een miniem onderdeel van het spijbelprobleem. Veel leerlingen komen bijvoorbeeld na de speeltijd niet meer opdagen en brossen één of twee uren. Plant de minister ook maatregelen tegen dit "deeltijds spijbelen" ?
3. Wat gebeurt er indien een leerling na vier afwezigheden weigert een doktersattest binnen te brengen ?
4. Was de omzendbrief van 12 februari 1992 bedoeld als een wapen dat scholen konden gebruiken in hun strijd tegen het spijbelen of was de omzendbrief als dwingende maatregel bedoeld ?
5. Verificateurs blijken het ook niet meer zo nauw te nemen met de norm van 90 dagen aanwezigheid op school om over te mogen gaan naar een volgend leerjaar. Wat is het standpunt van de minister in deze ?

Antwoord

Het probleem van het spijbelen stelt zich niet zozeer op het niveau van het basisonderwijs, doch wel in het secundair onderwijs.

Wat het spijbelen op het niveau van het secundair onderwijs betreft kan ik het volgende meedelen.

1. In de reglementering op de organisatie van het voltijds secundair onderwijs wordt een regelmatige leerling gedefinieerd als een leerling die onder meer het volledig leerprogramma bijwoont van het leerjaar en de onderverdeling waarvoor hij is ingeschreven. Dit impliceert dat gedurende een volledig schooljaar alle vakken, oefeningen, stages, proeven of toetsen, naargelang van het geval, effectief die-

nen te worden gevolgd, behoudens bij gewettigde afwezigheden. Het zijn uitsluitend de regelmatige leerlingen die bij het einde van het schooljaar aanspraak kunnen maken op de officiële **studiebekrachtiging**.

2. Onder de gewettigde afwezigheden worden inzonderheid afwezigheden wegens medische redenen begrepen. Niettemin wordt in de ministeriële omzendbrief S.O.Z. (91) 7 van 3 mei 1991 betreffende de structuur en de organisatie van het voltijds secundair onderwijs (eenheidsstructuur) uitvoerig ingegaan op de diverse varianten van gewettigd schoolverlet, naast genoemde afwezigheden van medische aard.

3. De ministeriële omzendbrief van 12 februari 1992, die een onderwijsniveau-overstijgend (basis- en secundair onderwijs) karakter heeft, stipuleert dat slechts onder bepaalde voorwaarden de voorlegging van een medisch attest vereist is. Rond de bedoeling van deze omzendbrief, die zonder uitzondering voor alle netten en scholen geldt, kan geen twijfel rijzen; de inleiding van dit rondschriven luidt immers als volgt :

„Het is de opdracht van de overheid erop toe te zien dat leerplicht ook werkelijk resulteert in schoolaanwezigheid, de mogelijkheid tot spijbelen moet zoveel mogelijk beperkt worden. Anderzijds is het niet de bedoeling voor iedere schoolafwezigheid de tussenkomst van een arts te eisen als de gezondheidstoestand van de betrokken leerling dit niet noodzakelijk maakt. ”

4. Rekening houdend met het in geciteerde omzendingen bepaalde, leidt elke afwezigheid die niet als gewettigd kan worden aanzien tot het verlies van de hoedanigheid van regelmatige leerling. Op vraag van de betrokken onderwijsinstelling kan een onwettig schoolverlet in hoofde van de leerling evenwel door de onderwijsoverheid worden geregulariseerd, mits daartoe een gemotiveerde reden bestaat.

Zeer geringe afwezigheden, zowel naar frequentie als naar tijdsduur (bijvoorbeeld een verlet van een paar lestijden), kunnen daarenboven door de onderwijsinstelling in overleg met de bevoegde verificateur worden beslecht in het belang van de leerling.

5. Het verificatiekorps, waarop reeds gealludeerd, is als overheidsorgaan belast om ter plaatse in de scholen te controleren of het door de instelling opgegeven regelmatig leerlingenbestand als dusdanig kan worden beschouwd, conform de van kracht zijnde wetgeving en reglementering op de onderwijsorganisatie, die het voorwerp van meerdere ministeriële omzendingen uitmaakt.

Verder kunnen de verificatieleden zich beroepen op specifieke onderrichtingen betreffende de controle der leerlingen, zoals deze van de ministeriële omzendbrief SO 25 van 4 maart 1993. Hierin wordt gedetailleerd vastgelegd op welke wijze de onderwijsinstellingen een stamboekregister, een individuele steekkaart per leerling en aanwezigheids- en afwezigheidsregisters dienen aan te leggen. Deze omzendbrief sluit overigens aan bij een eerdere instructie aan de verificateurs om steekproefsgewijs klasbezoeken te verrichten, teneinde de opgegeven

aan- en afwezigheden van regelmatige leerlingen te toetsen aan de realiteit.

Dat de verificateurs bij hun taakuitvoering op één of andere wijze onvoldoende correctheid betrachten, moet met klem worden ontkend. Vanuit het onderwijsdepartement wordt elk schooljaar de evolutie van hun werkzaamheden van zeer nabij gevolgd, onder meer via maandelijks briefings en via de eerste verificateurs die voor een aanzienlijk deel als contactkanaal fungeren. Indien het lid toch over concrete bewijzen beschikt waaruit het tegendeel zou blijken, dan gelieve het mij deze te verstrekken opdat zonodig de zich opdringende maatregelen kunnen worden getroffen.

6. Wat de zogenaamde norm van 90 dagen aanwezigheid betreft, wens ik te verduidelijken dat uitsluitend binnen de eenheidsstructuur decretaal het beginsel is vastgelegd dat bij elke afwezigheid, hoewel gewettigd, van meer dan 91 lesdagen per schooljaar de leerling zijn hoedanigheid van regelmatig ingeschrevene verliest, behoudens afwijking verleend door de onderwijsminister of zijn gemachtigde.

In het secundair onderwijs van het type 1 en het type II, dat geleidelijk uitdovend is in functie van de invoering van de nieuwe structuur, vigeert deze bepaling niet.

7. Van het feit dat het onderwijsbeleid zich ruimschoots engageert in onderhavige problematiek, getuige ook het initiatief om in het ontwerp van onderwijsdecreet-IV beschikkingen op te nemen inzake het optimaal gebruik van de onderwijstijd. Mede om het afwezig zijn op school tijdens het schooljaar te vermijden, worden de onderwijsinstellingen verplicht gedurende de voorziene onderwijstijd de leerlingen daadwerkelijk op te vangen, op straffe van gedeeltelijke terugvordering van werkingstoelagen of inhouding van werkingmiddelen. Hierdoor wordt inzonderheid verhoopt een einde te maken aan het in de praktijk niet zelden al te vroeg beëindigen van het schooljaar in de loop van de maand juni.

Vraag nr. 134
van 30 maart 1993
van de heer L. STANDAERT

Onderwijsinspectie — Opvragen persoonlijke gegevens ouders

In voorbereiding van het komend bezoek van een inspectieteam wordt aan directies gevraagd een profiel te maken van de leerlingen van de school. Daartoe behoort ook een onderzoek naar beroep en studieniveau van de ouders. Vele ouders vinden deze vraagstelling een inbreuk op hun privacy, heel wat ouders weigeren trouwens deze vragen te beantwoorden. Ook bij de leerlingen onderling geeft dit aanleiding tot nodeloze denigrerende opmerkingen, moppen en vernederingen.

Veel ouders weigeren deze inlichtingen te verschaffen en de verantwoordelijke voor het bijhouden van deze inlichtingen schrijft in deze gevallen zo maar iets neer,

wat de objectieve waarde van het profiel helemaal ondermijnt.

Is het vooronderzoek naar beroep en onderwijsniveau een dermate belangrijk element in een schoolprofiel dat het moet behouden blijven ?

Antwoord

Er wordt door de inspectie inderdaad navraag gedaan naar de herkomst en het sociaal milieu van de leerlingen en meestal wil de inspectie zich daardoor een onderdeel vormen van de instroom van de leerlingen.

Aan deze benadering mag en kan geen enkele denigrende bedoeling worden toegeschreven en de ouders kunnen niet verplicht worden om dergelijke gegevens mee te delen. De schooldirectie is meestal zelf volledig op de hoogte van het studieniveau van de ouders. Er zijn de inspectie geen gevallen bekend van **schooldirecties** die weigeren deze gegevens te verstrekken.

Overigens loopt er sedert september 1991 in bepaalde regio's het onderwijsvoorrangsbeleid dat scholen met kansarme migranten bij komende middelen en ondersteuning verschaft om op een meer effectieve manier onderwijs te geven.

Voor de afbakening van de doelgroep van het voor-rangsbeleid wordt ook gebruik gemaakt van sociale indicatoren waaronder het opleidingsniveau van de moeder. Uit onderzoek blijkt immers dat dit een belangrijke kenmerk is in verband met kansarmoede en schools presteren.

Vraag nr. 135 van 30 maart 1993 van de heer L. STANDAERT

Avond- en nachtdiensten in het onderwijs — Alleenstaande ouders met minderjarige kinderen

Bij het doornemen van enkele persoonlijke dossiers is mij opgevallen dat sommige alleenstaande ouders met meerdere minderjarige kinderen aangesteld werden in internaten met avond- en/of nachtdienst.

Kan een vastbenoemd personeelslid dat alleenstaande ouder is en minderjarige kinderen heeft, gedwongen worden dergelijke opdrachten te aanvaarden ? Kan de reffectatiecommissie dergelijke aanstellingen doen ? Kan een directie bij herschikking van de opdrachten dit opleggen ? Zijn er op dit ogenblik onderwijzsmensen in deze situatie ?

Vindt de minister dit verantwoord en welke maatregelen neemt hij in dit verband ?

Antwoord

1. Indien een personeelslid kandideert en vervolgens wordt aangesteld en vastbenoemd in een ambt dat avond- en/of nachtdienst omvat, moet het uiteraard deze taken vervullen.
2. In het kader van de reffectatieverrichtingen, vastgelegd bij het besluit van de Vlaamse Executieve

van 29 april 1992 betreffende de terbeschikkingstelling wegens ontstentenis van betrekking, de reffectatie, de wedertewerkstelling en de toekenning van een wachtgeld of wachtgeldtoelage, zou een personeelslid kunnen gereffecteerd of wedertewerkgesteld worden in een betrekking die dergelijke taken omvat.

3. Indien avond- en nachtdiensten tot de normale activiteiten behoren van het ambt waarvan een personeelslid titularis is, kunnen deze taken aan dit personeelslid ook worden opgelegd.
4. Het is mij niet bekend of er op dit ogenblik personeelsleden in het onderwijs zijn die zich in de door het lid geviseerde toestand bevinden. Om dit te achterhalen, zou moeten worden overgegaan tot het nazicht van de persoonlijke dossiers, waarbij het dan nog niet zeker is dat de dossiers de daartoe vereiste elementen bevatten. Dergelijk nazicht kan, rekening houdend met de huidige werkdruk, niet worden gerealiseerd.
5. Gelet op het voorgaande en bij ontstentenis van gekende gevallen, is het mij niet mogelijk een uitspraak ter zake te doen en zeker geen maatregelen te nemen.

Vraag nr. 136 van 30 maart 1993 van de heer L. MARTENS

Terbeschikkingstelling wegens ontstentenis van betrekking — Problemen

Artikel 20 paragraaf 1 van het besluit van de Vlaamse Executieve betreffende de terbeschikkingstelling en reffectatie somt de maatregelen op die een inrichtende macht moet nemen vooraleer zij een terbeschikkingstelling wegens ontstentenis van betrekking uitsprekt.

Als vierde maatregel wordt gesteld dat indien een terbeschikkingstelling wegens ontstentenis van betrekking dreigt, aan de diensten van de vastbenoemde personeelsleden die "hetzelfde ambt" uitoefenen als bijbetrekking, een **einde•gemaakt** moet worden. Vermits het alleen in het onderwijs voor sociale promotie nog mogelijk is dat personeelsleden vastbenoemd kunnen zijn in bijambt, is de maatregel vooral hier van toepassing. Inzake de toepassing van de maatregel doen er zich concrete moeilijkheden voor. Graag kreeg ik dan ook van de minister een antwoord op de volgende vragen.

1. Vermits een inrichtende macht pas op 30 september het exacte urenaantal kent waarover zij beschikt, is het in de praktijk voorgekomen dat vastbenoemde leerkrachten die een betrekking in bijambt uitoefenden, met terugwerkende kracht tot 1 september "ontslagen" werden. De wedde die zij inmiddels gekregen hadden, werd door het departement Onderwijs teruggevorderd, zodat die personeelsleden een periode (soms tot half oktober) niet betaald werden voor de nochtans effectief gepresteerde uren. Vermits het principe dat wie werkt ook betaald moet worden, moeilijk kan worden aange-

vochten, rijst hier de vraag tot wie de personeelsleden zich moeten wenden voor hun wedde van die periode.

- 2 Kan een inrichtende macht zich verschuilen achter de onderwijswetgeving om, in bovenvermeld geval, geen wedde uit te betalen? De tellingsdatum enerzijds en de terugwerkende kracht van het ontslag (volgens het reffectatiebesluit 1 september) anderzijds zijn mijn inziens immers redenen die inrichtende machten in een onmogelijke situatie kunnen brengen. Ofwel laten zij de vastbenoemden in de maand september toch nog werken met het risico dat zij met terugwerkende kracht moeten worden ontslagen, ofwel laten zij die personeelsleden hun prestaties niet verrichten, terwijl het dan door het aantal leerlingen op 30 september, toch nog mogelijk is dat zij in dienst kunnen blijven. In dit laatste geval ontvangen zij dan hun wedde zonder prestaties verricht te hebben.
- 3 Is er inzake het voorafgaande een onderscheid te maken tussen het gesubsidieerd officieel onderwijs enerzijds en het gesubsidieerd vrij onderwijs anderzijds?
- 4 Is artikel 20 paragraaf 1, 4 niet in strijd met het decreet rechtspositie personeelsleden gesubsidieerd onderwijs, aangezien artikel 60 van dit decreet de gevallen limitatief opsomt waarin ambtshalve een einde wordt gemaakt aan de opdracht van een vastbenoemd personeelslid?

Antwoord

1. Daar de tellingsdatum voor het bepalen van het lesurenpakket bepaald is op 1 februari van het voorgaande schooljaar, kent de inrichtende macht (of de school) het lesurenpakket waarbinnen dient te worden gewerkt. De ambtsverrichtingen kunnen derhalve worden opgesteld voor het begin van het schooljaar en eventueel gecorrigeerd worden per 1 september indien het juiste aantal leerlingen per studierichting gekend is.

Derhalve kan reeds in zeer grote mate worden bepaald welke leerkrachten moeten worden ontlast van hun bijbetrekking in functie van het besluit van 29 april 1992 met betrekking tot de reffectatie en wedertewerkstelling.

De door het lid aangehaalde situatie kan zich derhalve slechts uitzonderlijk voordoen en moet zeker een oplossing krijgen bij de aanvang van het schooljaar. Scholen of inrichtende machten moeten dan ook omzichtig te werk gaan en rekening houden met de geschetste situatie.

Het departement Onderwijs treedt op als erkennende en subsidiërende overheid. Dat impliceert dat het instaat voor de betaling van de weddetoelagen van de personeelsleden, aangesteld en eventueel benoemd door de inrichtende machten. Dat kan enkel als aan bepaalde voorwaarden voldaan is. Is dat niet het geval dan rijst het probleem of de inrichtende macht moet instaan voor de betaling van de wedden van de personeelsleden.

Voor niet-gesubsidieerde prestaties van het vrij gesubsidieerd onderwijs geldt de wet op de Arbeids-overeenkomsten van 3 juli 1978. Aangezien het wesen van de arbeidsovereenkomst bestaat uit het verrichten van arbeid tegen betaling van een loon, is het duidelijk dat in voorkomend geval de inrichtende macht moet instaan voor de betaling van de geleverde prestaties.

Voor het officieel gesubsidieerd onderwijs geldt het arbeidsrecht niet. Wel heeft België in bepaalde internationale verdragen het recht op een billijke beloning voor geleverde prestaties aanvaard. Daar de inrichtende macht optreedt als werkgever draagt zij het risico voor het vergoeden van niet-subsidieerbare prestaties.

2. Conform de stelling dat een inrichtende macht het statuut van werkgever heeft, zal een dergelijke inrichtende macht iedere opgelegde prestatie moeten vergoeden, ook indien deze prestatie niet subsidieerbaar is. Deze niet-subsidieerbaarheid kan niet aanleiding geven tot het niet-vergoeden van de prestatie.
3. Het antwoord op deze vraag is reeds vervat in punt 1.
4. Artikel 60 van het decreet rechtspositie personeelsleden gesubsidieerd onderwijs somt limitatief de gevallen op waarin vastbenoemde personeelsleden kunnen worden ontslagen. Artikel 20 paragraaf 1, 4 van het besluit van de Vlaamse Executieve betreffende de terbeschikkingstelling en reffectatie, behandelt de hypothese waaronder een einde wordt gemaakt aan de diensten die de vastbenoemde in bijbetrekking verricht zonder dat evenwel een einde wordt gemaakt aan zijn benoeming als dusdanig en aan de daaraan verbonden rechten.

Vraag nr. 137 van 31 maart 1993 van de heer L. VAN NIEUWENHUYSEN

Vlaamse faciliteitengemeenten — Bedragen uitgekeerd voor Franstalig onderwijs

Kan de minister mij cijfers verstrekken over de totaal uitgekeerde weddetoelagen voor het Franstalig onderwijs voor het schooljaar 1991-1992 in de Vlaamse gemeenten met faciliteiten voor Franstaligen, evenals de kostprijs per leerling en de werkings- en uitrustingskosten per leerling.

Hoeveel bedraagt het aantal Franstalige leerlingen per onderwijsinstelling?

Antwoord

De verschillende bevoegde administraties hebben opdracht gekregen de gevraagde financiële gegevens te verstrekken. Van zodra ik alle elementen in mijn bezit heb, zal ik het lid rechtstreeks een antwoord bezorgen.

Vraag nr. 138
van 2 april 1993
van de heer L. STANDAERT

Gesubsidieerde scholen — Bijkomende lesuren

In een aantal katholieke scholen worden in het ASO niet 32 maar 34 of soms zelfs 36 lesuren per week aangeboden. Dat moet wel letterlijk worden genomen, want deze lessen zijn alleen tegen financiële vergoeding toegankelijk. Het betreft meestal lessen informatica, dactylo, steno en tekstverwerking.

1. Mag een gesubsidieerde school méér dan 32 lesuren per week organiseren en aanbieden ?
2. Mag een gesubsidieerde school een financiële vergoeding vragen van de ouders voor bijkomende lesuren ? Vallen deze praktijken te rijmen met "het onderwijs is gratis" ?
3. Kan er sprake zijn van een vrijblijvend aanbod als ouders zich verplicht voelen hun kinderen deze extra lessen te laten volgen ?
4. Een deel van deze extra lesuren wordt gegeven door gedeeltelijk boventallige benoemde leerkrachten die op papier een aantal inhaallessen als PT toegewezen krijgen. In plaats van inhaallessen krijgen ze dan deze extra lesuren. Kan men spreken van fraude in deze gevallen, daar de inrichtende school de gevraagde financiële bijdrage zelf incasseert en in feite de gemeenschappen de kosten laat betalen ?
5. Een deel van deze extra lesuren wordt gegeven door tijdelijke of benoemde leerkrachten die dan een deel van de opbrengst zwart toegestoken krijgen. Het andere gedeelte verdwijnt in de zwarte kas van de school. Kan men in deze gevallen spreken van belastingsfraude ?
6. Heeft de minister verweermiddelen tegen deze praktijken ? Zo ja, welke ?

Antwoord

1. Artikel 2 van het koninklijk besluit nummer 2 van 21 augustus 1978, gewijzigd bij artikel 76 van het decreet van 31 juli 1990 betreffende het onderwijs-II, bepaalt het maximum aantal lestijden per week in het voltijds secundair onderwijs.

Dit maximum, dat kan variëren, is vastgesteld uit oogpunt van de overheidsfinanciering (gemeenschapsonderwijs) en -subsidiering (overige onderwijsnetten) die geplafonneerd zijn op het niveau van een welbepaald aantal wekelijkse lestijden.

In dit maximum zijn niet begrepen de inhaallessen, die kunnen worden georganiseerd in de eerste vijf leerjaren van het voltijds secundair onderwijs.

Elke inrichtende macht kan in het kader van haar wettelijk gewaarborgde pedagogische autonomie evenwel beslissen het desbetreffend maximum aantal wekelijkse lestijden te overschrijden. De aldus extra ingerichte uren komen, zoals hierboven bedoeld, niet in aanmerking voor financiering of subsidiëring.

2. Indien een inrichtende macht beslist tot optrekking van het aantal lestijden, dan moeten deze uiteraard steeds in verband worden gebracht met het programma van de onderverdeling waarvoor de leerling heeft geopteerd. Ook is het aangewezen om in dergelijk geval het hoger dan normaal aantal lestijden op weekbasis duidelijk te specificeren in het school- of organiek reglement dat bij de inschrijving aan de leerling en zijn ouders ter kennis wordt gesteld, om van bij de start de onderlinge verhoudingen duidelijk uit te tekenen.
  3. Artikel 12 paragraaf 1 van de wet van 29 mei 1959 tot wijziging van sommige bepalingen van de onderwijswetgeving, bepaalt dat geen enkel direct of indirect schoolgeld kan worden gevraagd voor het onderwijs dat leerlingen ter vervulling van de leerplicht volgen.
- Dit betekent dat het voltijds secundair onderwijs, ongeacht het feit dat het maximum aantal wekelijkse lestijden al dan niet wordt overschreden, in alle opzichten kosteloos moet zijn.
4. Indien een onderwijsinstelling buiten de gehanteerde en goedgekeurde leerprogramma's en dito lesentabellen, cursussen tegen vergoeding organiseert, dan dragen deze wat betreft deelname een volstrekt facultatief en vrijblijvend karakter.

Voor het bijwonen van deze cursussen, die bijgevolg niet onderworpen zijn aan de onderwijswetgeving en -reglementering en de daaraan verbonden overheidscontrole, mag nooit enige morele druk op leerlingen en ouders worden uitgeoefend.

5. De in rubriek 4 bedoelde cursussen mogen ook niet worden verstrekt door leraars via aanwending van het pakket urenleraar waarover elke onderwijsinstelling kan beschikken, rekening houdend met haar structuur en regelmatige leerlingenpopulatie en conform de beschikkingen van het besluit van de Vlaamse Executieve van 31 juli 1990 tot vaststelling van voornoemd lestijdenpakket.

De aanwending van deze urenleraar is weliswaar vrij, doch moet steeds plaatsvinden hetzij onder de vorm van effectieve lesuren, hetzij onder de vorm van uren die geen lesuren zijn, zoals klasseraad, inhaallessen, pedagogische coördinatie... in rechtstreekse koppeling met de toe te passen leerplannen en lessentabellen waarvan hoger sprake.

6. Artikel 41 van de wet van 29 mei 1959 stelt dat onder meer elke handelsactiviteit verboden is in de onderwijsinstellingen van het gemeenschapsonderwijs en het gesubsidieerd onderwijs. In de schoot van het onderwijsdepartement is een adviserende commissie laakbare praktijken operationeel, die gemachtigd is een onderzoek in te stellen naar vermeende overtredingen en voorstellen te formuleren van te treffen schikkingen of sancties.

Indien het lid over concrete aanwijzingen beschikt dat onderwijsinstellingen door het organiseren van cursussen tegen financiële vergoeding, zich overgeven aan onaanvaardbare commerciële praktijken, dan kan bij de onderwijsverhouding hiertegen een gestoffeerde klacht worden neergelegd.

7. Bezwaar kan tot slot evenzeer worden aangetekend, uiteraard op grond van concrete gegevens, tegen het feit dat de aanwending van het beschikbaar aantal uren-leraar onrechtmatig gebeurt, zodat de onderwijsautoriteiten desgevallend de zich opdringende maatregelen kunnen treffen.

Vraag nr. 139
van 2 april 1993
van de heer H. VAN DIENDEREN

Verkeersonderwijs — Initiatieven

Verkeersopvoeding en -onderwijs zijn niet verplicht in de basis- en middelbare scholen. Dat zei de heer Versnick van het Belgisch Instituut voor Verkeersveiligheid op een hoorzitting in de Kamer. Hij pleitte voor een verplichting.

Wat is het beleid van de minister ter zake ? Kan hij het verkeersonderwijs verplicht maken ? Neemt hij initiatieven om verkeersonderwijs te stimuleren ? Zijn er al resultaten ?

Antwoord

Aan de bevoegde inspectie is gevraagd om te onderzoeken in welke mate de basis- en secundaire scholen verkeersopvoeding geven. Zodra ik de resultaten van dat onderzoek heb, zal ik het lid een rechtstreeks antwoord bezorgen.

Vraag nr. 140
van 2 april 1993
van de heer E. VAN VAERENBERGH

Nederlandstalig onderwijs in Brussel — Financiële hulp

Recentelijk vroeg de Brusselse minister Grijp om financiële hulp voor het Nederlandstalig onderwijs in Brussel, en dit vooral om de doorstroming van het lager naar het secundair onderwijs te verzekeren.

Heeft de minister ter zake reeds een standpunt ingenomen ? Zo ja, welk ?

Antwoord

In antwoord op vraag nummer 43 van 23 april 1992 van het lid heb ik reeds een overzicht gegeven van de gunstnormen die op dit ogenblik voor de Vlaamse scholen in het arrondissement Brussel-Hoofdstad worden gehanteerd. Ik ben van oordeel dat de vigerende wetgeving en reglementering de specifieke noden voor deze scholen in belangrijke mate tegemoetkomt.

Vraag nr. 143
van 13 april 1993
van de heer P. HOSTEKINT

Buitengewoon onderwijs — Verschillende uurstelsels

Het paramedisch personeel van het buitengewoon onderwijs dringt er reeds geruime tijd op aan dat de

bestaande anomalieën met betrekking tot de uurregeling in deze onderwijstak zouden worden weggewerkt.

Momenteel is het zo dat het overgrote deel van dit paramedisch personeel (kinesitherapeuten, verplegend personeel, ergotherapeuten en kinderverzorg(st)ers) tewerkgesteld is in een 32- tot 36-urenweek van 60 minuten per uur. Voor het pedagogisch personeel echter wordt gerekend met uren van 50 minuten. Merkwaardig genoeg geldt voor de logopedisten (ook paramedici) eveneens het urenstelsel van 50 minuten en zij worden dus gelijkgeschakeld met het pedagogisch personeel.

Indien de hele paramedische groep in het buitengewoon onderwijs zou worden gelijkgeschakeld met het pedagogisch personeel, betekent dit voor de scholen een verlies aan behandeling, dat echter kan worden opgevangen door het aanwerven van nieuwe paramedici, wat het werkloosheidsprobleem kan verzachten.

1. Is de minister van plan om bij de eerstvolgende CAO-onderhandelingen in de sector het probleem van de verschillende uurstelsels ter discussie te stellen ?
2. Hoe komt het dat de logopedisten reeds gelijkgeschakeld zijn met het onderwijzend personeel ?
3. Kan de mogelijkheid worden overwogen om de eventuele vermindering van het totale urenpakket voor het paramedisch personeel op te vangen door nieuwe aanwervingen ?

Antwoord

Ik kan het lid verwijzen naar de Eisennota ten aanzien van de Vlaamse Executieve, die uitgaat van het Gemeenschappelijk Vakbondsfront Onderwijs.

Ongetwijfeld zal dit punt samen met de andere eisen tot algemene herwaardering van het onderwijsambt aan bod komen tijdens de bespreking van de tweede Vlaamse CAO.

J. SAUWENS

VLAAMSE MINISTER VAN VERKEER, BUITENLANDSE HANDEL EN STAATSHERVORMING

Vraag nr. 75
van 26 april 1993
van de heer F. VAN DEN EYNDE

Folder Bezoek 25 steden in België — Ontbreken van De Lijn bij initiatiefnemers

De MIVB verspreidt een folder onder de titel : Bezoek 25 steden in België. Hierin wordt publiciteit gemaakt voor een kaart waarmee de gebruiker 24 uur lang een onbeperkt aantal reizen kan maken op de stedelijke openbare vervoerlijnen van Brussel en van een aantal Waalse en Vlaamse steden. Volgens de folder betreft het hier een initiatief van de Belgische Vereniging van het Gemeenschappelijk Stads- en Streekvervoer waarbij behalve de MIVB ook de MNVB, de MIVA, de

MIVG enzovoort zijn aangesloten. Nergens wordt er van De Lijn gewag gemaakt.

Betreft het hier een folder die verouderd is of mag ervan worden uitgegaan dat de MIVB De Lijn niet kent ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het lid meedelen dat de folder totaal verouderd is. Volgens inlichtingen ingewonnen bij de MIVB zou deze folder niet meer worden verspreid.

Vraag nr. 83
van 19 april 1993
van de heer L. VAN NIEUWENHUYSEN

Borden ter aankondiging van de grenzen van Vlaanderen — Beschadiging of verdwijning

Uit het blad Spoorslag van het Vlaams Komitee Druivenstreek, verneem ik dat de borden waarop de grenzen van Vlaanderen staan aangekondigd, sommigen blijkbaar de ogen uitsteken. Zo heeft het bord langs de grote ring rond Brussel, tussen Waterloo en Groenendaal, er slechts enkele maanden gestaan ; het werd nooit vervangen. Een jaar geleden werd het bord tussen Rozieren en Overijse neergehaald.

1. Kan de minister mij meedelen hoeveel van dergelijke borden er reeds werden beschadigd of zelfs verdwenen zijn ?
2. Wordt er desgevallend klacht ingediend ?
3. Op welke wijze wordt de aanwezigheid en leesbaarheid van deze, en van andere verkeersborden overigens, gecontroleerd ?
4. Zullen de verdwenen borden worden vervangen ?

Antwoord

Deze vraag heeft betrekking op een aangelegenheid die onder de bevoegdheid van de heer T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijk Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden, ressorteert.

L. DETIEGE

VLAAMSE MINISTER VAN TEWERKSTELLING
 EN SOCIALE AANGELEGHEIDEN

Vraag nr. 32
van 29 maart 1993
van de heer L. BARBE

Publieke zwembaden — Gebruik van chloor

De controle op openbare en particuliere zwembaden die voor het publiek toegankelijk zijn, behoort tot de bevoegdheid van de gemeenschappen. Recent werden

zwemmers door chlooruitwasemingen bevangen. Het gebruik van chloor als ontsmettingsmiddel is dus niet zonder risico's. Ook vanuit milieu-hygiënisch standpunt kan men zich vragen stellen bij het gebruik van chloor.

1. Welke alternatieven bestaan er voor het gebruik van chloor als ontsmettingsmiddel in zwembaden ? Wat zijn daarvan de voor- en nadelen ? In welke Vlaamse zwembaden worden die eventueel gebruikt ?
2. Hoeveel zwembaden zijn aan de controle van de diensten van de minister onderworpen ? Hoeveel keer per jaar worden die gecontroleerd ?
3. Werden de laatste twee jaren problemen vastgesteld ? Waar ? Van welke aard ?

Antwoord

Zowel op sportief als op recreatief gebied zijn zwembaden in onze maatschappij belangrijke en druk bezochte inrichtingen.

Bij de exploitatie van zwembaden is het uiteraard noodzakelijk dat er een aantal maatregelen worden getroffen om de veiligheid en de gezondheid van de bezoekers te vrijwaren en eventuele hinder voor omwonenden en het milieu te voorkomen. De zwembaden zijn onder het Vlareem dan ook vergunningsplichtig en de uitbating dient steeds te beantwoorden aan de voorwaarden gehecht aan het vergunningsbesluit .

Het voorkomen van de overdracht van infectieziekten via het zwembadwater is uitermate belangrijk en gebeurt onder meer door continu een voldoende **kiemdodende** werking van het water te verzekeren. Hiervoor wordt vooral chloor gebruikt, en dit onder verschillende vormen. Van de 409 baden die onder ons toezicht staan zijn er 402 waarvan het water op deze wijze behandeld wordt. Vergeleken met andere mogelijkheden biedt chloor dan ook een aantal onmiskenbare voordelen. Het heeft een krachtige desinfecterende werking, zelfs bij lage dosis ; wanneer juist gedoseerd is het niet onaangenaam voor de zwemmers en het is goedkoop. De gevaren zijn vooral de vorming van het toxische chloorgas bij een te hoge zuurtegraad van het water en de vorming van organische **chloorverbindingen**. Bij inachtnaam van de nodige veiligheidsvoorschriften, een goede pH-sturing en voldoende zuivering en verversing van het zwembadwater zijn deze risico's echter goed beheersbaar. Zo zijn er de laatste twee jaar slechts op twee plaatsen, met name in Heverlee en Aalst, ernstige problemen geweest. In beide gevallen werd er accidenteel irriterend en schadelijk **chloorgas** gevormd met het onwel worden van de aanwezige baders tot gevolg.

In Vlaanderen zijn er ook een zestal baden waarvan het water met ozon wordt behandeld. Gezien de gekende toxiciteit dient de werking van dit sterk oxidans volledig buiten het eigenlijke bad te gebeuren en moet erover worden gewaakt dat alle ozon uit het water verdwenen is wanneer het vanuit de installatie het bad binnen stroomt. Dit brengt mee dat er, in tegenstelling met de chlorering, in het zwembad zelf en dus op de

plaats van de eigenlijke vervuiling geen desinfecterende restwerking bestaat. Om tot een effectieve ontsmetting te komen is er dus nagenoeg steeds een bijkomend chloorgebruik noodzakelijk. Het eventuele voordeel van de ozonbehandeling, namelijk geen prikkeling van de oogslimvliezen, wordt op die manier natuurlijk weer teniet gedaan.

Ook broom wordt als desinfectans voor zwembadwater gebruikt. Voor Vlaanderen betreft het slechts één bad. Het voordeel beperkt zich tot een geringere oogirritatie in vergelijking met slecht beheerde gechloreerde baden. Vanuit milieu-hygiënisch standpunt is het belangrijk te vermelden dat broom, net als chloor, een halogeen is en dus eveneens aanleiding kan geven tot de vorming van organische halogeenverbindingen. Daarbij komt nog dat het om efficiënt te zijn, hoger gedoseerd moet worden dan chloor. Ten slotte moeten we opmerken dat broom tegen het einde van 1993 niet meer als desinfectans voor zwembaden gebruikt zal worden, daar het voor deze doeleinden niet meer commercieel beschikbaar is.

Aangaande de controle van de zwembaden in Vlaanderen dient een onderscheid te worden gemaakt tussen de 108 open en de 301 overdekte baden. De eersten worden alleen tijdens de zomermaanden uitgebaat en dan ook alleen in die periode gecontroleerd. De uitbaters van de gesloten baden sturen maandelijks de resultaten van een zwembadwateranalyse op aan de gezondheidsinspectie. Deze analyses dienen te gebeuren door een erkend laboratorium. Ongeveer driemaal per jaar bezoekt onze dienst zelf de baden en worden er ook waterstalen genomen. Tot voor kort konden en werden deze onderzocht op het Instituut voor Hygiëne en Epidemiologie. Op basis van de bezoeken en de resultaten van de zwembadwateranalyses controleert de gezondheidsinspectie de naleving van de uitbatersvoorwaarden en neemt ze de gepaste acties om de gezondheid van de baders te vrijwaren en incidenten te vermijden.

W. DEMEESTER-DE MEYER

VLAAMSE MINISTER VAN FINANCIËN EN BEGROTING,
GEZONDHEIDSINSTELLINGEN, WELZIJN EN GEZIN

Vraag nr. 45
van 22 maart 1993
van de heer J. EEMAN

Buitenschoolse kinderopvang — Praktische modaliteiten

In de protocols betreffende de praktische modaliteiten inzake buitenschoolse kinderopvang worden meerdere voorwaarden gesteld waaraan moet worden voldaan.

Graag vernam ik of de minister de praktische modaliteiten voor het vervullen van de volgende voorwaarde heeft vastgelegd: "Indien er vanuit het overleg duidelijke indicaties zijn kan de opvang uitzonderlijk gebeuren in de schoollokalen, maar wel in een ruimer organisatieverband en functioneel losstaand van de onderwijsinstelling".

Antwoord

Ik meen dat het lid de protocols bedoelt die worden afgesloten tussen de Vlaamse minister van Tewerkstelling en Sociale Aangelegenheden en de subregionale tewerkstellingscomité's.

Vraag nr. 46
van 22 maart 1993
van de heer B. VANDENDRIESSCHE

Bejaardenvoorzieningen — Boekhouding en financiële analyse

Het besluit van de Vlaamse Executieve van 25 januari 1989 in verband met bejaardenvoorzieningen bepaalt de neerlegging van een jaarrekening bij de Vlaamse minister. 'Zo zal de minister voor 30 juni eerstkomend in het bezit komen van de balans, de resultatenrekening en de toelichting van alle erkende bejaardenvoorzieningen (serviceflatgebouwen, woningcomplexen met dienstverlening en rusthuizen).

Onnodig te stellen dat deze maatregel een bron van onschatbare waarde aan informatie omtrent het management van deze voorzieningen zal opleveren. Eindelijk zal de overheid een zicht krijgen op een sector waarvan de verschillende uitbaters op een zeer uiteenlopende wijze hun zaak organiseren.

Wat evenwel belangrijker lijkt is dat uit deze cijfergegevens besluiten kunnen worden getrokken voor het voeren van een efficiënt en betaalbaar bejaardenbeleid.

Heeft de minister de nodige voorbereidingen getroffen om deze boekhoudkundige gegevens te laten analyseren en in kaart te brengen? Zo ja, zal deze analyse door de medewerkers van de administratie gebeuren dan wel worden uitbesteed aan een gespecialiseerde auditorganisatie? Zo neen, wat is het opzet van dat besluit van de Executieve?

Tegen wanneer worden de resultaten van deze analyse verwacht? Is de minister van plan de resultaten van deze eventuele doorlichting publiek te maken? Overweegt de minister de besluiten van deze analyse te gebruiken om normerend op te treden ten aanzien van bejaardenvoorzieningen teneinde deze aan te moedigen een efficiënt beheer te voeren?

Antwoord

Het besluit van de Vlaamse Executieve van 25 januari 1989 betreffende de boekhouding, de jaarrekening en het rekeningenstelsel voor de serviceflatgebouwen, de woningcomplexen met dienstverlening en de rusthuizen regelt de vorm en de inhoud van de jaarrekening, de boekhoud- en waarderingsregels, de aanvangsbalans en het toezicht en de controle op de jaarrekeningen.

Het voeren van een boekhouding en het neerleggen van de jaarrekening overeenkomstig de bepalingen van genoemd besluit gelden als erkenningsnorm in het kader van het decreet van 5 maart 1985 houdende regeling van de erkenning en subsidiëring van voorzieningen voor bejaarden, gecordineerd op 18 december 1991.

Ik ben het volledig eens met het lid dat de boekhoudkundige analyse van de gegevens een schat aan gegevens oplevert zowel op het niveau van het beheer van de individuele instellingen als op beleidsniveau. Ook in de zachte sector wordt immers het belang erkend van een degelijk management dat stoelt op een efficiënte aanwending van de beschikbare middelen.

Gelet op het delicate karakter van de informatie werd geopteerd om de verzamelde gegevens binnen de administratie te houden en voor de verwerking dus geen beroep te doen op externe deskundigen.

Dergelijk zinvol, doch ambitieus, project dat door het lid wordt voorgesteld kan echter niet als alleenstaand beschouwd worden, maar moet ook voldoende afgestemd worden op de andere welzijnsvoorzieningen. De aandacht mag daarbij niet uitsluitend op de bejaardensector worden toegespitst, ook gezondheidszorg, kinderopvang, bijzondere jeugdzorg, gehandicaptenvoorzieningen en de algemene welzijnsvoorzieningen dienen daarbij eveneens aan bod te komen.

De afstemming en uniformisering van de verschillende reglementeringen, waar mogelijk, is niet uitsluitend een aangelegenheid die zich voor de materie van de boekhouding voordoet. Het inventariseren en analyseren van de diverse regelgevingen inzake personcels-, infrastructurele en veiligheidsnormen is een prioritaire opdracht die de cel Welzijnsplanning binnen mijn administratie Gezin en Maatschappelijk Welzijn gekregen heeft.

Ik kan het lid verzekeren dat de beleidsrelevantie van een degelijke boekhoudkundige doorlichting voor mij zeker niet meer moet worden aangetoond. De verwerking van al deze gegevens is echter om organisatorische redenen nu nog niet aan de orde, zodat ook de resultaten van de analyses nog niet voor de nabije toekomst verwacht mogen worden.

Vraag nr. 47
van 22 maart 1993
van de heer B. VANDENDRIESSCHE

Rusthuizen — Erkenning en controle

De Vlaamse regering is bevoegd voor het erkennen van rusthuizen volgens bepaalde normen binnen een bepaalde programmatie. De grootte, de uitbatingsvorm, de zorgbehoefte van de bejaarden, enzovoort, hebben een invloed op de subsidiëring van de investeringskost en de exploitatiekost.

Er is heel wat vraag naar residentiële bejaardenvoorzieningen in rusthuizen. Uiteraard groeit dan ook het aanbod. Sommigen in de sector spreken van wildgroei, oneerlijke concurrentie en verschillende controlenormen. Men vreest dat vroeg of laat niet-erkende bedden gelegitimeerd zullen worden ten nadele van de bestaande en erkende rusthuizen.

1. Beschikt de minister over een staalkaart van de erkende en de niet-erkende rusthuizen in Vlaanderen? Hoeveel erkende rusthuizen zijn er en hoeveel niet-erkende met hoeveel bedden?

2. Hoeveel inspecteurs detecteren het bestaan van niet-erkende rusthuizen? Hoeveel controles werden er in 1991 en 1992 uitgevoerd? Hoeveel rustoorden kregen een negatief rapport?
3. Wat gebeurt er indien ze niet aan de erkenningsnormen voldoen? Worden er als gevolg hiervan rustoorden gesloten? Hoeveel in 1991 en in 1992? Wat gebeurt er indien ze wel aan de erkenningsnormen voldoen maar niet binnen de programmatie vallen? Houdt de minister rekening met de implicaties van de erkenningen op federaal vlak? Is hieromtrent interdepartementeel overleg?

Antwoord

1. Door mijn diensten wordt een repertorium van bejaardenvoorzieningen bijgehouden. Hierin worden alle erkende voorzieningen voor bejaarden met hun identificatiegegevens opgenomen. Gelet op de omvang van het document stuur ik het lid rechtstreeks een exemplaar toe. Op 1 januari 1993 zijn er in Vlaanderen 47.991 woongelegenheden in rusthuizen erkend. Daarnaast zijn er 1.941 woongelegenheden (3,89 procent) die niet erkend zijn of zich in de fase van het erkenningsonderzoek bevinden. Op het niveau van de rusthuizen betekent dit 703 erkende en 39 niet-erkende rusthuizen of waarvan de erkenning in onderzoek is.
2. De inspectiedienst bestaat uit 16 inspecteurs. Zij houden toezicht op alle voorzieningen voor bejaarden die onderworpen zijn aan programmatie, erkenning of een beroep doen op investeringstoelagen. In 1991 werden er 1.608 inspectieopdrachten uitgevoerd, voor 1992 bedroeg dit aantal 1.422.

De uitdrukking negatief rapport zoals door het lid aangewend, is niet eenduidig te omschrijven. Een negatief rapport mondt uit in een voornemen tot intrekking van de erkenning of de sluiting. Een gunstig verslag leidt tot de voorlopige erkenning, de erkenning of de verlenging van de erkenning.

Overeenkomstig de reglementaire bepalingen kunnen ook afwijkingen op de erkenningsnormen verleend worden. Dit geldt voor tekortkomingen die van tijdelijke aard zijn (bijvoorbeeld ten gevolge van verbouwwerken), die zeer moeilijk te verhelpen zijn (bijvoorbeeld verplichtingen van stedenbouwkundige aard) en die in elk geval de kwaliteit van het leden van de residenten niet negatief beïnvloeden.

3. Wanneer tijdens een inspectiebezoek wordt vastgesteld dat aan bepaalde erkenningsnormen niet wordt voldaan, wordt de dagelijkse verantwoordelijke daarvan ter plaatse door de inspecteur op de hoogte gesteld. Het hoofdbestuur zal de verantwoordelijke beheersinstantie ook schriftelijk verwittigen van de tekortkomingen. De beheersinstantie wordt daarbij uitgenodigd haar standpunt kenbaar te maken en mee te delen welke maatregelen desgevallend zullen worden genomen om de tekortkomingen weg te werken.

Indien hierop geen reactie komt of als de beheerder geen of onvoldoende initiatieven neemt om de te-

kortkomingen te verhelpen zal de inspectiedienst een nieuw bezoek brengen. De uitbater en/of de beheersinstantie wordt eventueel uitgenodigd op het hoofdbestuur voor een gesprek. Indien er sprake is van manifeste onwil om de tekortkomingen te verhelpen zal een voornemen tot intrekking van de erkenning of sluiting betekend worden. De beheerder beschikt dan over 15 dagen om bij een daartoe aangestelde commissie een verweerschrift in te dienen en kan daarbij verzoeken om ter zitting gehoord te worden. Pas nadat deze commissie een advies heeft verleend kan een definitieve beslissing houdende de intrekking van de erkenning of de sluiting genomen worden.

Sinds de sluitingsprocedure ingesteld bij het decreet van 5 maart 1985, houdende erkenning en subsidiëring van voorzieningen voor bejaarden, gecoördineerd op 18 december 1991, van kracht is, werden er 29 rusthuizen gesloten.

Een rusthuis kan gesloten worden indien het niet beantwoordt aan de gestelde normen, doch ook indien een voorziening voor bejaarden uitgebaat wordt zonder te voldoen aan de bepalingen van de voorafgaande vergunning. Geen rusthuis, serviceflatgebouw, woningcomplex met dienstverlening of dagverzorgingscentrum mag immers worden gebouwd, in gebruik genomen, ingericht of de capaciteit ervan gewijzigd zonder dat daartoe de voorafgaande vergunning werd verkregen.

Zowel op mijn administratie als op het centrum voor Bevolkings- en Gezinsstudies wordt de evolutie van het aantal woongelegenheden in de rusthuizen, de demografische ontwikkelingen en de graad van verzorgingsbevoegdheid op de voet gevolgd.

Een conclusie die zich momenteel aandient is dat, rekening gehouden met het aantal geplande woongelegenheden in rusthuizen en met het aantal serviceflats dat in oprichting is, er grosso modo voldoende opvangmogelijkheid bestaat. Onze aandacht zal zich in de toekomst eerder moeten concentreren op het creëren van voldoende gekwalificeerde woongelegenheden in rusthuizen waar zwaar verzorgingsbehoevende en demente ouderen opgevangen kunnen worden. Momenteel is een gesprek aan de gang met de federale overheid over de wijze waarop deze doelstellingen in het kader van het RIZIV-budgetten en reglementering kunnen worden gerealiseerd.

Vraag nr. 48
van 1 april 1993
van de heer E. VAN VAERENBERGH

Centra voor maatschappelijk werk — Criteria en regeling

Het besluit van 10 juli 1991 houdende de voorwaarden met betrekking tot de erkenning en subsidiëring van de centra voor maatschappelijk werk, erkent twee soorten centra.

Enerzijds de ingebouwde centra opgericht door een landsbond of een ziekenfonds, en anderzijds autonome centra opgericht in de vorm van een vereniging zonder winstoogmerk.

Naar wij vernemen bestaan er bepaalde erkende centra, nochtans opgericht als v.z.w., die niet het statuut van autonoom centrum kunnen verkrijgen.

1. Op basis van welke vormelijke, feitelijke en inhoudelijke criteria dient een centrum al dan, niet als autonoom, respectievelijk ingebouwd te worden beschouwd ?
2. Hoe wordt deze materie geregeld in het decreet van 24 juli 1991 betreffende het algemeen welzijnswerk en de te nemen uitvoeringsbesluiten hieromtrent ?

Antwoord

Met betrekking tot de eerste vraag wil ik het lid meedelen dat een centrum voor maatschappelijk werk enkel als autonoom centrum voor maatschappelijk werk kan worden beschouwd indien het een volledig onafhankelijke voorziening betreft die opgericht is als vereniging zonder winstoogmerk en die op geen enkele manier, noch organisatorisch, noch inhoudelijk, noch qua werking kan worden aangezien als behorend tot een landsbond of een verbond van ziekenfondsen bedoeld bij artikel 2 van de wet van 6 augustus 1990 betreffende de ziekenfondsen en de landsbonden van ziekenfondsen (zie onder meer artikels 10 en 11 paragraaf 2 van het besluit van de Vlaamse Executieve van 19 juli 1991 houdende de voorwaarden inzake erkenning en subsidiëring van de centra voor maatschappelijk werk).

Wat de tweede vraag betreft, kan ik het lid meedelen dat overeenkomstig artikel 20 paragraaf 1 punt 1 van het decreet van 24 juli 1991 betreffende het algemeen welzijnswerk, waarvan de uitvoeringsbesluiten thans in voorbereiding zijn, twee aparte erkenningscategorieën ter zake zijn gepland, met name de centra voor algemeen welzijnswerk, in het bijzonder gericht op maatschappelijke problemen inzake bestaansonzekerheid, en de centra voor ambulante welzijnswerk in het kader van de ziekenfondsen, in het bijzonder gericht op de maatschappelijke problemen die verband houden met gezondheidsproblemen, wat overeenkomt met de huidige autonome en ingebouwde centra voor maatschappelijk werk.

Vraag nr. 49
van 2 april 1993
van de heer E. VAN VAERENBERGH

Gezondheidsinitiatieven in Brussel Hoofdstad — Bemiddelaars

In Brussel Hoofdstad zijn er naast Vlaamse welzijns- en gezondheidsinitiatieven ook Franstalige en bicommunautaire.

De Vlamingen in Brussel ondervinden dikwijls problemen op taalvlak met Franstalige initiatieven, maar ook — tot hun grote verbazing — met bicommunautaire die in de praktijk ééntalig Frans zijn.

Ik verwijs ter zake naar de gekende problemen in OCMW-ziekenhuizen waar ondanks wettelijke beschikkingen van hoog tot laag nog steeds een ontoereikend aantal Nederlandstalige personeelsleden aanwezig is.

Ik stel mij de vraag of het niet mogelijk is op het gebied van de gezondheidszorg een initiatief te nemen om voor de Vlamingen vanuit de Vlaamse Gemeenschap bemiddelaars aan te stellen om de Brusselse Vlamingen met raad en daad bij te staan.

Ik verwijs ter zake naar het systeem van interculturele bemiddelaars van de Vlaamse Gemeenschap voor de allochtonen in Vlaanderen.

Meent de minister niet dat dit de Brusselse Vlamingen ten goede zal komen zodat de zorgsystemen beter kunnen worden afgestemd op hun noden ?

Antwoord

Het lid verwijst in zijn vraag naar de problemen die Vlamingen in Brussel op taalvlak ondervinden met Franstalige welzijns- en gezondheidsinitiatieven, maar ook met bicommunautaire (onder andere in de Brusselse OCMW-ziekenhuizen).

Deze vaststelling wordt inderdaad bijgetreden door de v.z.w. Brusselse huisartsen.

Uit een recent onderzoek van de KUL en de ULB over het onthaal van de patiënten in 7 openbare en 14 private bicommunautaire ziekenhuizen is bovendien gebleken dat 58 percent van de Nederlandstalige patiënten moeten overschakelen naar het Frans om zich verstaanbaar te maken, terwijl 38 percent van deze patiënten het Frans niet beheerst. Ongeveer 1/3 van de verpleegkundigen en nog iets meer artsen spreken hen niet in het Nederlands aan.

De Franstalige universitaire ziekenhuizen hebben een unicommunautair statuut en zijn bijgevolg niet onderworpen aan wettelijke taalvereisten. Toch is het mijns inziens een ethische en deontologische plicht van de zorgaanbieder om Nederlandstalige medeburgers in hun taal bij te kunnen staan, temeer omdat de spoedgevallendienst van deze ziekenhuizen (Erasmusziekenhuis te Anderlecht, Saint-Luc ziekenhuis te Sint-Lambrechts-Woluwe) patiënten aanvoeren uit Vlaams-Brabant. Verscheidene klachten hierover van Nederlandstalige patiënten die met de dienst 100 naar deze urgentiediensten werden gevoerd, werden door de administratie Gezondheidszorg van de Vlaamse Gemeenschap geregistreerd.

Wat de openbare bicommunautaire gezondheidsinstellingen in Brussel betreft, is het verenigd college van de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie bevoegd om toe te zien op de naleving van de geldende taalwetten die een voldoende Vlaamse aanwezigheid in de instellingen zou moeten waarborgen. Wanneer de taalwetten die van toepassing zijn op deze openbare instellingen niettemin veelvuldig ontweken of overtreden worden, dan roept dit ernstige vragen op omtrent de moraliteit bij de inrichtende machten, bij de lagere besturen die deze instellingen beheren en bij de voorgedij-instanties die niet bij machte of nalatig zijn om corrigerend op te treden.

Ook op zuiver humaan vlak moet het personeel van de bicommunautaire (zowel openbare als private) gezondheidsinstellingen zich ernstige vragen stellen omtrent hun deontologische opstelling wanneer zij niet de

nodige inspanningen doen om Nederlandstalige patiënten, die zich in een zeer afhankelijke en soms een noodsituatie bevinden, in hun taal tegemoet te treden. Een patiënt zal zijn intiemste problemen immers het best in zijn eigen taal kunnen verwoorden en heeft het recht om daarin correct begrepen en geholpen te worden. Hierbij dient te worden opgemerkt dat tot op heden geen wettelijke normen zijn geordonnanceerd voor de private bicommunautaire instellingen te Brussel.

Een verantwoord beheer van de instellingen en een correcte verzorging van personen moeten tot een gelijke en evenwaardige behandeling van Nederlandstaligen en Franstaligen in Brussel kunnen leiden. Door een systeem van interculturele bemiddelaars ten behoeve van Vlamingen in deze instellingen te overwegen, zouden wij afstappen van deze regelmatige en gegronde verwachting.

Afgezien van de institutionele en praktische bezwaren, zou een dergelijk systeem tot gevolg hebben dat de Nederlandstaligen te Brussel de facto niet langer als gelijkberechtigde landgenoten beschouwd worden, maar enkel nog een soort taalfaciliteiten kunnen vragen die bovendien nog door de Vlaamse Gemeenschap geleverd en gefinancierd zouden moeten worden. Interculturele bemiddelaars voor allochtone bevolkingsgroepen werden overigens niet alleen wegens taalproblemen in het leven geroepen, maar ook om de ruimere culturele verschillen in de zorgsector tussen zorgvertrekkers en allochtone patiënt te kunnen overbruggen.

Deze zienswijze wordt bijgetreden door de ter zake bevoegde administraties en door de Brusselse welzijnsraad (v.z.w.).

B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn (Regl. art. 74, 5)

L. VAN DEN BRANDE

MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING

VLAAMSE MINISTER VAN ECONOMIE, KMO, WETENSCHAPSBELEID, ENERGIE EN EXTERNE BETREKKINGEN

Vraag nr. 45
van 23 februari 1993
van mevrouw T. MERCKX-VAN GOEY

Werkgelegenheid en beroepsopleiding in het Hageland — Initiatieven

Hagelanders maken duidelijk te weinig gebruik van het Europees Sociaal Fonds. Zo wordt voor het project Beroepsopleiding en Tewerkstelling binnen het 5b-programma ongeveer 340 miljoen frank uitgetrokken voor de periode 1991-1993. Toch werd in 1991 slechts 80 percent van de beschikbare Europese gelden opgebruikt en kon in 1992 geen inhaalbeweging worden vastgesteld. Zo voor en in het Hageland niet dringend en op ruimere schaal initiatieven worden genomen, zullen dus andermaal aanzienlijke Europese middelen en kansen voor het Hageland verloren gaan.

Neemt de minister thans maatregelen, en zo ja welke,

om de plaatselijke privaatrechtelijke instanties vooralsnog aan te zetten een aantal initiatieven te nemen ?

Is de minister van oordeel dat de mogelijkheden van het Sb-programma genoegzaam bekend zijn bij de Hagelanders zelf of moet de minister de mogelijkheden van het Sb-project toch nog beter bekendmaken in het Hageland ?

Welke initiatieven werden destijds bij het opstarten van het Sb-programma door de Vlaamse overheid genomen om de beroepsopleiding en -vervolmaking te bevorderen in het Hageland ? Welke van deze initiatieven werden of worden uitgevoerd ?

Is de minister van oordeel dat bij afwezigheid van nieuwe particuliere initiatieven de overheid zelf en met spoed nog een aantal acties moet starten voor bijkomende beroepsopleiding in het Hageland ?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan mevrouw L. Detiège, Vlaamse minister van Tewerkstelling en Sociale Aangelegenheden.

Antwoord

Ik heb de eer het lid mee te delen dat het gecoördineerd antwoord op bovengenoemde vraag verstrekt zal worden door mevrouw L. Detiège, Vlaamse minister van Tewerkstelling en Sociale Aangelegenheden.

Vraag nr. 51 van 3 maart 1993 van de heer L. BARBE

Landbouwprodukten en levensmiddelen — Geografische aanduiding en oorsprongsbenaming

De verordening nummer 2081/92 van de Europese Raad van 14 juli 1992 regelt de bescherming van geografische aanduidingen en oorsprongsbenamingen van landbouwprodukten en levensmiddelen. De verordening biedt de mogelijkheid de specifieke naam van bepaalde typische streekprodukten te beschermen en kan dus traditionele en hoogwaardige landbouwprodukten en levensmiddelen beschermen tegen de druk van de grootindustrie. De verordening treedt in werking op 24 juli 1993 en reeds 3 maand later moeten de lidstaten aan de Commissie meedelen welke beschermde benamingen zij krachtens de verordening willen laten registreren. Op mijn vraag van 15 januari 1993 aan de heer Wathelet, minister van Justitie en Economische Zaken, kreeg ik als antwoord dat de toekenning van oorsprongsbenamingen van regionale of lokale aard behoort tot de bevoegdheid van de gewesten.

1. Op welke manier werd aan de betrokken sectoren bekendgemaakt dat men via het indienen van een produkt dossier een geografische aanduiding of oorsprongsbenaming kan verkrijgen ?
2. Hoeveel dossiers tot het verkrijgen van een geografische aanduiding werden al ingediend ? En voor een oorsprongsbenaming ?
3. Zijn de nodige wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen in werking getreden om aan de bepalingen

van de verordening te voldoen zoals vereist volgens artikel 5.6 van de verordening ?

4. Wie oordeelt over het al of niet voldoen van de registratie-aanvraag ?
5. Welke gevolgen heeft de verordening voor de bestaande wetgeving inzake die materie ?

Antwoord

De bijzondere wet tot hervorming der instellingen, ingesteld bij de wet van 8 augustus 1980 en gewijzigd bij de wet van 8 augustus 1988, bepaalt in artikel 6 paragraaf 1, VI punt 4 dat de regionale overheid bevoegd is voor de toekenning van kwaliteitslabels en oorsprongsbenamingen van regionale of lokale aard.

Dit impliceert dat het Vlaamse Gewest dient in te staan voor de uitvoeringsmodaliteiten van verordening 2081/92 die de bescherming regelt van geografische aanduidingen en oorsprongsbenamingen van landbouwprodukten en levensmiddelen.

In het Sint-Michielsakkoord is bepaald dat het promotiebeleid van land- en tuinbouwprodukten geregionaliseerd zal worden. In afwachting van de goedkeuring van dit akkoord in de bijzondere wet tot vervollediging van de federale staatsstructuur wordt momenteel gewerkt aan enerzijds de administratieve structuren van dit promotiebeleid en anderzijds de decretale vormgeving, onder meer inzake kwaliteitslabels en oorsprongsbenamingen. Bovengenoemde verordening treedt in werking op 14 juli 1993 en voorziet in de toepassingsprocedure enkele termijnen, onder meer wat de invoering van controlestructuren (6 maanden) betreft als de registratie van de benamingen die de lidstaat beschermd wil zien (3 maanden). Vermits momenteel werk wordt gemaakt van het ontwerpen van decretale regelgeving is het me nu nog niet mogelijk om op de gestelde vragen een formeel antwoord te verstrekken.

Vraag nr. 60 van 17 maart 1993 van de heer H. VAN DIENDEREN

Vlaanderen-Europa 2002 — Stimulering gemeenschappelijk en openbaar vervoer en ontmoediging autogebruik

In Vlaanderen-Europa 2002 pleit de voltallige Vlaamse regering voor een coherent mobiliteitsbeleid. "Dit wil zeggen... dat geen stimuleringsbeleid voor het gemeenschappelijk en het openbaar vervoer gevoerd mag worden zonder een beleid dat het autogebruik ontmoedigt". Hoe brengt het kabinet van de minister dit principe in praktijk ?

1. Hoeveel leden telt het kabinet of eventueel de kabinetten van de minister ?
2. Hoeveel kilometers legden de kabinetsleden in 1992 per auto af voor het kabinet ?
3. Hoeveel met het openbaar vervoer ?
4. Hoeveel met de fiets ?
5. Over hoeveel auto's beschikt het kabinet ?

6. Hoeveel zijn er uitgerust met een driefwegscatalysator ?
7. Met welke middelen probeert de minister het auto-gebruik door zijn kabinetsleden voor hun werk te ontmoedigen ?
8. Met welke middelen stimuleert hij het gebruik van het openbaar vervoer en de fiets door zijn kabinetsleden ?
9. Wordt het aantal verplaatsingen van kabinetsleden systematisch beperkt door bijvoorbeeld thuis te werken of telefoonconferenties te houden ?
10. Overweegt de minister deel te nemen met zijn kabinet aan de actie Halveer het autoverkeer van de Bond Beter Leefmilieu ?

N.B. : Deze vraag werd gesteld aan alle Vlaamse ministers.

Antwoord

1. Aantal kabinetsleden op 31 december 1992 :
Kabinet minister-president : 33
Kabinet Vlaamse minister : 44
2. Conform het besluit van de Vlaamse Executieve van 4 november 1992 tot bepaling van de samenstelling en de werking van de kabinetten, inzonderheid artikel 10 paragraaf 3, beschikt zowel het kabinet van de minister-president als het kabinet van de Vlaamse minister, met uitzondering van het contingent van de kabinetschef, over een contingent van 30.000 kilometer om de dienstopdrachten die met een persoonlijke wagen ten bate van het kabinet worden uitgevoerd te vergoeden. Deze contingenten werden voor 1992 proportioneel verminderd tot 27.500 km ingevolge het aantreden van de Vlaamse regering op 22 januari 1992.
3. In 1992 werden er 68 dienstreizen ondernomen met de NMBS. Het aantal kilometers werd niet bijgehouden. Voor verplaatsingen binnen de Brusselse agglomeratie wordt in de mate van het mogelijke het openbaar vervoer gebruikt. Hiervoor werden er in 1992 twintig metrokaarten gebruikt. Indien de omstandigheden dit toelaten worden opdrachten binnen een redelijke afstand ook te voet afgelegd.
4. Het kabinet beschikt over geen fietsen.
5. Acht.
6. Twee.
7. Kabinetsleden, gedetacheerd uit een ministerie of instelling van openbaar nut, die hun administratie standplaats buiten de Brusselse agglomeratie hebben, krijgen ten laste van het kabinet een gratis treinabonnement. De overige kabinetsleden, die dagelijks het openbaar vervoer gebruiken, hebben ongeacht hun bezoldiging recht op een bijdrage in de kostprijs die is vastgesteld op 56 percent.
8. Confer punt 7.
9. Neen.

10. Indien de flexibiliteit van het kabinet en kabinetsleden (ongewone uren) niet in het gedrang komt.

Vraag nr. 61 van 17 maart 1993 van de heer M. DIDDEN

Erkenning van Limburg als doelstelling 2-gebied — Initiatieven van de regering

De Europese Gemeenschap weegt binnen de context van elke lidstaat af welke gebieden voor ondersteuning in aanmerking komen.

Ik neem aan dat ook de Vlaamse regering op dit stuk in contact staat met de Europese Gemeenschap. Binnen de Gemeenschap bestaan er gebieden met een ontwikkelingsachterstand, genaamd doelstelling 1-gebieden, en gebieden met industrieën in verval, genaamd doelstelling 2-gebieden.

De minister is er zeker van op de hoogte dat de provincie Limburg nog steeds met zware problemen kampt, ten gevolge van het sluiten van de mijnen. De werkloosheidsgraad is nog merkkelijk hoger dan die van België, en de werkloosheid stijgt nog. Er is bovendien een zeer grote vrouwenwerkloosheid en Limburg heeft nog steeds een zeer omvangrijke pendelarbeid, waardoor de werkgelegenheid afhankelijk is van andere provincies en zelfs van Nederland en Duitsland.

Daarnaast willen we wijzen op de sterke afhankelijkheid van de autonijverheid, waarvoor op Europees niveau een ongunstige ontwikkeling wordt voorspeld, met omschakelingsproblemen als gevolg. In Limburg vertegenwoordigt de autosector samen met zijn toeleveranciers 30 percent van de totale industriële werkgelegenheid.

Onze provincie wordt verder gekenmerkt door de typische problemen die eigen zijn aan een mijnprovincie : naast de hoge werkloosheid, de concentratie van migranten, laag scholingsniveau en desolate terreinen.

Het verlengen van de erkenning van Limburg in zijn geheel zou kunnen kaderen binnen de op de recente regeringstop in Edinburgh afgesproken flexibiliteit.

Bovendien is er het Toekomstcontract waarin vier partijen, namelijk de Europese, nationale, regionale en provinciale overheden, zich verbonden hebben om de reconversie gestalte te geven. Door de staatshervorming werd het impact van de nationale/federale regering op de regionale economie uitgehouden.

Ik durf er dan ook op aandringen dat de Vlaamse regering alles doet om de erkenning van Limburg als doelstelling 2-gebied te realiseren.

Mag ik vragen welke maatregelen en inspanningen de Vlaamse regering doet om dit te verwezenlijken ?

Antwoord

De Europese Commissie heeft op 26 februari 1993 haar voorstellen bekendgemaakt met betrekking tot een hervorming van de werking van de Structuurfondsen voor de periode 1994-1999. Deze voorstellen moeten

nog door de Raad na raadpleging van het Europees Parlement goedgekeurd worden.

De Commissie stelt voor niets te wijzigen aan de criteria om erkend te worden als doelstelling 2-gebied.

Op basis van die criteria onderzoeken mijn diensten op dit ogenblik de mogelijkheid om de erkenning van Limburg en de Kempen als doelstelling 2-gebied te verlengen. Hierover wordt een omstandig dossier ten behoeve van de Vlaamse regering en de Europese Commissie voorbereid.

Wat Limburg betreft wordt hierin in elk geval rekening gehouden met de argumentatie die het lid zelf in zijn vraag naar voren brengt. De tijdens de afgelopen jaren geleverde inspanningen — samen met de Europese Gemeenschap in het raam van het Toekomstcontract — mogen nu niet halverwege het vooropgezette tijdschema voor de reconversie van Limburg stopgezet worden.

De Vlaamse regering zal over deze aangelegenheid op korte termijn een standpunt innemen, waarna ik de erkenning van Vlaamse doelstelling-gebieden persoonlijk zal bepleiten bij de heer B. Millan, commissaris bevoegd voor Regionaal Beleid.

Er heeft nog geen overleg plaatsgevonden tussen de gewesten omtrent de verdeling van de financiële lasten die uit de toetreding tot de conventie zullen voortvloeien.

Vraag nr. 63
van 19 maart 1993
van de heer F. VAN DEN EYNDE

Buitenlandse ambassades — Gebruik van het Nederlands

In De Standaard van 6 en 7 maart jongstleden verscheen een advertentie van het zogenaamde Cultural and Information Centre of the embassy of Japan. Niet alleen was de tekst ervan ééntalig Engels, maar daarenboven werd het Brusselse adres van het Centre uitsluitend in het Frans opgegeven.

Graag vernam ik of de diensten van het kabinet Externe Betrekkingen de buitenlandse ambassades duidelijk geïnformeerd hebben over het feit dat, wat de Vlamingen betreft, Brusselse adressen in het Nederlands moeten worden vermeld.

Antwoord

De administratie Externe Betrekkingen bevoegd voor de coördinatie van het buitenlands beleid van de Vlaamse Gemeenschap voert alle briefwisseling met de buitenlandse ambassades in Brussel uitsluitend in het Nederlands, met inbegrip van de adressering.

De hoffelijkheid gebiedt ook aan de buitenlandse ambassades dat voor Vlamingen de briefwisseling en de adressering in het Nederlands geschiedt. In de regel gebeurt dit ook. Bij uitzondering wordt de betreffende ambassade hierop attent gemaakt.

Vraag nr. 64
van 19 maart 1993
van de heer L. STANDAERT

Delacre Vilvoorde — Terugvordering uitbetaalde steun

Op 1 juli 1992 sloot Delacre vervroegd de koekjesfabriek in Vilvoorde. De produktie werd overgeheveld naar het Waalse Lambermont. Enkele weken later besloot de minister de circa 5 miljoen steun toegekend aan het bedrijf in het kader van de economische expansiewetgeving terug te vorderen.

Wat is de stand van zaken in die terugvorderingsprocedure ?

Antwoord

Mijn administratie heeft de onderneming schriftelijk in kennis gesteld van het bedrag dat wordt teruggevorderd (4.885.136 frank). Dit bedrag dient uiterlijk 30 april 1993 op de FEERR-rekening van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap te worden overgeemaakt.

T. KELCHTERMANS

VLAAMSE MINISTER VAN OPENBARE
WERKEN, RUIMTELIJKE ORDENING EN BIN-
NENLANDSE AANGELEGENHEDEN

Vraag nr. 120
van 19 januari 1993
van de heer P. BERBEN

Verleggen ophaalbrug in Lozen-Bocholt — Planning

De voormalige Vlaamse minister voor Openbare Werken voorzag in zijn jaarplan voor 1993 in 15 miljoen voor het verleggen van de ophaalbrug ter hoogte van sluis 17 in Lozen-Bocholt, in de richting van Weert. Dit dossier was administratief (exclusief onteigeningen) in een vergevorderd stadium.

In de door de minister voorgestelde begroting en het investeringsprogramma van 1993 voor zijn departement komen vermelde werken niet meer voor. Graag had ik het volgende van de minister vernomen.

1. Waarom werd dit dossier geschrapt uit het investeringsprogramma voor 1993 ?
2. Worden de werken voor 1994 gepland ?
3. Welke maatregelen neemt de minister op korte termijn ten aanzien van de Stop van Lozen opdat de verkeersleefbaarheid in de dorpskern verbetert en opdat dit kerkdorp ook met het openbaar vervoer bereikt kan worden ?

Antwoord

De begroting van het jaar 1993 werd geheroriënteerd rekening houdend met de noodzaak om een aantal kunstwerken, inzonderheid bruggen die door hun

ouderdom ernstige slijtageverschijnselen vertonen, te herbouwen.

Bijgevolg kan het project in Lozen-Bocholt niet op de begroting 1993 gehouden worden. Er zal worden nagegaan of deze brug in de begroting van 1994 kan opgenomen worden. Het op de bewuste basisallocatie 73.03 ingeschreven kredietvolume zal daarbij sterk bepalend zijn.

Verder wens ik de aandacht erop te vestigen dat het begrip „Stop van Lozen” de omschrijving van een problematiek betreft, die verbonden is aan de scheepvaartweg, namelijk de grensovergang van de Zuid-Willemsvaart in Lozen, waar de capaciteit van de sluisen beperkt is tot circa 400 ton (1,90 meter diepgang) en dat op een vaarweg die aan beide zijden van de grens ruimere mogelijkheden bezit.

Het scheepvaartverkeer ondervindt zo een zeer belangrijke hinder van de bestaande situatie, in die mate dat elke vaart van een schip met een capaciteit hoger dan circa 400 ton onmogelijk is.

Daarom ook dat in de meerjarenprogramma's van het Vlaamse Gewest en Nederland de verruiming van de vaarweg is opgenomen waarin in beide landen naar de grens toe wordt gewerkt. De beide programma's zijn op elkaar afgestemd op 1.350 ton.

Vraag nr. 131
van 27 januari 1993
van mevrouw M. TYBERGHEN-VANDENBUS-
SCHÉ

Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen — Plangroep, klankbordgroep en stuurgroep

Graag vernemen wij de samenstelling van de plangroep, de klankbordgroep en de stuurgroep van het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen met de vermelding door wie de afgevaardigden aangeduid werden en waarom. Tevens zouden wij graag de onderscheiden opdrachten kennen van die groepen.

Wanneer zijn de werkzaamheden begonnen, en welke tijdsprocedure is hen opgelegd ?

Antwoord

Voor het opstellen van het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen sloot de Vlaamse regering een contract met de professoren L. Albrechts en C. Vermeersch.

Deze stelden een organisatiestructuur voorop met een plangroep, die het structuurplan verder uitwerkt, en een klankbordgroep die, gezien de zeer ruime ervaring van de verschillende betrokkenen, de inhoudelijke doorwerking van het structuurplan begeleidt. Deze beide groepen werden door de opdrachthouders volledig autonoom samengesteld. Deze samenstelling werd medegedeeld aan de Vlaamse regering.

De taakomschrijving en het tijdschema 1992-1993 zijn vervat in de nota Vlaanderen in Vorm, waarvan het lid een exemplaar heeft ontvangen.

De samenstelling van plangroep, klankbordgroep en stuurgroep is als volgt :

1. Plangroep
  1. Opdrachthouders :
    - L. Albrechts — KU Leuven
    - C. Vermeersch — RU Gent
  2. Administratie :
    - Planologische dienst :
      - de heer J. Lorent
      - de heer M. Pierard
  3. Externe deskundigen :
    - G. Celen — Landmaatschappij (Landbouw ir. -planoloog)
    - C. Dierickx — Mobiliteitscel (ir. architect-planoloog)
    - S. Roosen — St. Lucas Gent (jurist-planoloog)
    - R. Houthaeve — RU Gent (geograaf-planoloog)
    - P. Vanhaverbeke — Witab (architect-planoloog)
2. Klankbordgroep
  - R. Verheyen — UIA
  - J. Van Den Broeck — Studiegroep Omgeving
  - H. Abts — Benelux Economische Unie
  - E. Poelvoorde — SERV
  - D. Van Der Wee — EG
3. Stuurgroep

Voorzitter : De Vlaamse minister voor Ruimtelijke Ordening of zijn kabinetschef

Leden :

  1. de 9 sectoren
    - Economie : de heer J. Maes
    - Milleuhygiëne : de heer K. Heuts
    - Natuur en Landschap : de heer M. Chérette
    - Huisvesting : de heer Van Havere
    - Verkeer en Vervoer : de heer Goossens
    - Infrastructuur : de heer Van Dierendonck
    - Land en Tuinbouw : de heer J. Demuyne
    - Toerisme, Sport en Recreatie : de heer U. Claeys
    - Soc. Culturele voorzieningen, Welzijn en Onderwijs : mevrouw J. Lemaitre
  2. MINA-Raad : (voorlopig) de heer L. Goeteyn
 SERV : de heer P. Cabus
  3. Procesbewaker : de heer G. Deblaere
  4. Inspraakcoördinator : de heer S. Roosen
  5. De opdrachthouders : de heer L. Albrechts
 namens de plangroep : de heer C. Vermeersch

6. Arohm de heer Jos Lorent
Planologische Dienst

Het secretariaat wordt waargenomen door de planologische dienst.

Vraag nr. 163
van 22 februari 1993
van de heer C. LISABETH

Zwarte punten in het arrondissement Gent-Eeklo — Maatregelen

Een grotere verkeersveiligheid is één van de prioriteiten van het regeringsprogramma.

In het arrondissement Gent-Eeklo bevinden zich heel wat gevaarlijke gewest- en andere wegen.

Graag ontvang ik van de minister volgende gegevens.

1. Wat zijn de meest onveilige plaatsen (zwarte punten) in het arrondissement en dit op basis van de meest recente gegevens (1990-1992) inzake ongevalen vastgesteld door politie en rijkswacht ?
2. Hoeveel ongevallen gebeurden er per zwart punt, hoeveel doden, hoeveel zwaar- en lichtgewonden ?
3. Welke maatregelen zijn er de laatste drie jaar hier tegen genomen en welke worden er gepland om de verkeersveiligheid op deze punten te verbeteren ?

Antwoord

Gelet op de omvang van de gegevens zal het antwoord rechtstreeks aan het lid worden opgestuurd.

Vraag nr. 168
van 26 februari 1993
van de heer B. VANDENDRIESSCHE

Scheldedoortocht in Gentbrugge (Sint-Amansberg) — Aanslibbing

Reeds geruime tijd wordt een gedeelte van Gentbrugge (en ook van Sint-Amansberg) geconfronteerd met het probleem van de Scheldedoortocht. Door het openen van de Ringvaart is op dit gedeelte de scheepvaart nagenoeg onbestaande geworden. Sindsdien doet zich steeds meer aanslibbing voor, vooral in het gedeelte voorbij de Sluis van Gentbrugge. Bij laagtij wordt zo een ware modderpoel geschapen.

Het onaangename uitzicht gaat tevens gepaard met een veelal ondraaglijke stank. Als gevolg van de hoofdzakelijk overheersende westenwinden is vooral de deelgemeente Gentbrugge hiervan het slachtoffer.

1. Waarom laat de minister dit gedeelte van de Schelde niet uitbaggeren om aldus één van de oorzaken van de zware milieuhinder weg te nemen ?
2. Onderzoekt de minister de mogelijkheid om op dit gedeelte meer stroming te verzekeren door de aanvoer van voldoende vers water, zodat op die manier het zelfzuiverende karakter van de stroom verbeterd zou kunnen worden ?

Antwoord

1 Het uitvoeren van baggerwerken wordt verhinderd door het ontbreken van een geschikt stortterrein. Reeds jaren zoeken mijn diensten naar oplossingen die financieel haalbaar zijn. Het storten op het terrein Melle-Ham was hier een mogelijkheid die echter werd afgewezen om milieuredenen.

Indien de vergunning en de nodige kredieten voorhanden zijn, kan een baggerwerk overwogen worden. Dit zal echter slechts tijdelijk een oplossing geven aan het probleem.

2 Het lozen van een debiet via de sluis van Gentbrugge naar de Zeeschelde kan tot een verbetering van de toestand leiden, doch heeft volgende nadelen.

a. Er dient personeel te worden ingezet aan de nu gesloten tijsluis van Gentbrugge. Deze sluis moet immers bij elk opkomend tij gesloten worden.

b. Een deel van het Scheldedebiet zou weer door de stad Gent afgevoerd moeten worden, wat daar bijkomende aanslibbing zal veroorzaken.

Vraag nr. 172
van 1 maart 1993
van de heer J. DE ROO

Expresweg N 49 tussen Maldegem en Zelzate — Snelheidsbeperking

Zoals de heer E. Flamant in zijn vraag nummer 54 van 25 november 1992 (Vragen en Antwoorden, Vlaamse Raad, 1992-1993, nr. 6 van 25 januari 1993, blz. 285) vermeldde, werd enkele maanden geleden een algemene snelheidsbeperking ingevoerd op de expresweg N 49 Westkapelle-Maldegem.

Waarom wordt de snelheidsbeperking niet doorgevoerd over de gehele expresweg, en meer in het bijzonder over de N 49 Maldegem-Zelzate ?

Antwoord

Een paar belangrijke karakteristieken van het N 49-vak tussen Maldegem en Zelzate verschillen van deze van het weggedeelte op Westvlaams grondgebied. Er zijn namelijk geen rechtstreekse toegangen van private eigendommen tot de gewestweg en bijna alle kruispunten zijn er voorzien van een driekleurige lichtsignalisatie.

Op dit ogenblik is er een algemene snelheidsbeperking tot 120 kilometer per uur van toepassing ; dit bij toepassing van het koninklijk besluit van 1 december 1975, artikel 11.

Wél wordt deze toegelaten maximum snelheid, naar gelang van noodzaak, plaatselijk door een passende signalisatie verlaagd ; dit bijvoorbeeld in de naderingszone vóór de kruispunten.

Ik kan trouwens meedelen dat de veiligheidsvoorzieningen, ook voor dit wegvak, verder uitgebouwd worden. Zo ging op 23 maart 1993 de aanbesteding van de 1e fase tot het plaatsen van veiligheidsstootbanden type New-Jersey (laagste bod : 42,9 miljoen frank) door.

Deze eerste fase heeft de uitrusting van het deelvak Zelzate-Eeklo tot doel.

Vraag nr. 174
van 2 maart 1993
van de heer L. STANDAERT

Referendum Voeren — Onwettig karakter

Op zondag 29 november organiseerde de Franstalige meerderheid van de Voerense gemeenteraad een referendum over een biregionaal statuut voor Voeren.

1. De minister had verboden dat gemeentescholen zouden worden gebruikt als stemlokaal. Toen bekend werd dat onder meer gemeenschapsscholen gebruikt zouden worden, heeft de minister dan overleg gepleegd met zijn collega voor Onderwijs ? Zo ja, met welk resultaat ? Zo neen, waarom niet ?
2. Hoe heeft de Franstalige meerderheid de kosten voor dit referendum verrekend of pogen te verrekenen ? Heeft de gemeentelijke ontvanger facturen teruggestuurd ?
3. De minister heeft dit referendum onwettig verklaard en eraan toegevoegd dat de gemeentelijke overheid er op geen enkele manier aan mocht meewerken. Is dat effectief ook niet gebeurd ?

Antwoord

1. Drie stembureaus waren geïnstalleerd in lokalen die weliswaar eigendom zijn van de gemeente, maar alle drie verhuurd zijn aan de v.z.w. Centre Culturel et Sportif, respectievelijk Action Fouronnaise.
2. Tijdens de gemeenteraadszitting van 4 maart 1993 keurde de gemeenteraad van Voeren de terugbetaling goed van de kosten die de v.z.w. Action Fouronnaise maakte met betrekking tot de zogenaamde volksraadpleging van 29 november 1992. Op mijn instructie heeft de gouverneur van de provincie Limburg dit gemeenteraadsbesluit vernietigd op 8 april 1993 en heeft hij de gewestelijke ontvanger formeel de opdracht gegeven dat geen enkele uitgave met betrekking tot dat referendum mag worden betaald.
3. Uit de vaststellingen die door de adjunct-arrondissementscommissaris werden gedaan, blijkt dat de gemeentelijke overheid aan de organisatie van het schijnreferendum heeft meegewerkt, onder meer door het inzetten van gemeentepersoneel en het laten gebruiken van stembokjes en stembussen van de gemeente. In antwoord op de parlementaire vraag nummer 65 van 2 december 1992 van de heer W. Verreycken, lid van de Vlaamse Raad, deelde ik reeds mee dat ik de federale minister van Binnenlandse Zaken van deze vaststellingen in kennis heb gesteld, met het verzoek te onderzoeken welke maatregelen ten aanzien van de burgemeester nodig zijn.

Vraag nr. 177
van 3 maart 1993
van de heer D. RAMOUDT

Autosnelwegen — Privatisering of autowegenvignet

Ik verneem dat de Duitse regeringspartners tot een akkoord zijn gekomen om het net van autowegen te privatiseren.

Een gevolg daarvan zou zijn dat ieder automobilist een vignet zou moeten kopen om toegelaten te worden op de Duitse autowegen, dit in navolging van het Zwitserse model, maar dan wel veel duurder.

Waarom privatiseert de minister de autowegen in Vlaanderen ook niet ? Indien hij dit niet overweegt, waarom voert de minister dan ook hier geen autowegenvignet in ?

Antwoord

De beslissing tot invoering van een vignet voor het gebruik van de autowegen in Duitsland is nog niet genomen.

Ook op Europees niveau is nog geen overeenkomst bereikt over de modaliteiten inzake de invoering van een communautair of multilateraal autowegenvignet.

De invoering van een autowegenvignet is niet noodzakelijk gekoppeld aan een privatisering van het wegennet. Dit is ook in Zwitserland niet het geval. Het is trouwens de bedoeling van de Duitse regering om een privatisering van het autowegenvignet te koppelen aan de invoering van een systeem van tolheffing, zoals in sommige andere Europese landen gangbaar is.

De privatisering van het autowegennet in Vlaanderen wordt niet overwogen. De grote dichtheid van het wegennet en het groot aantal op- en afritten van autowegen maken een tolheffing op autowegbaanvakken in ieder geval zeer moeilijk.

De Interministeriële Conferentie voor Verkeer en Infrastructuur heeft een werkgroep belast met de opvolging van de besprekingen op Europees niveau, inzake de toerekening van de kosten van de vervoerinfrastructuur aan de bedrijfsvoertuigen, voor een eventuele toepassing ervan in België.

Vraag nr. 185
van 9 maart 1993
van de heer J. VAN EETVELT

Veilige fietspaden in arrondissement Mechelen — Kredieten

In het beleidsplan van de minister wordt heel veel aandacht besteed aan veilige fietspaden en hiervoor worden kredieten uitgetrokken in het meerjarenplan.

Graag vernam ik welke werken voor fietspaden in het arrondissement Mechelen gepland zijn en welke begrotingskredieten werden uitgetrokken.

Antwoord

In het kader van het meerjarenprogramma 1993-1995 zijn volgende werken voor fietspaden in het arrondissement Mechelen gepland. Het betreft werken die uitsluitend of voor een belangrijke hoeveelheid fietspaden omvatten.

1. 1993 :

N 13 Nijlen-Kessel : modernisering met aanleg van fietspaden (artikel 73.22) : 40 miljoen frank.

N 26 Mechelen-Muizen : herinrichting doortocht (Vlaams Infrastructuurfonds) : 50 miljoen frank.

2. 1994 :

Er dient nog te worden bepaald welke doortochten zullen worden heringericht in het kader van het programma Leefbare Doortochten van het Vlaams Infrastructuurfonds, zodat nog geen gegevens hieromtrent kunnen worden meegedeeld.

N 227 Mechelen-Hostade : aanleg fietspaden (Vlaams Infrastructuurfonds) : 32 miljoen frank.

3. 1995 :

Wat de doortochten betreft geldt hetzelfde als voor 1994.

**Vraag nr. 190
van 12 maart 1993
van de heer G. CARDOEN**

Kruispunt gewestweg 272 met provincieweg Asse-Edingen in Kester (Gooik) — Verkeersveiligheid

De verkeersveiligheid in het Pajottenland kan voor bepaalde gewestwegen nog verbeterd worden.

Een van de meest gevaarlijke verkeerspunten is naar mijn overtuiging de oversteek op de kruising van de gewestweg 272 met de provinciebaan Asse-Edingen op het grondgebied Kester (Gooik), Kesterbrugge genaamd. Verkeerslichten zouden de veiligheid van de vele weggebruikers ten goede komen.

Waarom laat de minister zijn diensten niet de nodige maatregelen nemen ?

Wanneer kunnen die maatregelen uitgevoerd worden ?

Antwoord

Als antwoord op zijn vraag heb ik de eer het lid mee te delen dat door de bevoegde dienst tellingen zullen worden uitgevoerd en ongevalstatistieken zullen worden verzameld.

Aan de hand van de gegevens omtrent het genoemde kruispunt zal advies worden gevraagd aan de AWG (Adviesgroep voor Verkeersveiligheid langs de Vlaamse Gewestwegen).

Op basis van dat advies zal een beslissing worden genomen omtrent het al dan niet plaatsen van verkeerslichten.

**Vraag nr. 193
van 17 maart 1993
van de heer H. VAN DIENDEREN**

Zie :

Minister-president van de Vlaamse regering
Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen

Vraag nr. 60

van 17 maart 1993

van de heer H. Van Dienderen

Blz. 664.

Antwoord

1. Bij de samenstelling van het kabinet werd rekening gehouden met het besluit van de Vlaamse Executieve van 4 november 1992 tot bepaling van de samenstelling en de werking van de kabinetten van de Vlaamse ministers.
2. In 1992 werden door het kabinet 24.000 kilometer vergoed aan de kabinetsleden voor het gebruik van de eigen wagen in opdracht van de dienst. Dit is 6.000 kilometer minder dan bij besluit van de Vlaamse Executieve is bepaald. Het aantal kilometer afgelegd met dienstwagens van het kabinet is niet bepaald.
3. Regelmatig wordt het openbaar vervoer gebruikt voor dienstreizen. De juiste gegevens ontbreken echter. Bovendien gebruiken de meeste kabinetsleden het openbaar vervoer voor woon-werkverkeer.
4. Er werden geen dienstreizen ondernomen met de fiets.
5. Het kabinet gebruikt 5 dienstwagens.
6. Geen enkele dienstwagen heeft een drierwgcatalysator.
7. Het autogebruik wordt in de mate van het mogelijke beperkt, enerzijds door het aantal dienstreizen te beperken, en anderzijds door de beperking van het kilometercontingent.
8. Het gebruik van het openbaar vervoer wordt aangemoedigd door de gehele of gedeeltelijke terugbetaling van de kosten. Carpooling wordt effectief toegepast. Geen enkele medewerker woont op fietsafstand van het kabinet.
9. De kabinetsleden werken ook thuis. Telefoonconferenties werden nog niet georganiseerd.
10. De minister overweegt niet om in dienstverband met zijn kabinet deel te nemen aan de actie Halveer het autoverkeer van de Bond Beter Leefmilieu. De werkomstandigheden op een kabinet zijn immers van die aard dat weliswaar gestreefd wordt naar een beperking van het autoverkeer, maar dat een halvering van het autoverkeer niet kan worden gerealiseerd.

Vraag nr. 194
van 17 maart 1993
van de heer S. PLATTEAU

Gewestweg 51 Brussel-Ninove — Trage uitvoering van de werken

Op de gewestweg 51 Brussel-Ninove zijn sedert verscheidene maanden werken bezig om deze gevaarlijke baan aan te passen aan het huidige drukke verkeer.

Er is heel wat kritiek vanwege gebruikers van deze weg, omwonenden, scholieren en handelaars over de trage vooruitgang van de werken op de strook gelegen op het grondgebied van Dilbeek.

1. Voor wanneer is het einde van de werkzaamheden gepland ?
2. Zal deze timing gerespecteerd worden ?
3. Werd de aannemer reeds aangemaand in verband met de trage uitvoering ?
4. Op welke manier zal de hinder voor de betrokkenen tot een aanvaardbaar niveau worden gebracht ?

Antwoord

1. De uitvoeringstermijn der werken bedraagt 180 werkdagen te rekenen vanaf 15 september 1992.
2. De aanleg der fietspaden (boordstenen en funderingen), de aanpassing van het rioleringsstelsel en het aansluiten der aangrenzende eigendommen gebeurt in verschillende fasen. Er weze opgemerkt dat deze werkzaamheden het meest ingewikkelde en arbeidsintensieve deel uitmaken van de aanneming en tevens gepaard gaan met het verplaatsen van leidingen, verlichtings-, elektriciteits- en signalisatiepijpen.

Fase 1 : Vanaf de Spanuit tot de Itterbeeksebaan (richting naar Brussel). De bovenvernoemde werkzaamheden zijn daar inmiddels beëindigd op 10 februari 1993.

Fase 2 : Vanaf de Bodegemstraat tot Spanuit (richting naar Ninove), termijn tot de 90e werkdag of mei 1993.

Fase 3 : Vanaf Verheydenstraat tot de Bodegemstraat (richting naar Ninove), termijn tot de 100e werkdag of juli 1993.

Fase 4 : Vanaf Ring tot Verheydenstraat (richting Ninove), termijn tot de 130e werkdag of september 1993.

Fase 5 : Vanaf de Itterbeekse baan tot Kalenbergstraat (richting naar Brussel), termijn tot de 150e werkdag of oktober 1993.

Fase 6 : Vanaf Kalenbergstraat tot Ring (richting naar Brussel), termijn tot de 180e werkdag of december 1993.

De aanleg der toplagen en het plaatsen van de middenberm neemt veel minder tijd in beslag. De periode van uitvoering wordt zodanig gekozen dat een volledig wegvak kan worden afgewerkt en dit afhankelijk van de weersomstandigheden.

3. Bij de aannemer n.v. Wegebo werd er op aange drongen de nodige maatregelen te nemen om de vastgestelde timing te respecteren.
4. De herinrichting van de N 8 Brussel-Ninove tussen de Ring en het kruispunt Spanuit brengt wel dege lijk wat ongemakken teweeg voor de weggebruikers. Nochtans worden de werken derwijze georga niseerd dat de hinder voor het verkeer tot een mi nimum wordt beperkt. Teneinde de aannemer tij dens zijn werkuren toe te laten zich veilig te bewe gen met machines en transportmiddelen, is het af sluiten van twee rijstroken noodzakelijk voor iedere uitvoeringsfase.

Vraag nr. 195
van 18 maart 1993
van mevrouw T. MERCKX-VAN GOEY

Bewegwijzering naar UZ Gasthuisberg in Leuven — Ontoereikendheid

Particulieren die een patiënt naar de dienst spoedgeval len van het Universitair Ziekenhuis Gasthuisberg brachten, deelden mij mee dat zij met vertraging op bedoelde dienst aankwamen omdat zij door het ontbre ken van bewegwijzering op de E 40 niet de kortste weg naar het ziekenhuis konden vinden.

Het komt mij inderdaad voor dat de bewegwijzering naar het UZ Gasthuisberg ontbreekt op de E 40 en op de aansluiting van de E 40 naar de A 2, op de A 2 tussen voornoemde aansluiting en de N 264. Op de N 2, de R 23, de N 26 en de N 3 in de omgeving van Leuven en van Gasthuisberg is ze schaars of ontbreekt ze en de aanduiding op de A 2 komende uit Aarschot is derwijs schaars en laattijdig dat moeilijk kan worden gesproken van een ernstige aanduiding.

In het verleden werd gesteld dat de bewegwijzering alleen dan kon worden aangebracht wanneer de wege werken van en naar het UZ afgelopen waren.

In het belang van de burgers was het echter reeds lang nodig dat een ernstige bewegwijzering naar het UZ Gasthuisberg en desgevallend naar de andere zieken huizen in het Leuvense werd aangebracht. Zelfs wan neer die bewegwijzering voorlopig is en na het uitvoe ren van werken eventueel nog moet worden gewijzigd, blijft het in een aantal gevallen letterlijk van levensbe lang toch nu reeds een goede bewegwijzering aan te brengen.

Kan de minister mij meedelen wanneer eindelijk aan die noodzaak zal worden voldaan en op welke wijze en waar de noodzakelijke bewegwijzering naar het UZ Gasthuisberg en naar de andere Leuvense ziekenhui zen zal worden aangebracht ?

Antwoord

Mijn diensten hadden contact met de directie van het UZ Gasthuisberg Leuven. Er werd een principieel ak koord gesloten over waar en welke aanduidingen er dienen te worden aangebracht.

Mijn administratie onderzoekt thans dit voorstel.

Zodra mij een globaal akkoord ter ondertekening wordt voorgelegd, zal tot de realisatie van de bewegwijzering worden overgegaan.

Vraag nr. 196
van 19 maart 1993
van de heer L. VAN NIEUWENHUYSEN

Kabinetsmedewerkers — Sociaal dienstbetoon

Sommige ministers belasten kabinetsmedewerkers met het op geregelde tijdstippen verzekeren van hun sociaal dienstbetoon.

Zijn er kabinetsmedewerkers van de minister die al dan niet geregeld worden belast met dergelijke opdracht ? Gebeurt het dienstbetoon desgevallend tijdens de diensturen ?

Als dat zo zou zijn, kan de minister dan meedelen hoeveel diensturen in 1992 zijn kabinetsmedewerkers aan het dienstbetoon hebben gewijd ? Welke loonkost is daaraan verbonden ?

N.B. : Deze vraag werd gesteld aan alle Vlaamse ministers.

Antwoord

Een beperkt aantal kabinetsmedewerkers houden zich op geregelde tijdstippen ter beschikking van mensen met vragen om informatie.

De uurregeling van deze dienstverlening is echter derwijze opgesteld, dat dit volledig gebeurt buiten de normale kantooruren (op werkdagen) en in het weekend.

Bovendien wordt deze dienstverlening aan de mensen voor het grootste gedeelte verricht door vrijwillige medewerkers en/of plaatselijke mandatarissen die niet tot mijn kabinet behoren.

Een beperkt gedeelte van de verdere afhandeling en verwerking van de aan ons gestelde vragen wordt afgehandeld op mijn kabinet door een tweetal medewerkers en door secretariaatspersoneel.

Er zijn geen gegevens beschikbaar over het aantal uren dat in 1992 aan dienstverlening werd besteed. Wel stel ik vast dat het aantal vragen stijgt en dat deze dienstverlening door de mensen wordt gewaardeerd.

Daarbuiten bereiken mijn kabinet dagelijks tientallen brieven van mensen die vragen hebben met betrekking tot de meest diverse onderwerpen, al dan niet behorend tot mijn bevoegdheden, Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden. Het is duidelijk dat ook het beantwoorden van deze brieven heel wat tijd in beslag neemt. Ik neem echter aan, dat het lid vindt dat deze brieven eveneens een antwoord verdienen. Ditzelfde werk gebeurt door dezelfde medewerkers met een strikte doorverwijzing naar de administratie wat mijn bevoegdheden betreft.

H. WECKX

VLAAMSE MINISTER VAN CULTUUR EN BRUSSELSE AANGELEGENHEDEN

Vraag nr. 40
van 5 januari 1993
van de heer F. VAN DEN EYNDE

BRTN-medewerkers — Politieke neutraliteit

In het radio- en televisieblad **Humo** van 17 december 1992 wordt mevrouw Sabine De Vos van de BRTN geïnterviewd en dit voor een groot deel omtrent haar werk bij de openbare omroep. Tijdens het gesprek verklaarde zij onder meer het volgende : Ik wou dat ik die Vlaams **Blokkers** eens een jaar in een concentratiekamp zou kunnen stoppen ; Wij moeten de mensen sensibiliseren : ze moeten zich op de duur schamen dat ze ooit voor het Vlaams Blok hebben gestemd ; Ik moest de Panorama-uitzending over het Vlaams Blok aankondigen . . . ik wou iets in mijn toon leggen van : Dames en heren, u moet nu kijken, en u moet er een les uit trekken en nooit meer voor het Vlaams Blok stemmen.

Is de minister van mening dat iemand die in de hoedanigheid van BRTN-medewerker aan het woord komt zijn of haar politieke voor- en afkeur mag uiten ?

Is hij niet van mening dat deze persoon daarmee bij het publiek de indruk bevestigt dat de openbare omroep politiek alles behalve neutraal is ?

Welke maatregelen werden er omtrent deze dan toch zeer krasse uitspraken getroffen ?

Antwoord

Het Europees Verdrag van de Rechten van de Mens en de Belgische Grondwet garanderen voor iedere burger het recht op vrije mening en vrije meningsuiting.

Niettemin werd betrokkene erop gewezen dat zij zowel tijdens haar medewerking als daarbuiten alles moet vermijden wat het vertrouwen van het publiek zou kunnen storen of de belangen van de BRTN zou kunnen schaden. Dit houdt in dat buiten de dienst een zekere terughoudendheid aan de dag moet worden gelegd om het vertrouwen van het publiek in de onpartijdigheid van de omroep niet te schokken.

Vraag nr. 41
van 5 januari 1993
van de heer F. VAN DEN EYNDE

Panorama-uitzending over Vlaams Blok — Politieke neutraliteit

De uitspraak van Sabine De Vos in het radio- en televisieblad **Humo** van 17 december 1992 : Ik moest de Panorama-uitzending over het Vlaams Blok aankondigen . . . ik wou iets in mijn toon leggen van : Dames en heren, u moet nu kijken, en u moet er een les uit trekken en nooit meer voor het Vlaams Blok stemmen, bevestigt dat de BRTN bij voorbaat wist dat deze zeer

omstreden Panorama-uitzending politiek zeker niet neutraal zou zijn en dat het de bedoeling was het Vlaams Blok schade toe te brengen.

Is de minister de mening toegedaan dat dit in overeenstemming is met de politieke neutraliteit die van de BRTN moet worden verwacht ?

Zo niet, welke maatregelen werden er in dit verband genomen ?

Antwoord

Het Europees Verdrag van de Rechten van de Mens en de Belgische Grondwet garanderen voor iedere burger het recht op vrije mening en vrije meningsuiting.

Niettemin werd betrokkene erop gewezen dat zij zowel tijdens haar medewerking als daarbuiten alles moet vermijden wat het vertrouwen van het publiek zou kunnen storen of de belangen van de BRTN zou kunnen schaden. Dit houdt in dat buiten de dienst een zekere terughoudendheid aan de dag moet worden gelegd om het vertrouwen van het publiek in de onpartijdigheid van de omroep niet te schokken.

Vraag nr. 48 van 20 januari 1993 van de heer L. APPELTANS

Regionale talen in Frankrijk — Erkenning van het Nederlands

De Franse minister van Onderwijs en Cultuur, Jack Lang, heeft maatregelen aangekondigd ter bevordering van het gebruik der regionale talen in Frankrijk. De Franse minister rekent het Nederlands niet tot die groep van regionale talen, hoewel het Nederlands in Frankrijk nog steeds door enige tienduizenden mensen wordt gesproken, meer bepaald in Frans-Vlaanderen.

Welke initiatieven zal de minister bij zijn Franse ambts-genoot nemen om het Nederlands alsnog te laten opnemen in een charter ter bevordering van de regionale talen ?

Antwoord

Het behoud en de bevordering van het Nederlands in Noord-Frankrijk is een aangelegenheid die ik uitdrukkelijk wens te ondersteunen.

In verband met het onderbrengen van het Nederlands bij de regionale talen in Frankrijk door de vraagsteller, wens ik het volgende te onderstrepen. Eind vorig jaar kwam het Europees handvest voor de Regionale Minderheidstalen in de schoot van de Raad van Europa tot stand. Daar is geen sprake om het Nederlands te beschouwen als een regionale of minderheidstaal, rekening houdende met de definitie van de termen zoals deze worden voorgeschreven in deel 1, algemene bepalingen, artikel 1a van het handvest. De Vlaamse Gemeenschap heeft trouwens zijn akkoord betuigd met de inhoud van bedoeld charter.

Tevens dien ik te onderstrepen dat de Vlaamse Gemeenschap in samenwerking met Nederland, in het

kader van de Nederlandse Taanunie, een bijzondere inspanning levert wat de bevordering van de Nederlandse taal betreft in Frankrijk in het algemeen en in Noord-Frankrijk in het bijzonder.

Het Nederlands geldt in Frankrijk als langue vivante de première catégorie, net als het Engels, het Duits en het Spaans (decreet van 14 september 1970). Van die mogelijkheid wordt gebruik gemaakt door 15 secundaire scholen, vooral in Noord-Frankrijk (lessen in het Nederlands ; Nederlands erkend als vak voor baccalaureaatexamen in de betrokken scholen). Indien voldoende ouders of leerlingen dit vragen, komen ook andere secundaire scholen voor deze status in aanmerking.

Bijkomend heb ik de intentie om als voorzitter van het Comité van Ministers in samenspraak met de minister van Onderwijs de zogenaamde CAPES het bevoegdheidscertificaat tot het geven van het Nederlands in het secundair onderwijs, bij de minister verantwoordelijk voor onderwijs in de nieuwe Franse regering aan te kaarten. Dit certificaat wordt al jaren bij al wie enigszins kennis van zaken heeft in deze problematiek, als een wezenlijk instrument gezien in functie van een structurele verankering van het Nederlands in het Franse onderwijs.

Vraag nr. 77 van 1 maart 1993 van de heer R. RAES

Institut Néerlandais in Parijs — Samenwerking met Vlaanderen

In de Vlaamse pers verschenen berichten over een mogelijke gunstige ontwikkeling in het Parijse Institut Néerlandais. Tot op heden is dit cultuurhuis van de Nederlanders. De Nederlandse ambassade zou thans hebben verklaard dat ook Vlamingen er welkom zijn.

Kan de minister mij meedelen :

1. of afgevaardigden van de Vlaamse regering reeds samenkwamen met Nederlandse afgevaardigden om de samenwerking in het Institut Néerlandais te bespreken ;
2. welke praktische mogelijkheden er op dit ogenblik reeds zijn ?

Antwoord

1. Ambtenaren van de administratie Externe Betrekkingen hebben met de directeur van het Institut Néerlandais en met hun Nederlandse collega's een eerste verkennend gesprek gevoerd.
2. De cursussen Nederlands die voorheen gedoceerd werden aan de Belgische ambassade werden overgeheveld naar het Institut Néerlandais. Vanuit de Belgische ambassade zouden dus geen wervingscampagnes meer worden georganiseerd in de nabije toekomst. Het Institut Néerlandais was ook bereid een structurele participatie vanuit Vlaanderen in zijn raad van bestuur te overwegen.

3. De Nederlandse Taalunie heeft in een subsidiëring voorzien van 90.000 gulden gespreid over drie jaar.
4. Ik zal zelf stappen zetten, als voorzitter van het Comité van Ministers van de Nederlandse Taalunie, in overleg met het Institut Néerlandais om het CAPES (*Certificat d'attitude professionnelle pour l'éducation secondaire*) ingang te doen vinden. Dit is het certificaat dat onderwijsbevoegdheid in een bepaald onderwerp in het Franse secundaire onderwijs verstrekt. Dit zal tevens onderdeel zijn van een beleidsnota aangaande het te voeren grensoverschrijdend beleid ten aanzien van Noord-Frankrijk vanuit de Vlaamse Gemeenschap. Dit zal in samenspraak met de Vlaamse minister van Onderwijs gebeuren.

J. SAUWENS

VLAAMSE MINISTER VAN VERKEER, BUITENLANDSE HANDEL EN STAATSHERVORMING

Vraag nr. 59
van 3 maart 1993
van de heer H. VAN DIENDEREN

Aanleg fiets- en wandelpaden in groene zones — Stand van zaken

Er "zal een actieprogramma worden opgestart met het oog op de oprichting van fiets- en wandelpaden in groene zones, onder meer bij de oprichting van oude spoorweg- en buurttrambeddingen en tragels". Dat staat in het Vlaams Regeerakkoord (Stuk 10, Vlaamse Raad, BZ 1992, nr. 1, blz. 29).

Hoeveel dergelijke fiets- en wandelpaden zijn intussen al aangelegd? Waar? Kostprijs?

Hoeveel zijn er voor 1993, 1994 en 1995 gepland? Waar? Kostprijs?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden.

Antwoord

Ik kan het lid melden dat de in zijn vraag behandelde materie onder de bevoegdheid valt van de heer T. Kelchtermans, Vlaamse Minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden.

In de mate dat de aanleg van fiets- en wandelpaden in groene zones invloed heeft op pilootprojecten regionale landschappen is de heer N. De Batselier, minister vice-president en Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting, ter zake bevoegd.

Vraag nr. 64
van 12 maart 1993
van de heer H. VAN DIENDEREN

De Lijn — Weekendiensten

Er is onrust onder het personeel van De Lijn wegens plannen om de weekenddiensten drastisch te reduceren.

Wordt er inderdaad aan dergelijke plannen gewerkt? Wat zijn de criteria voor de afschaffing van diensten in het weekend? Is daarover contact met de gemeenten? Met vertegenwoordigers van de gebruikers? Met de vakbonden? Wordt er nagegaan hoe een groter potentieel kan worden aangetrokken?

In het weekend is er veel recreatief verkeer. Op welke manier probeert De Lijn een groter aandeel van dit verkeer te verwerven? Wordt de inschakeling van kleinere bussen, van de belbus en van taxi's op zwakke weekenddiensten onderzocht?

Antwoord

Rekening houdend met de te verwachten evolutie van de vervoerontvangsten, de kosten en de dotatie vanwege de Vlaamse overheid, kan De Lijn ertoe worden genoodzaakt om het aanbod met de laagste bezetting en kostendekking kritisch te evalueren. Dit aanbod kan zowel tijdens de weekends, 's avonds als tijdens de week gesitueerd zijn.

Voornaamste criterium voor het aanbieden van openbaar vervoer is en zal steeds het aanwezige reizigerspotentieel zijn. Dit betekent dat het aanbod 's avonds, op zaterdag en/of zondag lokaal en/of seizoengebonden ook kan worden uitgebreid, bijvoorbeeld voor winkelen en recreatieve verplaatsingen. De onderliggende strategie hiervan is met de beschikbare middelen een maximaal aantal reizigers te vervoeren.

Elke fundamentele verandering van aanbod zal in nauw overleg gebeuren met alle betrokkenen: de thans lopende informatie- en sensibiliseringscampagne naar de gemeenten en de recent opgerichte adviesraden zijn aangewezen overleg- en informatiekanalen.

Indien hierdoor een beter aanbod tegen lagere kosten kan worden gecreëerd, zal De Lijn uiteraard niet nalaten om kleinere bussen in te schakelen en/of alternatieve vormen van vervoer te organiseren (belbus, taxi's, regiotaxi, buurtbus, en andere).

Vraag nr. 67
van 12 maart 1993
van de heer F. VERMEIREN

Markiesgebouw — Elektronisch beveiligingssysteem

Het blijkt dat sinds 4 januari in het Markiesgebouw van de Vlaamse Gemeenschap een nieuw elektronisch systeem functioneert voor de tijdsregistratie (prikklod) en de toegangscontrole. Om toegang te hebben tot het gebouw is het nodig te beschikken over een sleutelfiche (badge). Dit geldt eveneens voor de bezoekers.

1. Wat is het nut van een dergelijk streng **veiligheids**-systeem ?
2. Op basis van welke elementen werd het geïnstalleerde systeem aangekocht ? Welke dienst of instelling legde de specificaties vast ? Over welke ervaring beschikte de uiteindelijk aangeduide installateur ?
3. Wat zijn de eerste vaststellingen na het in gebruik nemen van dit beveiligingssysteem ? Moest er reeds met defecten of tekortkomingen van de installatie rekening worden gehouden ?
4. Hoeveel heeft de beveiligingsinstallatie in het **Markiesgebouw** gekost ? Werd hiervoor een openbare aanbesteding uitgeschreven en werd de installatie toevertrouwd aan de firma die het laagste bod deed ? Hoeveel firma's werden er aangeschreven en hoeveel hebben een prijsofferte gedaan ?
5. Hoeveel bedragen de onderhoudskosten voor het systeem ?

Antwoord

1. Nut van het geplaatste toegangscontrolesysteem :
  - de toegang beletten van personen vreemd aan de dienst, teneinde diefstal en vandalisme te vermijden ;
  - bezoekers registreren, zodat ingeval van brand het bestand van de aanwezigen nagegaan kan worden ;
  - misbruiken van het tijdsregistratiesysteem voor ambtenaren tot een minimum kunnen herleiden door effectieve aanwezigheidscontroles via data-logs van het systeem.
2. Specificaties van het systeem

De specificaties van het systeem werden destijds vastgelegd door de werkgroep Administratieve gebouwen voor de Vlaamse Gemeenschap, en dit onder voorzitterschap van de toenmalige secretaris-generaal E. De Rijck.

Het concept van het geïnstalleerde systeem werd ontworpen door het studiebureau Vyncke-Leye & Partners uit Brugge en dit in opdracht van de bevoegde minister.

De aangestelde firma is in heel Europa actief op het vlak van toegangscontrole- en tijdsregistratiesystemen en bezit in België over tal van referenties in financiële en openbare instellingen.
3. Vaststellingen na gebruik van het systeem

De eerste vaststellingen na het in gebruik nemen van de installaties zijn vrij positief zowel op het vlak van de technische werking van het systeem, als op het vlak van het lokale organisatie. De kleine anomalieën eigen aan de opstart van dergelijke installaties werden onmiddellijk opgelost door de betrokken firma en dit in samenspraak met de betrokken administraties.
4. Gunning — kostprijs — onderhoud

De werken werden aanbesteed bij wijze van beperk-

te offerteaanvraag. 15 kandidaat-inschrijvers werden door het bestuur aangeschreven. Vijf firma's hebben hierop daadwerkelijk ingeschreven.

De werken werden toegewezen aan de **laagstbieden-**de firma, namelijk de n.v. **Landis & Gyr** uit Brussel en dit na onderzoek van de inschrijvingen in verband met de conformiteit op administratief, technisch- en prijsinhoudelijk gebied.

De kostprijs van het geheel bedraagt : 15.240.034 frank (incl. 18 percent BTW).

Onderhoudskost voor 4 jaar : 6.500.000 frank (incl. 17 percent BTW).

**Vraag nr. 71
van 19 maart 1993
van de heer E. VAN VAERENBERGH**

Bushokjes in Vlaams-Brabant — Slechte staat

Via de pers verneem ik dat er heel wat bushokjes in Vlaams-Brabant in bijzonder slechte staat zijn. Volgens het artikel blijkt dat slechts de helft van de bushokjes in Vlaams-Brabant door de beugel kunnen en dat sommige bushokjes niet op de juiste plaats staan.

In Affligem, meer bepaald aan de halte Oud Zandtapijt op de Brusselbaan richting Asse, staat nog het geraamte van wat ooit een **bushokje** was. Ook de bushokjes in Gooik en Asse werden flink bewerkt door vandalen. In Gooik, meer bepaald aan de Belle Triene, staat een **bushokje** op instorten.

Conclusie : de meeste bushokjes zijn er slecht aan toe, maar meestal beperkt de schade zich tot ingeslagen ruiten.

Kan de minister mij mededelen :

1. of hij op de hoogte is van de slechte staat van de bushokjes in Vlaams-Brabant
2. welke gemeentebesturen (Vlaams-Brabant) er bij het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, dienst Wegeninfrastructuur en Verkeer een dossier tot subsidiëring voor de bushokjes indienden ;
3. welke gemeentebesturen een aanvraagdossier tot plaatsing van nieuwe bushokjes indienden ;
4. welke maatregelen hij neemt om een einde te stellen aan het steeds toenemende zwerfvuil in de omgeving van de bushokjes ?

Antwoord

1. Slechte staat schuilplaats in Vlaams-Brabant
  - De problematiek van de schuilhuisjes in **Vlaams-Brabant**, maar ook elders in Vlaanderen is gekend. Algemeen wordt gedacht dat de **schuilhuisjes** eigendom zijn van De Lijn en dat deze maatschappij derhalve dient in te staan voor

plaatsing, onderhoud en herstel. De meeste schuilhuisjes in Vlaanderen zijn ingedeeld volgens eigendom :

- publicitair : eigendom van een publiciteitsfirma die instaat voor plaatsing, onderhoud en herstelling. Bij deze schuilhuisjes is het onderhoud meestal goed tot zeer goed.
  - gemeentelijk : al of niet gesubsidieerd door het Vlaamse Gewest en De Lijn. Hier heeft de gemeente de onderhoudsplicht. Maar er zijn grote verschillen op gebied van onderhoud en herstelling. Vele gemeenten zijn onvoldoende op de hoogte van hun verantwoordelijkheid ter zake. In bepaalde gemeenten is de toestand zeer slecht.
- Wat wordt hieraan gedaan ?
- a. Het Vlaamse Gewest voorziet in ruime subsidiëring voor de plaatsing van gemeentelijke gesubsidieerde schuilhuisjes. Zo is de kostenverdeling voor een nieuw schuilhuisje de volgende :
- Vlaams Gewest : 55 percent
  - De Lijn 10 percent
  - gemeente 35 percent.
- b. Informatie- en promotiecampagne van De Lijn naar de gemeentebesturen toe. Een van de doelstellingen van de campagne is, naast de informatieversteviging en de doorstroming, de halte-infrastructuur verbeteren door :
- informatie :
    - waar halte (schuilhuisjes) vestigen en op welke wijze ;
    - procedure aanvangen van schuilhuisjes
      - gesubsidieerde ;
      - publicitaire ;
  - sensibilisering op gebied van :
    - opmaken inventaris halte in samenwerking met De Lijn wat moet leiden tot voorstellen ;
    - onderhoud van schuilhuisjes ;
    - kwalitatieve randvoorwaarden zoals bereikbaarheid halte, informatie aan halten, vuilnisbakken, fietsstallingen, zichtbaarheid.
- Als actiemiddelen wordt gebruik gemaakt van :
- een periodiek „op 1 lijn” dat verzonden wordt naar alle gemeenteraadsleden en naar tal van beleidsverantwoordelijk ken op gemeentelijk vlak. In de nummers 2 en 3 van deze periodiek wordt uitgebreid ingegaan op de halteproblematiek ;
  - een handboek waarin de gemeenten alle praktische informatie over het openbaar vervoer kunnen vinden. Hierin wordt de halte-infrastructuur uitgebreid behandeld ;
  - organisatie van gestructureerde contacten

tussen de gemeentelijke verantwoordelijk ken en De Lijn .

2. Gemeentebesturen (Vlaams-Brabant) die bij het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, administratie Wegeninfrastructuur en Verkeer, een dossier tot subsidiëring voor de schuilhuisjes indienden :

in 1990	in 1991	in 1992	in 1993
Roosdaal	Londerzeel	Herrie	Huldenberg
Lennik	Overijse	Galmaarden	
Bierbeek	Bierbeek	Gooik	
Rotselaar	Affligem	St.-Pieters-Leeuw	
Herent	Lennik	Huldenberg	
Gooik	Roosdaal	Kapelle O/D Bos	
Overijse	Huldenberg		
	Tielt		
	Tremelo		

3. Gemeentebesturen die een aanvraagformulier tot plaatsing van nieuwe bushokjes indienen. Buiten de gemeenten onder punt 2 werden in de 19 gemeenten van Brussel aanvragen voor publicitaire schuilhuisjes ingediend.

4. Maatregelen die genomen worden om een einde te maken aan het steeds toenemende zwerfvuil in de omgeving van de bushokjes.

In de campagne van De Lijn naar de gemeentebesturen toe sensibiliseert De Lijn de gemeenten om het onderhoud en de reiniging van de schuilhuisjes en de omgeving ervan beter aan te pakken. Structureel kunnen in de schuilhuisjes vuilnisbakken geplaatst worden — die dan wel regelmatig geleidigd worden — en kan het mooi inrichten van de omgeving van het schuilhuisjes uitnodigend werken om minder te bevuilen. De verantwoordelijkheid ligt hier duidelijk bij de gemeentebesturen.

Vraag nr. 73
van 23 maart 1993
van de heer D. RAMOUDT

Rotondes — Verkeersveiligheid

De verkeersreglementering van de Kennedyrotonde op het einde van de E 40 in Oostende is reeds verschillende malen in vraag gesteld. Vandaag geldt voor dit belangrijk verkeerspunt nog steeds de regel van voorrang van rechts.

In Groot-Brittannië, waar van oudsher de rotondes als de ideale snelheidsregelaar en veiliger dan de klassieke kruispunten worden beschouwd, geldt steeds de regel dat diegene die zich op het rijvak van de rotonde bevindt, voorrang heeft. In Oostende is de situatie verwarrend omdat er nog geen 500 meter verder een rotonde is waar er voorrang van links is.

Denkt de minister niet dat het in verband met de verkeersveiligheid opportuun is :

1. de regel van voorrang van rechts op een rotonde ongedaan te maken ;
2. een campagne te voeren om meer rotondes te zetten in plaats van verkeerslichten ?

Antwoord

Ik kan het lid melden dat ik destijds als minister van Openbare Werken en Verkeer opdracht heb gegeven aan het departement Leefmilieu en Infrastructuur om meer rotondes aan te leggen. Wat de rotonde te Oostende betreft dient het lid zijn vraag te richten tot de heer T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden.

W. DEMEESTER-DE MEYER

VLAAMSE MINISTER VAN FINANCIËN EN BEGROTING, GEZONDHEIDSINSTELLINGEN, WELZIJN EN GEZIN

Vraag nr. 35
van 26 februari 1993
van de heer H. MARSOUL

Ministeriële commissies en comités — Gegevens

1. Van welke commissies, comités, raden, conferenties en dergelijke neemt het departement van de minister het secretariaat waar ?
2. Kan de minister mij ook telkens de oprichtingsdatum meedelen en verwijzen naar de publikatie in het Belgisch Staatsblad ?
3. Welke commissies, comités, raden, conferenties, en dergelijke werden gedurende de laatste tien jaar afgeschaft ?
4. Maakt elk van hen jaarverslagen ? Waar worden die bewaard ? Kunnen ze geraadpleegd worden ?
5. Wie bewaart het archief ?

N.B. : Deze vraag werd gesteld aan alle Vlaamse ministers.

Antwoord

Ik heb de eer het lid mee te delen dat het gecoördineerde antwoord op bovengenoemde vraag zal worden verstrekt door de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering.

Vraag nr. 38
van 8 maart 1993
van de heer P. BREYNE

Serviceflats — Spreiding

Graag had ik van de minister vernomen hoe het quotum van serviceflats gespreid is over de diverse Vlaamse provincies, waarvoor in 1993 een definitieve toezegging van de tegemoetkoming van de Vlaamse Gemeenschap (met goedkeuring van de toewijzing van het leasingcontract) gepland is.

Welke spreidingsnormen worden hierbij in acht genomen ?

Antwoord

Het besluit van de Vlaamse Executieve van 25 november 1992 dat met ingang van 10 februari 1993 de besluiten van de Vlaamse Executieve van 4 april 1990 en 27 februari 1991 vervangt, voorziet in de realisatie van 5.000 wooneenheden in serviceflatgebouwen en woningcomplexen met dienstverlening en 5.000 woongelegenheden in rusthuizen en rusthuisafdelingen via de procedure van alternatieve financiering.

Het verlenen van de definitieve goedkeuring van de projecten serviceflatgebouwen en woningcomplexen met dienstverlening gebeurt overeenkomstig het in dit besluit geplande bouwprogramma voor de periode 1990 en 1993. Tot op heden werden er definitieve toezeggingen verleend voor 4.282 serviceflats. Dit betekent dat er 1993 nog goedkeuringen konden worden verleend voor 718 flats.

Bij de verdeling van dit quotum is het mijn betrachting te komen tot een evenwichtige spreiding van het totale bouwprogramma over de diverse Vlaamse provincies, tevens rekening houdend met de twee groepen van subsidiegerechtigden (openbare besturen en v.z.w.'s)

Met dit doel voor ogen werden door de administratie diverse modellen van verdeling uitgewerkt waarbij onder andere volgende verhoudingen werden geëerbiedigd :

- a. de verhouding tussen het aantal verleende principiële toezeggingen en de reeds definitief goedgekeurde projecten ;
- b. de verhouding tussen het programmacijfer (2 procent van het aantal bejaarden) en de reeds definitief goedgekeurde projecten ;
- c. de verhouding tussen de invulling van het programmacijfer door openbare besturen en v.z.w.'s (id est het aantal bestaande en geplande serviceflats) en de reeds definitief goedgekeurde projecten ;
- d. een combinatie van deze berekeningen.

De ingediende en afgewerkte dossiers worden getoetst aan deze spreidingsnormen. Waar nodig wordt een correctie doorgevoerd wanneer blijkt dat er op regionaal of lokaal vlak een gefundeerd tekort ten opzichte van de situatie in de andere provincies bestaat.

Rekening houdend met deze criteria heb ik op 18 maart 1993 de administratie de opdracht gegeven de dossiers ter ondertekening voor te leggen met betrekking tot de goedkeuring van voorontwerp en ontwerp van financieringsovereenkomst voor serviceflatgebouwen.

Het betreft hier 425 wooneenheden, verdeeld zoals in tabel I.

Na deze beslissingen ziet de verhouding van de goedgekeurde dossiers over de vijf Vlaamse provincies er uit zoals aangetoond in tabel II.

De cijfers moeten daarenboven geïntegreerd worden in verhouding tot het aantal 60plussers in de verschillende provincies (tabel III).

Het is mijn bedoeling ook bij de volgende beslissingen de spreiding van het aantal wooneenheden nog nauwer

te laten aansluiten aan het aantal 60-plussers per provincie.

	Tabel I : Huidige beslissingen			Tabel II : Nieuwe toestand			Tabel III : 60-plussers (1-1-1992)	
	Aantal projecten	Aantal woon-eenheden	%	Aantal projecten	Aantal woon-eenheden	%	Absolute cijfers	%
Prov. Antwerpen	3	91	21,41	33	1.249	26,53	334.400	28,46
Prov. Brabant	3	69	16,24	15	429	9,11	200.700	17,08
Prov. Limburg	4	95	22,35	19	511	10,86	120.950	10,29
Prov. Oost-Vl.	3	106	24,94	38	1.269	26,96	280.500	23,87
Prov. West-Vl.	2	64	15,06	38	1.249	26,54	238.350	20,29
Totaal	15	425	100	143	4.707	100	1.174.900	100

Vraag nr. 39
van 9 maart 1993
van de heer J. VAN EETVELT

Bouw serviceflats in Mechelen — Stand van zaken

In het bejaardenbeleid is een aangepaste huisvesting voor de senioren van zeer groot belang. Hierbij kan de bouw van serviceflats een positieve inbreng hebben.

Graag vernam ik de stand van zaken van bovenvermelde dossiers voor de bouw van serviceflats in de onderscheiden gemeenten van het arrondissement Mechelen.

Antwoord

Voor het arrondissement Mechelen beslaat het door de Executieve vastgestelde programma voor wooneenheden in serviceflats en/of woningcomplexen met dienstverlening, berekend op 2 percent van de bejaardenpopulatie, 1.305 eenheden. In totaal werden hiervan tot op heden 852 eenheden vergund en zijn 120 reeds effectief in gebruik, samen goed voor 972 wooneenheden (of 75 percent van het vooropgezette programma). Aanvragen voor 149 wooneenheden liggen momenteel nog ter studie.

Verdeeld over de initiatiefnemers geeft dit volgend beeld : 345 wooneenheden toegewezen aan de openbare sector, 458 aan de v.z.w.-sector, 169 aan de commerciële sector. Een overzicht per gemeente wordt rechtstreeks aan het lid bezorgd.

Vraag nr. 40
van 10 maart 1993
van mevrouw M. DILLEN

Kinderdagverblijven in Antwerpen — Subsidiëring

Onder welbepaalde voorwaarden worden kinderdagverblijven gesubsidieerd door de Vlaamse Gemeenschap.

1. Kan de minister mij de voorwaarden voor subsidiëring mededelen ?
2. Kan de minister mij mededelen welke kinderdagver-

blijven er in de stad Antwerpen worden gesubsidieerd en hoe groot de omvang van de jaarlijkse subsidies is ?

Antwoord

Ter zake kan ik meedelen dat kinderdagopvangvoorzieningen inderdaad aan bepaalde voorwaarden dienen te voldoen om in aanmerking te komen voor subsidiëring.

Wat deze voorwaarden betreft verwijs ik graag naar volgende besluiten :

- het besluit van de Vlaamse Executieve van 21 december 1983 houdende de voorwaarden inzake erkenning en subsidiëring van voorzieningen inzake kinderdagopvang (BS 30 december 1983) ;
- gewijzigd door de Executievebesluiten van 19 juli 1989 (BS 10 oktober 1989), 25 oktober 1989 (BS 13 januari 1990), 9 mei 1990 (BS 24 mei 1990), 14 november 1990 (BS 5 februari 1991) en 25 november 1992 (BS 5 maart 1993).

Met betrekking tot de vraag over subsidiëring van kinderdagverblijven in de stad Antwerpen, kan ik meedelen dat momenteel 31 kinderkribben en 19 peuterspeelplaatsen voor subsidiëring in aanmerking komen. Deze aantallen bevatten alle kinderdagverblijven in gefusioneerde Antwerpen.

De totale subsidiëring van deze instellingen over het jaar 1991 bedroeg ruim 200 miljoen frank.

Gezien de omvang worden de volledige gegevens rechtstreeks aan het lid bezorgd.

Vraag nr. 41.
van 11 maart 1993
van de heer H. BROUNS

Geplande ziekenhuiscampus in Noord-Oost-Limburg — Vragen omtrent prioriteit

In de discussie over de samenwerking tussen de ziekenhuizen van Bree en Maaseik én over een eventuele nieuwe ziekenhuiscampus in Noord-Oost-Limburg legt men al te vaak de nadruk op de infrastructurele nood. Een gedegen invulling van de verzorgingsnood komt

echter niet ter sprake. Wat centraal zou moeten staan in de herstructurering van de ziekenhuiszorg in die regio is niet zozeer een nieuwe campus maar wel de herordering van het ziekenhuisaanbod.

In de herordering van het ziekenhuisaanbod worden aan de ziekenhuizen van Genk en Hasselt de **supraregionale** specialiteiten toegewezen. De lokale ziekenhuizen echter zouden ervoor moeten zorgen dat ze een goed uitgeruste MUG-dienst hebben, een degelijk **dag**-ziekenhuis kunnen zijn en de prioritaire afdelingen kunnen aanbieden, zoals kraamkliniek, geriatric en chirurgie. In het lokale ziekenhuis komt de nadruk dus te liggen op de basisgezondheidszorg, de goede nazorg en de eventuele doorverwijzing naar de supraregionale ziekenhuizen. De huisartsen zouden het draagvlak van het lokale ziekenhuis moeten vormen.

Als men de ziekenhuiszorg in de regio wil vernieuwen, moet er een brug geslagen worden tussen de thuisverzorging en de ziekenhuiszorg. De grootste prioriteit ligt dus bij de invulling van de hulpverlening. Indien een nieuwe campus kan bijdragen aan de herinvulling en het vernieuwingseffect, is dit positief, maar niet absoluut noodzakelijk.

Een eventuele financiering van een nieuwe campus vanuit de Vlaamse Gemeenschap is waarschijnlijk niet voor de eerste jaren. Daarom is het ook veel belangrijker zich te concentreren op de verbetering van de hulpverlening zelf, met de middelen die momenteel beschikbaar zijn.

1. Heeft de minister momenteel de nodige middelen om de bouw van een nieuwe ziekenhuiscampus in Bree of Maaseik te financieren ?
2. Indien de middelen momenteel niet beschikbaar zijn, wanneer zal dat wel het geval zijn ?
3. Is de minister niet van mening dat de verbetering van de elementaire hulpverlening de voorrang moet krijgen op de bouw van een nieuwe ziekenhuiscampus die niet per definitie een verbetering van de hulpverlening meebrengt ?

Antwoord

1. en 2. In de begroting 1993 zijn er voor 3.587 miljoen frank investeringen ingeschreven voor de verzorgingsinstellingen, privé en publiek samen. Tot op heden werden principiële akkoorden verleend waarvan de uitgaven op 7,5 miljard frank geraamd worden voor algemene en universitaire ziekenhuizen en op 2,6 miljard frank voor psychiatrische ziekenhuizen.

Het is enerzijds mijn prioritaire bekommernis dat de reeds aangegane engagementen tot overheidsbetoelaging onder vermelding van principiële akkoorden en vaste beloften zo vlot en snel mogelijk worden uitgevoerd. Anderzijds wens ik bij het aangaan van nieuwe engagementen aan de instellingen de zekerheid te geven dat deze beloften op korte termijn zullen worden gehonoreerd.

Dit alles betekent dat in de toekomst het verlenen van nieuwe principiële akkoorden zeer selectief zal gebeuren overeenkomstig het beschikbare investeringsbudget. In concreto

betekent dit voor het fusieziekenhuis Medisch Centrum Noord-Oost-Limburg dat voorlopig geen beslissing wordt genomen over het al dan niet subsidiëren van een nieuwbouwsiekenhuis, mede gezien de grootte van het project en de overeenkomstige kostprijs en weerslag op het investeringsbudget .

3. Het is verkeerd te stellen dat bij de herstructurering van het hulpverleningsaanbod in de regio Noord-Oost-Limburg de bouw van een nieuw ziekenhuis centraal staat. Dit zou betekenen dat de fusieoperatie tussen de ziekenhuizen van Bree en Maaseik in feite gereduceerd wordt tot een bouwproject zonder meer. De doelstelling van een fusie is door schaalvergroting en rationalisering het kwalitatief aanbod in de regio te blijven verzekeren en te verbeteren. Hiertoe dient in eerste instantie een eenheid van concept te ontstaan aangaande de structuur en organisatie van het fusieziekenhuis, aangaande de taakverdeling tussen de campussen op het vlak van diensten en specialismen. De realisatie van een dergelijk concept is noodzakelijk als basis voor de verdere uitbouw onder vermelding van samenwerking met andere ziekenhuizen en met de extramurale sector. Het stimuleren van samenwerking tussen ziekenhuizen en tussen diensten intra- en extramuraal, kortom een echelonnering van het zorgaanbod is trouwens één van de krachtlijnen van het gezondheidsbeleid nu en in de komende jaren. Een aangepaste infrastructuur is één van de elementen die kan bijdragen tot het leveren van kwaliteitszorg maar kan geen doelstelling op zichzelf zijn. Wat fusieziekenhuizen betreft dient hier wel aan te worden toegevoegd dat de architectonische eenmaking als eindpunt wordt gezien van een fusieoperatie aangezien het functioneren op verschillende campussen meestal problemen meebrengt van praktische en financiële aard.

Vraag nr. 42 van 17 maart 1993 van de heer H. VAN DIENDEREN

Zie :
Minister-president van de Vlaamse regering
Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid en Externe Betrekkingen
Vraag nr. 60
van 17 maart 1993
van de heer H. Van Dienderen
Blz. 664.

Antwoord

1. Op mijn kabinet zijn de volgende aantallen medewerkers tewerkgesteld :

a. stafleden :	10
b. uitvoerend personeel :	23
c. aanvullend personeel :	9
d. onderhoudspersoneel :	5,8
e. experten (toepassing van art. 3 van het besluit van de Vlaamse Executieve van 4 november 1992 tot bepaling van de samenstelling en werking van de kabinetten van de Vlaamse ministers) :	15,6

 manmaanden in 1992. Deze personen presteren door avond- en weekendwerk 883 man-(of vrouw-)maanden, met een bezoldiging equivalent aan 589 manmaanden.

2,5,6. Het kabinet heeft 5 wagens in gebruik, waaronder 2 wagens uitgerust met een dieselmotor ; van de 3 wagens uitgerust met een benzinemotor beschikken er 2 over een **catalysator**.

Deze wagens hebben in 1992 181.900 km afgelegd. Bovendien is aan enkele medewerkers in 1992 een beperkt kilometercontingent toegekend. Dit bedroeg in 1992 in het totaal 24.000 km.

3. Het is duidelijk dat de meeste medewerkers het openbaar vervoer gebruiken. Onder hen waren er in 1992 10 die gebruikmaakten van de nieuwe regeling woon- en werkverkeer die door het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap is afgesproken met de NMBS.

4. a. Voor zover mij bekend gebruiken minstens twee van mijn medewerkers de fiets voor een gedeelte van het traject van en naar het werk.

4. b. Ik wil het lid er ook op wijzen dat mijn kabinetsleden zich zeer frequent te voet verplaatsen. Vooreerst omdat zij het project 2002 reeds concreet in uitvoering willen brengen, maar ook omdat dit in Brussel centrum een vlotte verplaatsing mogelijk maakt. Mag ik in dit verband meedelen dat de schoenmaat van mijn kabinetsleden varieert tussen nummer 34 en 45.

7 en 8. Ik meen dat het niet tot de doelstellingen van mijn functies hoort speciaal het autogebruik door mijn kabinetsleden te ontmoedigen. De afslanking van de kabinetten en de inzet die ik van mijn medewerkers vraag laten mij niet toe op dit gebied aan dergelijke beïnvloeding te doen. Uit de antwoorden die ik in de voorgaande punten verstrek blijkt wel duidelijk dat alle algemene ontradringsmechanismen in mijn kabinet functioneren.

9. Het thuiswerk van mijn kabinetsleden gebeurt 's avonds en tijdens het weekend. Dit stelt ons in de gelegenheid interessante experimenten met vrij intensieve telefoonconferenties op te zetten.

10. Binnen de perken van de mogelijkheden met betrekking tot de aard van het werk van mijn kabinetten zal door mijn diensten deze actie welwillend bejegend worden. Al moet ik waarschuwen voor verkeerde interpretatie van deze actie. Onlangs heeft een kabinetslid deze opdracht te letterlijk genomen en zijn individuele wagen in het verkeer gehalveerd.

Vraag nr. 43
van 19 maart 1993
van de heer M. OLIVIER

Bezigheidstehuizen — Verblijfsovereenkomsten

De verblijfsovereenkomst heeft tot doel de rechtszekerheid te waarborgen voor de gehandicapte die in het bezigheidstehuis verblijft. Ze is eveneens van belang voor de instelling zelf en voor de familie van de gehandicapte persoon.

De overeenkomst moet gestoeld zijn op duurzame, aanvaardbare en objectieve gronden.

Tot op heden bestaan er geen duidelijke richtlijnen die de criteria bepalen waaraan de verblijfsovereenkomst moet beantwoorden.

Evenmin bestaat er enige wettelijke verplichting om dergelijke overeenkomst af te sluiten.

Mag ik dan ook van de minister vernemen :

1. of de instellingen in de toekomst zelf het initiatief moeten nemen om een verblijfsovereenkomst op te stellen ;

2. of de minister overweegt zelf enige uniformiteit te scheppen door een modelovereenkomst op te stellen ;

3. indien ja :

a. zal dit dan om een algemeen verbindend verklaarde overeenkomst gaan die van toepassing is voor alle instellingen ;

b. wanneer zou die overeenkomst dan in voege kunnen treden ?

Antwoord

Krachtens de bepalingen van artikel 47 van het decreet van 27 juni 1990 houdende oprichting van een Vlaams Fonds voor Sociale Integratie van Personen met een Handicap stelt de Vlaamse regering algemene erkenningsvoorwaarden vast voor de voorzieningen op het vlak van de gehandicaptenzorg. Deze hebben onder meer betrekking op "het protocol van verblijf, opvang, behandeling of begeleiding" (10 van dit artikel).

Dit artikel van het decreet is momenteel nog niet in werking gesteld.

De raad van bestuur van het Vlaams Fonds bracht op 24 november 1992 een advies uit over een ontwerp van Executievebesluit omtrent de algemene erkenningsvoorwaarden voor voorzieningen inzake sociale integratie van personen met een handicap ; hoofdstuk 2 van dit ontwerpbesluit betreft het dienstverleningsprotocol.

De bijlage bij dit ontwerpbesluit omvat voorschriften betreffende de wederzijdse rechten en plichten van voorzieningen en gebruikers, het reglement van orde en de dienstverleningsovereenkomst .

Daarin wordt onder meer behandeld : de klachtenprocedure, de eerbiediging van de fundamentele rechten van de betrokkene, de ontslagregeling, de proefperiode en de minimale vermeldingen die in de dienstverleningsovereenkomst moeten voorkomen.

Tevens bracht de raad van bestuur van het Fonds op diezelfde datum een advies uit omtrent de regels die dienen gevolgd te worden als personeelsleden of beheerders van voorzieningen, gelden en goederen van personen met een handicap beheren. In dat geval dient een bijkomend deel dienaangaande aan het verblijfsprotocol te worden toegevoegd.

De finalisering van die ontwerpbesluiten is momenteel ter studie en kan binnen afzienbare tijd verwacht worden.

II. VRAGEN WAAROP NIET WERD GEANTWOORD BINNEN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN (Regl. art. 74, 5)

L. VAN DEN BRANDE

MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING
VLAAMSE MINISTER VAN ECONOMIE, KMO, WETENSCHAPSBELEID, ENERGIE EN EXTERNE BETREKKINGEN

Vraag nr. 66
van 24 maart 1993
van de heer L. BARBE

Gewestelijke Investeringsmaatschappij voor Vlaanderen — Rollend fonds

De Gewestelijke Investeringsmaatschappij voor Vlaanderen heeft in 1980 op last van de Vlaamse regering een Rollend Fonds ter vervulling van de opdrachten van de staat en van het Vlaams Gewest, kortweg Rollend Fonds, opgericht. Het gaat hier dus om de zogenaamde opdrachten in derde functie. Later werden ook sub-rekeningen geopend.

Op het Rollend Fonds wordt onder meer op het credit geboekt : stortingen van het Vlaams Gewest voor te nemen participaties en leningen en vervreemdingen (verkoop van participaties vooral). In het verleden werd de opbrengst van de vervreemding van bepaalde participaties niet altijd naar de middelenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap geboekt.

1. Hoeveel bedraagt het voor het Vlaams Gewest batig saldo van dit Rollend Fonds ? En van de sub-rekeningen ?
2. Werden intussen alle opbrengsten van de vervreemding van participaties naar de middelenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap geboekt ? Waarom eventueel niet ?
3. Welke criteria gebruikt de minister om middelen van dit Rollend Fonds naar de middelenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap te boeken ?

Vraag nr. 68
van 1 april 1993
van de heer P. VAN GREMBERGEN

Investeringskredieten Gewest — Toekenning en besteding

1. Kan de minister mij het totale bedrag meedelen van de toegestane investeringskredieten voor 1991 en 1992 ?
2. Kan de minister mij eventueel een overzicht geven van de uitgekeerde investeringskredieten per bedrijf voor 1991 en 1992 ?
3. Van de bedrijven die overheidssteun hebben gekregen zijn er met vestigingen in het buitenland. Welke bedrijven zijn dit en waar zijn de buitenlandse afdelingen gevestigd ?

4. Heeft de minister garanties dat bedrijven met vestigingen in het buitenland die investeringskredieten hebben ontvangen, deze investeringskredieten aanwenden voor hun binnenlandse vestigingen ? Op welke wijze kan hierop toezicht worden gehouden om te voorkomen dat deze kredieten zouden afvloeien naar het buitenland ?

T. KELCHTERMANS

VLAAMSE MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, RUIMTELIJKE ORDENING EN BINNENLANDSE AANGELEGENHEDEN

Vraag nr. 197
van 22 maart 1993
van de heer E. BEYSEN

Openstelling A 12-Havenweg — Resultaten

Na de openstelling van de A 12-Havenweg dringen zich de volgende vragen op.

1. Wat was het verwachte rendement (personen- en vrachtwagens) van de Liefkenshoek-tunnel volgens de studie van de administratie, zowel voor de aanvang van het project, als na de openstelling van de A 12 ?
2. Hoeveel verkeer kwam er door de Liefkenshoek-tunnel voor de openstelling van de A 12 ? Hoeveel na de openstelling ?
3. Wat is de prognose voor na de aanleg van de R 2 tussen de A 11 en E 17 ?
4. Is het project LHT momenteel rendabel ? Indien niet, hoeveel bedragen de jaarlijkse tekorten en heeft de concessionaris dan contractueel recht op schadevergoeding vanwege het Vlaamse Gewest ?
5. Heeft het Gewest voldaan aan al haar verplichtingen volgens het contract met de concessionaris ?

Vraag nr. 199
van 23 maart 1993
van de heer D. RAMOUDT

Voortijdige slijtage aan kunstwerken — Oorzaken en gevolgen

Het instorten van de brug van Melle heeft de aandacht gevestigd op een voor de beleidsvoerders hoogst onaangenaam probleem. De noodzaak om de pijlers te versterken onder een brug zoals die over de A 17 hoogte van Sint-Eloois-Winkel, nauwelijks tien jaar nadat deze werd geslagen, is onvoorstelbaar. Voor zover wij weten doen dit soort zaken zich in het buitenland niet voor.

Dergelijke toestanden zijn er de oorzaak van dat het *wantrouwen van de burger in de politieke beslissings- en toezichtinstanties noodgedwongen almaar toeneemt.

Immers, deze en andere openbare werken werden of-

wel slecht berekend en dan hapert er iets aan de werkzaamheden en de bevoegdheid van het departement, ofwel werden correct berekende werken slecht uitgevoerd en dan scheelt er iets aan het toezicht door het departement. De bevolking denkt dan aan onbekwaamheid en corruptie, beide nefast voor het imago van de overheid.

Graag vernam ik van de minister het volgende.

1. Welke kunstwerken werden er tijdens de jongste tien jaar als gevaarlijk beschouwd of waaraan moesten er in diezelfde periode voortijdig **herstellings-** of versterkingswerken worden verricht ?
2. Wat waren de vermoedelijke of aanwijsbare oorzaken daarvan ?
3. Welke gevolgen had dit, geval per geval, voor de begroting ?
4. Welke juridische gevolgen werden of zullen hieraan worden gegeven ?

Vraag nr. 201
van 26 maart 1993
van mevrouw A.-M. NEYTS-UYTTEBROECK

Denderbruggen in Liedekerke en Denderleeuw — Afbraak

In juli 1992 werd er beslist dat de bruggen over de Dender gelegen in de gemeenten Denderleeuw en Liedekerke in het voorjaar van 1993 zouden worden afgebroken.

Er zou dus geen autoverkeer meer mogelijk zijn. Enkel een voetgangersbrug zou in de plaats komen.

Op een vraag van collega Eeman antwoordt de minister echter dat de afwerking van de nieuwe brug in Huissegem, evenals de realisatie van de N 208 in Denderleeuw, niet in het fysisch programma van de begroting 1993 werd opgenomen. (Vraag nr. 323 van 14 oktober 1992, Vragen en Antwoorden, Vlaamse Raad, 1992-1993, nr. 4 van 14 december 1992, blz. 155). Dit betekent dat er, bij uitvoering van bovenvermelde werken, voor voertuigen geen enkele verbinding tussen Liedekerke en Denderleeuw meer is.

Aangezien de niet-afwerking van de nieuwe verbinding nu reeds voor opmerkelijke verkeershinder zorgt, kan men verwachten dat dit door de afbraak van de beide bestaande bruggen alleen maar erger zal worden.

Graag vernam ik van de minister :

1. of de afbraak van de bestaande Denderbruggen in Liedekerke en Denderleeuw inderdaad zal plaatsvinden, en zo ja, wanneer ;
2. of hij het in die omstandigheden niet aangewezen vindt met de afbraak te wachten totdat de nieuwe verbinding is afgewerkt.

Vraag nr. 202
van 29 maart 1993
van de heer L. BARBE

N 42 Geraardsbergen-Gent — Doortrekking in Herzele

De doortrekking van de N 42 Geraardsbergen-Gent in Herzele is sterk omstreden. Uit het oogpunt van mobiliteit, ruimtelijke ordening en leefmilieu kunnen grote vraagtekens gezet worden bij een nieuw tracé. Daarenboven is er ook nog het budgettaire aspect en verschillende landbouwers zouden hun broodwinning verliezen. De vorige bevoegde minister liet een vergelijkende studie maken over de kosten van het nieuwe tracé versus de kosten voor het verbeteren van de bestaande weg. Uit de studie bleek toen vreemd genoeg dat een nieuw tracé het goedkoopst zou zijn. Volgens de laatste cijfers van Openbare Werken blijkt dit echter niet meer te kloppen. De kosten voor het nieuwe tracé lijken sterk onderschat.

Volgens de huidige wetgeving is voor die werken een milieueffectenrapport niet noodzakelijk, maar de minister kan daartoe uiteraard het initiatief nemen.

1. Kan de minister mij meedelen hoeveel een aanpassing van de bestaande gewestweg zou kosten en hoeveel het nieuwe tracé zal kosten ?
2. Is de minister niet van mening dat een milieueffectenrapport en een mobiliteitseffectenrapport moet worden opgesteld zodat de keuze tussen het bestaande en nieuwe tracé voldoende onderbouwd kan worden ?
3. Zijn er voor het nieuwe tracé al onteigeningen gebeurd ? Ten gevolge van welk besluit ?
4. Is er in de plannen van het nieuwe tracé aan de tunnel met de Schipstraat een op- en afrit opgenomen ?
5. Hoeveel bedraagt de lengte van het oude tracé ? En van het nieuwe tracé ?
6. Moet voor het nieuwe tracé het gewestplan gewijzigd worden ? Hoe ver staat de procedure eventueel ?

Vraag nr. 204
van 30 maart 1993
van de heer L. VAN NIEUWENHUYSEN

Spoorbrug over zeekanaal Brussel-Rupel in Ruisbroek — Afwerking

In antwoord op mijn vraag nummer 16 van 3 november 1992 over de afwerking van de bouw van de nieuwe spoorbrug over het kanaal Brussel-Rupel in Ruisbroek (Vragen en Antwoorden, Vlaamse Raad, 1992-1993, nr. 7 van 8 februari 1993, blz. 332) deelde de minister mij mee dat op de begroting 1993 een krediet van 100

miljoen frank werd ingeschreven om een eerste fase uit te voeren. De tweede fase wordt gepland voor 1994.

Kan de minister mij meedelen of de tweede fase meteen ook de laatste is ?

Wanneer worden de werken van de eerste fase effectief aangevat ?

Wanneer zal de laatste fase worden afgewerkt ?

Is er al enig overleg gepleegd met de NMBS ? Hoe komt het overigens dat de NMBS nog niet op de hoogte is van de datum voor de beëindiging van de werken ?

Vraag nr. 205
van 30 maart 1993
van de heer J. PEETERS

Project leefbare doortocht in Herentals — Stand van zaken

Op 11 september 1992 diende ik een vraag in betreffende het project leefbare doortocht in Herentals (Vragen en Antwoorden, Vlaamse Raad, BZ 1992, nr. 13 van 16 oktober 1992, blz. 624). Tot op heden kreeg ik hierop geen antwoord. Daarom stel ik ze opnieuw.

Begin 1992 tijdens een werkbezoek aan de gemeente Herentals, beloofde de heer J. Sauwens, de voorganger van de minister, subsidies voor de geplande herinrichting van het Herentalse stadscentrum, project leefbare doortocht, op voorwaarde dat het volledige dossier nog voor de vakantieperiode van 1992 werd ingediend bij de bevoegde diensten.

Dat is gebeurd. Er blijken nu evenwel geen begrotingskredieten voor dit project te zijn uitgetrokken.

Zijn er subsidies voor dit project uitgetrokken in de begroting 1993 ?

Wanneer krijgt het Herentalse gemeentebestuur daarover uitsluitel ?

Vraag nr. 206
van 30 maart 1993
van de heer J. PEETERS

Gemeentelijke opcentiemen — Milieuheffing intercommunale stortplaatsen

In de ministeriële omzendbrief van 11 december 1991 "betreffende de heffing van gemeentelijke opcentiemen op de milieuheffingen en de belasting op de stortplaatsen" (BA-G-91/20) wordt de gemeenten de mogelijkheid gegeven opcentiemen te heffen op de milieuheffingen die de OVAM int voor rekening van het Vlaamse Gewest. De stortplaatsen van de intercommunales vallen ook onder de regeling van de milieuheffingen. De OVAM stelt nu echter dat de intercommunales vrijgesteld worden van de gemeentelijke opcentiemen, zich daarbij beroepend op artikel 26 van de wet

van 22 december 1986 betreffende de intercommunales: "onverminderd de bestaande wetsbepalingen zijn de intercommunales vrijgesteld van alle belastingen ten gunste van de Staat, evenals van alle belastingen ingevoerd door de provincies, de gemeenten of enig ander publiekrechtelijk persoon."

Volgens OVAM vrijwaart dit artikel 26 de intercommunale stortplaatsen dus wel van de gemeentelijke opcentiemen, maar niet van de hoofdbelasting, zijnde de milieuheffing zelf.

Is de interpretatie van OVAM correct ? Kunnen ook intercommunale stortplaatsen onderworpen worden aan de gemeentelijke opcentiemen of is dit enkel mogelijk voor private storten ?

Vraag nr. 208
van 1 april 1993
van de heer P. VAN GREMBERGEN

Gemengde studiecommissie Decentralisatie — Gegevens

Bij beslissing van de Vlaamse regering van 3 oktober 1990 en van 14 november 1990 werd er een gemengde studiecommissie Decentralisatie opgericht en samengesteld.

Kan de minister mij mededelen :

1. wat de opdracht is van deze commissie ;
2. hoe dikwijls de studiecommissie al vergaderde ;
3. welke studies en rapporten er reeds werden afgeleverd ;
4. tegen wanneer het eindrapport van de werkzaamheden wordt gepland ;
5. hoe de studiegroep is samengesteld ?

Vraag nr. 210
van 2 april 1993
van de heer H. VAN DIENDEREN

Woonzones bedreigd door vrachtwagens — Maatregelen

De leefbaarheid en veiligheid van woonzones wordt meer en meer bedreigd door vrachtwagens. Zij gebruiken sluiptwegen, worden in woonstraten geparkeerd, vertrekken zelfs 's nachts met veel stank en lawaai, veroorzaken ongevallen enzovoort.

Wat is het beleid van de minister in deze kwestie ?

Over welke middelen beschikken de gemeenten en de minister om dit probleem op te lossen en de vrachtwagens buiten de woonzones te houden ?

Neemt de minister initiatieven opdat de gemeenten meer gebruik zouden maken van de bestaande mogelijkheden ? Bereidt de minister nieuwe mogelijkheden voor ?

H. WECKX

VLAAMSE MINISTER VAN CULTUUR EN
BRUSSELSE AANGELEGENHEDEN

Vraag nr. 98
van 23 maart 1993
van de heer X. BUISSERET

Budget voor kunstwerken — Besteding

Kan de minister mij meedelen wat het jaarlijks budget is voor de aankoop van moderne kunstwerken ?

Hoeveel wordt er hiervan besteed aan aankopen van moderne kunstwerken in het buitenland ?

Welk bedrag wordt er besteed aan aankopen in het binnenland, graag met een specificatie van de aankopen in Vlaanderen en Wallonië ?

Kan de minister mij een inventarislijst bezorgen van de reeds verworven kunstwerken ?

Kan de minister mij meedelen welke van deze kunstwerken tentoongesteld staan en waar, en welke van deze kunstwerken opgeslagen zijn ?

Vraag nr. 99
van 25 maart 1993
van de heer F. VAN DEN EYNDE

Studio Brussel — Advertentie tegen de volksaard

Ik zag in een Vlaamse krant van 20 maart 1993 een advertentie van de BRTN-zender Studio Brussel die onder meer volgende tekst vermeldde : "Verneuk de volksaard".

Is de minister van mening dat Studio Brussel, een zender die werd opgericht om de Brusselse Vlamingen te helpen in het behoud van hun culturele identiteit, zich in een advertentie tegen de volksaard kan uitspreken ?

Is de minister van mening dat de taal die hier wordt gebruikt past in een advertentie van de openbare omroep ?

Vraag nr. 100
van 25 maart 1993
van de heer F. VAN DEN EYNDE

Studio Brussel — Criteria voor Vlaamse slaggers

In een gesprek met de krant Het Nieuwsblad, verschenen op 19 maart 1993, zegt een medewerker van Studio Brussel dat de ideale plaat voor deze BRTN-instelling aan bepaalde criteria moet voldoen en dat dit verklaart waarom er zo weinig Vlaamse slaggers bij deze zender aan bod komen.

Is de minister van mening dat deze werkwijze in overeenstemming is met de opdracht van Studio Brussel, namelijk de radio van de Brusselse Vlamingen zijn ?

Vraag nr. 101
van 26 maart 1993
van de heer F. VAN DEN EYNDE

BRTN-programma n.v. De Wereld — Payoke

In de uitzending n.v. De Wereld van de BRTN-televisie van dinsdag 23 maart 1993 werd de werking van Payoke toegelicht en er kwam dus ook een lang gesprek met mevrouw Patsy Sörensen. Er werd echter met geen woord verwezen naar het feit dat deze dame SP-gemeenteraadslid is in Antwerpen. Er kan niet worden ontkent dat het partijpolitiiek engagement van mevrouw Sörensen een maatschappelijke waarde heeft.

Is de minister niet van mening dat de BRTN in haar informatieplicht tekort is geschoten door dit te verzwijgen ?

Vraag nr. 102
van 26 maart 1993
van de heer F. VAN DEN EYNDE

BRTN-programma Magazine — Overname artikel uit extreem-links weekblad

Het weekblad Markant is de rechtstreekse voortzetting van het weekblad De Rode Vaan, dat het partijorgaan van de Communistische Partij was. In de uitgave van Markant van 26 februari 1993 verscheen een artikel van Piet De Moor onder de titel : "Racisten zijn angstige mensen". Ook zondag 28 maart ging een programma Magazine van BRTN Radio 3 over vreemdelingenhaat in Duitsland. De tekst van dit programma, die eveneens opgesteld werd door Piet De Moor, was precies dezelfde als die verschenen in het hierboven vermelde artikel van Markant behalve dat het doorspekt was met gesprekken met bepaalde mensen uit Duitsland, zoals bijvoorbeeld de advocaat van de voormalige communistische dictator Honecker.

1. Graag vernam ik van de minister of het normaal is en deontologisch verantwoord dat de BRTN zonder meer een artikel uit een extreem-links weekblad overneemt.
2. Is Piet De Moor een personeelslid van de BRTN ?
Zo neen :
  - a. Waarom en in welk kader werkte hij aan dit programma mee ?
  - b. Ontving hij hiervoor een vergoeding ?
  - c. Welke criteria worden gehanteerd om een beroep te doen op de diensten van publicisten die geen personeelslid van de BRTN zijn ?

Zo ja :

- a. Acht de minister het geoorloofd dat Piet De Moor zijn werk voor de BRTN vermengt met dat voor een weekblad ?
- b. Mogen BRTN-medewerkers het werk dat zij voor de BRTN leveren aan de geschreven pers doorverkopen ?

Vraag nr. 103
van 26 maart 1993
van de heer F. VAN DEN EYNDE

BRTN-nieuwsgeving — Politieke voorkeur

De BRTN bracht op zondag 21 maart 1993 zowel in haar radionieuwsuitzending van 18 uur als in het TV-nieuws van 19.30 uur een verslag over de zogenaamde antiracistische betoging die op die dag in Brussel had plaatsgevonden. Nergens werd melding gemaakt van het feit dat de organisatie Objectief 479.917 die de betoging op het getouw had gezet, zeer nauw aanleunt bij het stalinistische partijtje PVDA. De kijker mocht ook niet vernemen dat de heer Van Overloop, die over de manifestatie tijdens het TV-nieuws geïnterviewd werd, een belangrijk kaderlid van de PVDA is.

De betrokken journalisten stelden ook geen vragen over het merkwaardige feit dat een vereniging die er prat op gaat 600.000 handtekeningen te verzameld hebben, voor een nationale betoging slechts 4.000 personen op de been kan krijgen (rijkswachtcijfers).

Is de minister niet van mening dat de BRTN hier niet de nodige duiding gegeven heeft en ook dat zij vergeten heeft kritisch te zijn, zoals het interne reglement voor haar journalisten het voorschrijft ?

In de TV-uitzending werd, in tegenstelling tot wat op de radio over de manifestatie gebracht werd, wel meegedeeld dat er een opvallende aanwezigheid van klein links was. Het is opvallend dat wanneer de BRTN het over links-radicalen heeft zij ze steeds met klein links aanduidt, terwijl wanneer het over rechts-radicalen gaat, zij het steeds over extreem-rechts heeft. Hierdoor kan bij de luisteraar of de kijker ongetwijfeld de indruk ontstaan dat extreem-links niet bestaat.

Is de minister niet van mening dat de BRTN door die werkwijze een politieke voorkeur laat blijken ?

Vraag nr. 105
van 2 april 1993
van de heer H. VAN DIENDEREN

Verkoop militair materieel — Overname door Vlaamse Gemeenschap

Minister van Landsverdediging Delcroix zal militair materieel verkopen. Is dat geen unieke gelegenheid om de al te krappe hoeveelheden kampeermateriaal van de Vlaamse Gemeenschap aan te vullen (zoals tenten voor jeugdorganisaties) ? Vooral nu de grote vakantie weer in zicht komt zouden voormalige leger-tenten nog goede diensten kunnen bewijzen.

Heeft de minister daarover contact gehad met zijn federale collega ? Zijn er al afspraken ? Hoe zien die er uit ? Over welke hoeveelheden gaat het ?

Vraag nr. 106
van 2 april 1993
van de heer F. VAN DEN EYNDE

Openbare omroep — Beoordeling van bepaalde partijen

Op donderdag 25 maart ging de uitzending Voor de dag van Radio 1 van de BRTN uitsluitend over het evenement Antwerpen Culturele Hoofdstad van Europa 1993. Merkwaardig was dat uitsluitend een verkozen van de Agalev-fractie van de Scheldestad aan het woord kwam. Het Vlaams Blok dat in Antwerpen de grootste partij is werd over het hoofd gezien.

Is de minister niet van mening dat door deze systematische beoordeling van de ene partij en achteruitstelling van de andere, de BRTN eens te meer wat haar eigen reglementen betreft uit de bocht gaat ? Deze bepalen immers uitdrukkelijk dat de openbare omroep zich politiek neutraal zal opstellen.

J. SAUWENS

VLAAMSE MINISTER VAN VERKEER,
 BUITENLANDSE HANDEL EN
 STAATSHERVORMING

Vraag nr. 74
van 24 maart 1993
van de heer F. VERMEIREN

Luchthavens van Oostende en Deurne — Plannen voor uitbreiding

Onlangs werd melding gemaakt van plannen voor de uitbreiding van de luchthaven van Oostende. Naar verluidt zouden ook werken worden uitgevoerd op het vliegveld van Deurne (Antwerpen). Deze informatie werd tot nog toe niet bevestigd.

1. Bestaan er reeds duidelijke plannen voor de uitbreiding van de luchthavens van Oostende en Deurne en welke termijn is momenteel gepland voor de uitvoering van de werken ?
2. Hoe heeft de luchtvaartactiviteit op deze twee luchthavens zich ontwikkeld in de jaren 1989, 1990, 1991 en indien reeds mogelijk 1992 ? Kunnen deze gegevens worden verstrekt zowel voor de lijnvluchten, als de charter- en koeriersvluchten afzonderlijk, zo mogelijk per kwartaal ?

Vraag nr. 76
van 29 maart 1993
van de heer A. SCHELLENS

Restauratie beschermde monumenten arrondissement Leuven — Kredieten

Kan de minister mij een overzicht bezorgen van de

kredieten die in de begroting 1993 opgenomen zijn voor de restauratie van beschermde monumenten in het arrondissement Leuven ?

Graag had ik ook een overzicht gekregen van de goed-gekeurde restauratieprojecten van de beschermde monumenten in het arrondissement Leuven, eventueel jaarlijks sinds 1988.

Wat is het subsidiebedrag en de werkelijk geraamde kostprijs per dossier ?

Vraag nr. 77
van 29 maart 1993
van de heer A. SCHELLENS

Beschermde monumenten — Uitvoering van opgelegde werken

Bepaalde gemeentebesturen hebben reeds moeilijkheden ondervonden bij het opleggen van verplichtingen voor het uitvoeren van instandhoudingswerken aan beschermde monumenten, wanneer de eigenaars in verdedigheid zijn.

In de praktijk wordt regelmatig vastgesteld dat de eigenaars niet overgaan tot de uitvoering van instandhoudingswerken.

Er worden wel verplichtingen opgelegd, maar de gemeentebesturen beschikken over geen middelen om te sanctioneren. Door die lacune in de bestaande wetgeving gaan waardevolle monumenten verloren.

Mag ik derhalve aan de minister vragen welke maatregelen hij reeds genomen heeft om de gemeentebesturen de mogelijkheid te geven om op te treden in dergelijke gevallen ?

Vraag nr. 78
van 1 april 1993
van de heer M. BARTHOLOMEEUSSEN

Verkeers- en vervoersmodel Antwerpen en Sint-Niklaas — Vragen

De Vlaamse regering besliste op 16 december 1992 een multimodaal verkeers- en vervoersmodel op te zetten voor de provincie Antwerpen en het arrondissement Sint-Niklaas.

1. Op welk vervoerconcept beroept de minister zich om met betrekking tot de geografische omschrijving het toepassingsgebied van het model af te lijnen tot de provincie Antwerpen en het arrondissement Sint-Niklaas ? Vanuit vervoersoogpunt gezien vormt dit gebied allesbehalve een eenheid.
2. Tegen ten vroegste medio 1995 wordt verwacht dat het model operationeel is. Betekent dit dat het Vlaamse Gewest in tussentijd in het projectgebied een moratorium op de aanleg van nieuwe wegen wil inroepen ? Welk beleid wenst de minister te voeren ten opzichte van andere grote en verkeersgenererende projecten zoals grote havenwerken, ontginning van industriezones, grote winkelprojecten, vestiging van nieuwe woonwijken enzovoort ? Is er

op dit vlak overleg en coördinatie met de minister van Ruimtelijke Ordening ?

3. Zal het model toelaten en aangewend worden om de opportuniteit te onderzoeken van :
  - a. sneltramlijnen van Linkeroever tot Beveren en Sint-Niklaas ; tussen Antwerpen en zijn verschillende voorsteden ;
  - b. het vervullen van de Kleine Ring R 1 voor het wegverkeer zoals voorgesteld in het Schakelplan van ABLLO ; volgens het tracé van de Scheldelaan en Groenendaallaan en op enige andere plaats ;
  - c. een bijkomende spoorkoker onder de Schelde zoals voorgesteld in het Schakelplan voor het goederenverkeer ; zoals voorgesteld in het Schakelplan voor het personenverkeer ; volgens het Liefkenshoektracé voor het goederenvervoer ;
  - d. een tweede spoortoegang tot de Antwerpse haven ; zo ja, welke tracés zullen onderzocht worden ;
  - e. het heffen van tol met regulerend effect op alle Schelde-overschrijdende punten (Liefkenshoek-, Waasland- en Kennedytunnel, brug van Temse) ; op alle stadsinkomend verkeer te Antwerpen ; aan Liefkenshoek- en Kennedytunnel, zoals voorgesteld door minister Kelchtermans ;
  - f. andere verkeers- en vervoersregulerende maatregelen zoals de veralgemeende invoering van bedrijfs- en/of schoolvervoerplannen ; het invoeren van blokrijden op grote invalswegen tijdens de spitsuren ; het invoeren van systemen van toeritdosering, ritnavigatie enzovoort ;
  - g. het beperken van het aantal in- en uitritten op de R 1, samen met het uitbouwen van de Singel voor lokaal verkeer door het wegwerken van de verkeerslichten op de Singel voor het verkeer op de Singel zelf ?

Vraag nr. 79
van 2 april 1993
van de heer D. RAMOUDT

Geregelde vervoerdiensten voor personeel van De Lijn — Marginale kostprijs per kilometer

In antwoord op de eerder door mij gestelde vraag nummer 36 van 20 januari 1993 (Vragen en Antwoorden, Vlaamse Raad, 1992-1993, nr. 9 van 8 maart 1993, blz. 448) antwoordt de minister dat de voor het verzekeren van bijzondere vormen van geregelde vervoerdiensten aan het eigen personeel van De Lijn, uitgeleende bussen worden betaald aan de marginale kostprijs per kilometer.

Vermits de marginale kostprijs per kilometer een in vervoerkringen tot nog toe onbekende term is vernam ik van de minister graag het volgende :

1. de juiste definitie van marginale kostprijs per kilometer ;
2. het volledig detail van de kostprijs-elementen die in de marginale kostprijs per kilometer zijn vervat en

het juiste bedrag van elk van deze kostprijselementen ;

3. welk aantal kilometers in de loop van 1992 aan deze marginale kostprijs per kilometer aan De Lijn werden vergoed.

Vraag nr. 80
van 2 april 1993
van de heer D. RAMOUDT

De Lijn — Verhuur van autobussen zonder chauffeur en onbezoldigd verzekeren van geregelde diensten

Het antwoord van de minister op vraag nummer 36 van 20 januari 1993 (Vragen en Antwoorden, Vlaamse Raad, 1992-1993, nr. 9 van 8 maart 1993, blz. 448) betreffende het verhuur van autobussen zonder chauffeur, geeft slechts gedeeltelijk antwoord op de gevraagde elementen. Daarom graag de volgende precisering.

Op grond van welke wettelijke bepalingen geeft het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, departe-

ment Leefmilieu en Infrastructuur, administratie Wegeninfrastructuur en Verkeer, dienst geregeld Vervoer en Regionale Luchthavens, onder referte AWW/GV/11.12, toelating aan het personeel van De Lijn om buiten de dienstdagen, op vrijwillige en onbezoldigde basis, met bussen van De Lijn bijzondere vormen van geregelde diensten te verzekeren ten behoeve van het eigen personeel en hun familie ?

Iedereen is op de hoogte van het feit dat deze bussen eveneens zonder chauffeur worden verhuurd voor het uitvoeren van ongeregelde diensten. De maatschappij werd hiervoor geverbaliseerd door de controlediensten van het federale ministerie van Verkeerswezen. Ofwel werd hiervoor ten onrechte een vergunning door het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap verleend, ofwel werd er gereden ondanks het feit niet over een dergelijke vergunning te beschikken. Welk van beide gevallen deed zich voor in het verleden ?

Om volledig te zijn vernam ik graag de trajecten van deze diensten, het soort bestemmingen en de data waarop ze werden uitgevoerd.

REGISTER

Vraag nr.	Datum	Vraagsteller	Onderwerp	Blz.
L. VAN DEN BRANDE, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen				
45	23.02.1993	T. Merckx-Van Goey	<i>Werkgelegenheid en beroepsopleiding in het Hageland — Initiatieven</i>	663
51	03.03.1993	L. Barbé	<i>Landbouwprodukten en levensmiddelen — Geografische aanduiding en oorspongsbenaming</i>	664
60	17.03.1993	H. Van Dienderen	<i>Vlaanderen-Europa 2002 — Stimulering gemeenschappelijk en openbaar vervoer en ontmoediging autogebruik</i>	664
61	17.03.1993	M. Didden	<i>Erkenning van Limburg als doelstelling 2-gebied — Initiatieven van de regering</i>	665
63	19.03.1993	F. Van den Eynde	<i>Buitenlandse ambassades — Gebruik van het Nederlands</i>	666
64	19.03.1993	L. Standaert	<i>Delacre Vilvoorde — Terugvordering uitbetaalde steun</i>	666
66	0 24.03.1993	L. Barbé	<i>Gewestelijke Investeringsmaatschappij voor Vlaanderen — Rollend fonds</i>	681
67	26.04.1993	L. Barbé	<i>Expansiesteun op basis van ecologiecriterium — Vereenvoudiging van procedure</i>	637
68	0 01.04.1993	P. Van Grembergen	<i>Investeringskredieten Gewest — Toekenning en besteding</i>	681
69	02.04.1993	H. Van Dienderen	<i>Pluriformiteit pers — Instrumenten en resultaat</i>	637
N. DE BATSELIER, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting				
132	25.03.1993	J. Van Looy	<i>Vlaams reglement inzake milieuvorwaarden voor hinderlijke inrichtingen — Toepassing</i>	638
133	25.03.1993	F. Vermeiren	<i>Koevoetmolenbeek in Londerzeel — Vervuiling</i>	639
134	25.03.1993	L. Barbé	<i>Vlarem I — Stilzwijgende weigering of toestemming van vergunningsaanvragen</i>	640
135	25.03.1993	J. Van Looy	<i>Waterwingebieden en hun beschermingszones — Afbakening</i>	640
136	26.03.1993	M. Maertens	<i>De 24 uur van Ieper — Toepassing van de Vlarem-reglementering</i>	642
137	30.03.1993	J. Peeters	<i>Ruimingswerken in de Kleine Nete — Vervuiling van dijk</i>	643
138	31.03.1993	M. Capoen	<i>Waterzuivering — Plannen voor aanleg van rietvelden</i>	644
139	01.04.1993	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Zuiveringsstation — Vlaggebruik</i>	645
140	01.04.1993	E. Van Vaerenbergh	<i>Huisvuilverwerking in Vlaams-Brabant — Stand van zaken</i>	645
141	02.04.1993	H. Van Dienderen	<i>Heffing ter bescherming van de oppervlaktewateren — Verzenden van aanslagbiljetten aan verhuurders</i>	646

142	02.04.1993	M. Olivier	<i>Tegemoetkoming in de last van hypothecaire leningen — Wijze van betaling</i>	647
143	02.04.1993	M. Aelvoet	<i>Gifbelten in Kessel-Lo — Maatregelen</i>	647

T. KELCHTERMANS, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden

120	19.01.1993	P. Berben	<i>Verleggen ophaalbrug in Lozen-Bocholt — Planning</i>	666
131	27.01.1993	M. Tyberghien Vandenbussche	<i>Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen — Plangroep, klankbordgroep en stuurgroep</i>	667
163	22.02.1993	C. Lisabeth	<i>Zwarte punten in het arrondissement Gent-Eeklo — Maatregelen</i>	668
168	26.02.1993	B. Vandendriesche	<i>Scheldedoortocht in Gentbrugge (Sint-Amandsberg) — Aanslibbing</i>	668
172	01.03.1993	J. De Roo	<i>Expresweg N 49 tussen Maldegem en Zelzate — Snelheidsbeperking</i>	668
174	02.03.1993	L. Standaert	<i>Referendum Voeren — Onwettig karakter</i>	669
177	03.03.1993	D. Ramoudt	<i>Autosnelwegen — Privatisering of autowegenvignet</i>	669
185	09.03.1993	J. Van Eetvelt	<i>Veilige fietspaden in arrondissement Mechelen — Kredieten</i>	669
190	12.03.1993	G. Cardoen	<i>Kruispunt gewestweg 272 met provincieweg Asse-Edingen in Kester (Gooik) — Verkeersveiligheid</i>	670
193	17.03.1993	H. Van Dienderen	<i>Vlaanderen-Europa 2002 — Stimulering gemeenschappelijk en openbaar vervoer en ontmoediging autogebruik</i>	670
194	17.03.1993	S. Platteau	<i>Gewestweg 51 Brussel-Ninove — Trage uitvoering van de werken</i>	671
195	18.03.1993	T. Merckx-Van Goey	<i>Bewegwijzering naar UZ Gasthuisberg in Leuven — Ontoereikendheid</i>	671
196	19.03.1993	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Kabinetsmedewerkers — Sociaal dienstbetoon huysen</i>	672
197	0 22.03.1993	E. Beysen	<i>Openstelling A 12-Havenweg — Resultaten</i>	681
199	0 23.03.1993	D. Ramoudt	<i>Voortijdige slijtage aan kunstwerken — Oorzaken en gevolgen</i>	681
200	24.03.1993	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Sint-Romboutstoren en -kerk in Mechelen — Bijdrage Vlaamse Gemeenschap aan restauratie</i>	648
201	○ 26.03.1993	A.-M. Neyts-Uyttebroeck	<i>Denderbruggen in Liedekerke en Denderleeuw — Afbraak</i>	682
202	○ 29.03.1993	L. Barbé	<i>N 42 Geraardsbergen-Gent — Doortrekking in Herzele</i>	682
204	○ 30.03.1993	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Spoorbrug over zeekanaal Brussel-Rupel in Ruisbroek — Afwerking</i>	682
205	○ 30.03.1993	J. Peeters	<i>Project leefbare doortocht in Herentals — Stand van zaken</i>	683
206	○ 30.03.1993	J. Peeters	<i>Gemeentelijke opcentiemen — Milieuheffing intercommunale stortplaatsen</i>	683
207	31.03.1993	E. Van Vaerenbergh	<i>Autosnelweg A 2 Kessel-Lo-Aarschot — Afwezigheid van verlichting</i>	648
208	0 01.04.1993	P. Van Grembergen	<i>Gemengde studiec commissie Decentralisatie — Gegevens</i>	683
209	01.04.1993	J. Caudron	<i>Oud Vliegveld Waasmunster — Paardenfokkerij</i>	648

210	0	02.04.1993	H. Van Dienderen	Woonzones bedreigd door vrachtwagens — Maatregelen	683
211		02.04.1993	H. Van Dienderen	Reclame langs gewestwegen — Stand van zaken	648
212		02.04.1993	M. Aelvoet	Kap- en aanplantingsreglement van Leuvense gemeenteraad — Uitstel goedkeuring van minister	649
213		02.04.1993	E. Van Vaerenbergh	Nieuw ziekenhuis in Halle — Gehele of gedeeltelijke weigering bouwvergunning	649
214		05.04.1993	M. Logist	Verkoop van militaire domeinen in Tienen — Wijziging bestemming op gewestplan	650
215		05.04.1993	L. Barbé	Maalderij n.v. Immo in Lennik — Uitbreiding in agrarische zone	650
217		08.04.1993	L. Appeltans	Infrastructuur voor zuurstofleidingen — MER	650

H. WECKX, Vlaamse minister van Cultuur en Brusselse Aangelegenheden

40		05.01.1993	F. Van den Eyn-de	BRTN-medewerkers — Politieke neutraliteit	672
41		05.01.1993	F. Van den Eyn-de	Panorama-uitzending over Vlaams Blok — Politieke neutraliteit	672
48		20.01.1993	L. Appeltans	Regionale talen in Frankrijk — Erkenning van het Nederlands	673
77		01.03.1993	R. Raes	Institut Néerlandais in Parijs — Samenwerking met Vlaanderen	673
98	o	23.03.1993	X. Buisseret	Budget voor kunstwerken — Besteding	684
99	0	25.03.1993	F. Van den Eyn-de	Studio Brussel — Advertentie tegen de volksaard	684
100	0	25.03.1993	F. Van den Eyn-de	Studio Brussel — Criteria voor Vlaamse schlagers	684
101	0	26.03.1993	F. Van den Eyn-de	BRTN-programma n. v. De Wereld — Payoke	684
102	0	26.03.1993	F. Van den Eyn-de	BRTN-programma Magazine — Overname artikel uit extreem-links weekblad	684
103	0	26.03.1993	F. Van den Eyn-de	BRTN-nieuwsgeving — Politieke voorkeur	685
104		31.03.1993	H. Lauwers	Late uitbetaling van subsidies voor de culturele instellingen en verenigingen — Gevolgen	651
105	0	02.04.1993	H. Van Dienderen	Verkoop militair materieel — Overname door Vlaamse Gemeenschap	685
106	o	02.04.1993	F. Van den Eyn-de	Openbare omroep — Beoordeling bepaalde partijen	685
107		05.04.1993	F. Van den Eyn-de	BRTN Radio 1-nieuwsuitzending — Front National opdracht	652
108		05.04.1993	F. Van den Eyn-de	BR TN- televisienieuws — Partijdigheid	652

L. VAN DEN BOSSCHE, Vlaamse minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken

132	30.03.1993	L. Standaert	<i>Onderwijsinspectie basisonderwijs — Bevoegdheden</i>	652
133	30.03.1993	L. Standaert	<i>Spijbelen op school — Vragen</i>	653
134	30.03.1993	L. Standaert	<i>Onderwijsinspectie — Opvragen persoonlijke gegevens ouders</i>	654
135	30.03.1993	L. Standaert	<i>Avond- en nachtdiensten in het onderwijs — Alleenstaande ouders met minderjarige kinderen</i>	655
136	30.03.1993	L. Maertens	<i>Terbeschikkingstelling wegens ontstentenis van betrekking — Problemen</i>	655
137	31.03.1993	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Vlaamse faciliteitengemeenten — Bedragen uitgekeerd voor Franstalig onderwijs</i>	656
138	02.04.1993	L. Standaert	<i>Gesubsidieerde scholen — Bijkomende lesuren</i>	657
139	02.04.1993	H. Van Dienderen	<i>Verkeersonderwijs — Initiatieven</i>	658
140	02.04.1993	E. Van Vaerenbergh	<i>Nederlandstalig onderwijs in Brussel — Financiële hulp</i>	658
143	13.04.1993	P. Hostekint	<i>Buitengewoon onderwijs — Verschillende uurstelsels</i>	658

J. SAUWENS, Vlaamse minister van Verkeer, Buitenlandse Handel en Staatshervorming

59	03.03.1993	H. Van Dienderen	<i>Aanleg fiets- en wandelpaden in groene zones — Stand van zaken</i>	674
64	12.03.1993	H. Van Dienderen	<i>De Lijn — Weekenddiensten</i>	674
67	12.03.1993	F. Vermeiren	<i>Markiesgebouw — Elektronisch beveiligingssysteem</i>	674
71	19.03.1993	E. Van Vaerenbergh	<i>Bushokjes in Vlaams-Brabant — Slechte staat</i>	675
73	23.03.1993	D. Ramoudt	<i>Rotondes — Verkeersveiligheid</i>	676
74	0 24.03.1993	F. Vermeiren	<i>Luchthavens van Oostende en Deurne — Plannen voor uitbreiding</i>	685
75	26.04.1993	F. Van den Eynde	<i>Folder Bezoek 25 steden in België — Ontbreken van De Lijn bij initiatiefnemers</i>	658
76	o 29.03.1993	A. Schellens	<i>Restauratie beschermde monumenten arrondissement Leuven — Kredieten</i>	685
77	0 29.03.1993	A. Schellens	<i>Beschermde monumenten — Uitvoering van opgelegde werken</i>	686
78	o 01.04.1993	M. Bartholomeussen	<i>Verkeers- en vervoersmodel Antwerpen en Sint-Niklaas — Vragen</i>	686
79	0 02.04.1993	D. Ramoudt	<i>Geregelde vervoerdiensten voor personeel van De Lijn — Marginale kostprijs per kilometer</i>	686
80	o 02.04.1993	D. Ramoudt	<i>De Lijn — Verhuur van autobussen zonder chauffeur en onbezoldigd verzekeren van geregelde diensten</i>	687
83	19.04.1993	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Borden ter aankondiging van de grenzen van Vlaanderen — Beschadiging of verdwijning</i>	659 659

L. DETIEGE, Vlaamse minister van Tewerkstelling en Sociale Aangelegenheden

32   29.03.1993   **L. Barbé**   *Publieke zwembaden — Gebruik van chloor*   659

W. DEMEESTER-DE MEYER, Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin

35   26.02.1993   **H. Marsoul**   *Ministeriële commissies en comités — Gegevens*   677

38   08.03.1993   **P. Breyne**   *Serviceflats — Spreiding*   677

39   09.03.1993   **J. Van Eetvelt**   *Bouw serviceflats in Mechelen — Stand van zaken*   678

40   10.03.1993   **M. Dillen**   *Kinderdagverblijven in Antwerpen — Subsidiëring*   678

41   11.03.1993   **H. Brouns**   *Geplande ziekenhuis-campus in Noord-Oost-Limburg — Vragen omtrent prioriteit*   678

42   17.03.1993   **H. Van Dienderen**   *Vlaanderen-Europa 2002 — Stimulering gemeenschappelijk en openbaar vervoer en ontmoediging autogebruik*   679

43   19.03.1993   **M. Olivier**   *Bezigheidstehuizen — Verblijfsovereenkomsten*   680

45   22.03.1993   **J. Eeman**   *Buitenschoolse kinderopvang — Praktische modaliteiten*   660

46   22.03.1993   **B. Vandendriesche**   *Bejaardenvoorzieningen — Boekhouding en financiële analyse*   660

47   22.03.1993   **B. Vandendriesche**   *Rusthuizen — Erkenning en controle*   661

48   01.04.1993   **E. Van Vaerenbergh**   *Centra voor maatschappelijk werk — Criteria en regeling*   662

49   02.04.1993   **E. Van Vaerenbergh**   *Gezondheidsinitiatieven in Brussel Hoofdstad — Bemiddelaars*   662